Jurnal de emigrant

FLORENTIN SMARANDACHE

XIII

05.12.1989–05.03.1990

Ankara (Turcia)

(91 zile)

(1,05 file/zi)

(96 file)

– 05.12.1989, Ankara (1)

Nouă români (printre care și eu), plus patru polonezi, neînscriși pe lista poliției. Nu mai îmi fac probleme („Sînt eu, oare, cel mai prost dintre emigranți?"), documentele de vamă-mi sînt lucrate [redacted], Madam [redacted] a confirmat că viza americană mi-a sosit, doar biletul de avion [redacted] rămîne... [redacted]

Toți plecații la Istanbul au luat plasă: obligați să se întoarcă în [redacted] Ankara, [redacted] unde li se completează pașapoartele!

În total, optzeci și unu de est-europeni vor decola într-o lună, două, spre Statele Unite.

Vernisaj de pictură Tarık Carım, la Institutul Francez. Îi iau un scurt „interviu" autorului: se declară impresionist, de formație clasică, pictează după diapozitive (!), într-o zi termină un tablou, peisajele sînt din la Bretagne (Franța) [redacted], Carım fiind un admirator al culturii celtice. Eu l-am considerat realist liric. Am obținut un autograf. Apoi, un mic sandvitch, și un pahar de vodcă și lămîie cu gheață.

[redacted]

Vernisaj de pictură Muzaffer Tire, la Turco-British Association. Grupuri-grupuri, spectatorii servesc [redacted] aperitive iar de admirarea expoziției par mai puțin interesați! Beneficiez și eu (ca să nu zic „profit"), și beau un pahar de vin, consum niște uscățele. Le degeaba! (O să tot particip la vernisaje, să mănînc barem!)

Incerc o conversație cu pictorul într-o engleză turcită: Muzaffer locuiește la Adana, termină o lucrare în două ore sau în două zile, [redacted] folosește ca procedeu [redacted] aruncarea culorilor pe pînza ținută vertical [se observă urmele scurgerii vopselelor (boya)]...

Corpuri suspendate, nuduri văzute prin ceață, fluu, ca în vis, într-o obscuritate luminoasă, dulce, pete mari de culori tari (caracteristică tuturor expozițiilor turcești vizitate: mult roșu, albastru și verde; clare, bătătoare la ochi).

-06.12.89

Am scris opt scrisori, le-am semnat împreună cu Șerban.

La poliție am ajuns tîrziu. Ni s-a comunicat că vom pleca [redacted] în două săptămîni, dar Madam ne exasperează cu ianuarie al ei!

(2)

Cînd Gimy Americanu a [redacted] telefonat la Istanbul i s-a spus că data [redacted] exactă nu trebuie cunoscută, fiind vorba de un grup mare de emigranți către SUA [redacted], din motive de securitate. Apoi, nici noi [redacted] nu trebuie să știm, pentru a evita [redacted] nereguli sau tulburări (și necaz pe cineva, te duci și-i dai în cap, fiindcă a doua zi pleci! Sau iei bani cu împrumut și nu-i mai restitui! - Sau furi!)...

Seara, la cor, l-am prezentat pe Marius G. lui Gérard. În final, [redacted] Șerban a cîntat și chiuit pe românește, iar pe mine m-a luat partener de joc — deși [redacted] m-am devenit o paiață, un figurat. Mai mult l-am încurcat!

— Din ce țară, din ce țară sînteți? ne întrebau curioșii.

— Dintr-o țară de pe planeta Marte!

-07.12.89

Groaznice dureri de măsea. Am patrulat toată noaptea. Înjuram numai de emigrare. Am încălzit apă cu sare, și-mi clăteam gura.

În sfîrșit, m-am decis să mă duc la doctor, deși n-am încredere în medicina turcă după trei eșecuri dentare suferite pînă acum. Îndurasem, sperînd că mă voi trata convenabil în America. Simțeam că se crapă maxilarul în două! Îmi venea să urlu...
Am plătit 2000TL consultația, restul completează Organizația [redacted] policlinicii EKa Tıp MerKezi, iar medicamentele le cumpăram numai de la Köymen Ezcanesi plătind [redacted] 20% din valoare. [redacted] La început n-a vrut infirmierul de serviciu să mă primească:
-Vino mîine!
-Păi, dar crezi că eu mai pot să rabd pînă mîine?!
Săream de durere ca turbatul. Doctorul mi-a dat afară plomba spartă, punînd pansament.

-Por fin, Marifè, tu mio intimo amigo...

-Te cunosc, Florentin, zîmbește la telefon spaniola, adresîndu-mi-se în franceză, hai, nu te mai prosti!
Intrasem în complexul de sticlă, de la turnul din Çankaya. Atîta lux, și căldură (afară ploua, și-mi înghețase mîna pe umbrelă), [redacted] o muzică la pian învăluia impunătoarea construcție!
De vreo două zile mă plimbasem cu [redacted] sticla de lichior de căpșuni [redacted] în rucsac, acum mă bucuram că [redacted] scap de greutate [redacted] Marifè mi-a întins cîteva reviste spaniole, mai înțelegeam cuvinte asemănătoare cu franceza sau româna:
-Sîntem între noi, între latini, păcat de [redacted] terenul pierdut în fața englezei!
(Parcă) în ¡Hola! era fotografiat [redacted] laureatul Nobel pe anul 1989, Camillo Jose Cela, de care Marifè era foarte mîndră. Pentru a-i spori plăcerea, i-am etalat și eu vagile-mi cunoștințe [redacted] despre literatura [redacted] hispanică, pe care sincer o apreciez.
M-a invitat la un restaurant chinezesc, ne-am dus cu taxiul, la întoarcere mi-a dat [redacted] bani tot ea:
-Na, mă, amărîtule, că știu că n-ai! [redacted]
Apoi, ce să mănînc eu cu bețe ca chinezii, îmi cădea tocătura printre ele!

– Lasă-te păgubaș, Florentin, mă faci de rîs!
Și priveam, înciudat nițel, cum se descurca [redacted] fața de catifea. [redacted] „Bă, tîmpitule, prost te-a mai făcut mă-ta!" Ce stîngaci mă port în situații [redacted] neprevăzute!
– Să ții minte că pentru prima [redacted] oară ai fost la un restaurant chinezesc cu mine!
[redacted] Mai urma să adauge „Blegule!", și-ar fi spus tot tacîmul.
N-am înghițit de două-trei ori, și m-a apucat o durere de măsele, mamă-doamne! Suportam crîncen, nu exteriorizam nimic. „Cum, îmi ziceam, să mă văd eu în fața atîtor bunătăți și să nu pot consuma nimic?! Să fiu și-al dracu!" Căci Marifè comandase un [redacted] meniu à deux de 60 000 de lire. Cînd am văzut, să-mi cadă ochii-n farfurie! Ea mă-ntrebase ce vreau să servesc, dar i-am răspuns că nici în limba mea românească, dacă mi-ar citi felurile de mîncare, n-aș ști ce înseamnă fiecare, dar în engleză!

(4)

– Las totul în seama ta!
Am băut bere. Vasele cu mîncare stăteau pe [redacted] minigrătare deasupra unui platou rotativ [redacted] fixat pe masă, ca să nu se răcească. Tot aduceau ospătarii la mîncăruri și nu se mai terminau! Ca-n poveste. Dar nu putea Dumnezeul să mă pedepsească mai rău decît așezîndu-mă flămînd în fața unei cine împărătești și să nu pot mînca à ma faim!
Intrasem în discuție cu ospătara:
– Cum, mă mir, v-a trimis (regimul) din China comunistă să lucrați într-o țară capitalistă?
– Sînt din Taiwan, îngăimează tipa.
Avea părul negru ca păcura, împletit în codiță, fața albă, ochii oblici, purta pantaloni, și era sprintenă.
– Nu e frumos, măi, băiete, să pui astfel de întrebări, mă trage de mînecă Marifè.
La plată am scos bancnota de 50 000. „Dacă acceptă să plătesc eu... am dat faliment o jumătate de lună!" Făceam pe cavalerul (cu buzunarele goale!).
Ne-au [redacted] tratat, ca desert, cu prăjituri moi, pe care trebuia să le bagi în apă ca să se întărească. Apoi, ceai chinezesc: un lichid gălbui, care conti-

nea pe fund niște frunzulițe așa de mici de ziceai că [redacted] erau pentru furnici.

Marifè a achitat nota de plată în întregime. Adevărată doamnă! Iar eu, adevărat emigrant!! Mi se mai întîmplase cu Geneviève și Gérard, cînd banii [redacted] îi dăduseră amîndoi pe din două.

Din taxi a coborît [redacted] grăbită ca o coțofană, eu mi-am continuat drumul, Marifè m-a îmbrățișat fulgerător, abia mai tîrziu, cînd [redacted] mașina rula-rula pe asfaltul nopții, mi-am dat seama că fata de catifea mă sărutase pe buze, nu pe obraz, [redacted] la despărțire! Am rămas cu o dulceață...

Am fost sărac în camp, dar nu am dus-o rău. Din lipsurile mele m-am ridicat spiritual deasupra necesităților materiale. Am preferat să rămîn cu haine mai vechi și cîrpite și ponosite, [redacted] doar ca activitatea-mi creativă să meargă în continuare nestingherită: n-am diminuat corespondența și fotocopiile chiar în condiții precare de existență, precum începuturile la Ankara, în mizerabilul Hotel Șen. M-am abținut și de la mîncare, pînă la anémieré. Și-apoi, am întîlnit în drumul meu suficienți oameni generoși, care m-au privit cu compasiune și admirație,

apreciindu-mi lupta cu destinul, încăpățînarea în a supraviețui, legîndu-mă de orice șansă ivită în cale, trăgînd cu dinții de funia vieții să nu [redacted] mă [redacted] prindă mlaștina cu hălcile ei slinoase...

Ce magnifică serată!

I-am spus companioanei mele că, dacă nevasta-mea nu mă urmează în America, mă însor cu o mexicană! [Să m-audă Ely m-ar trage de păr...]

—De ce nu franțuzoaică, nemțoaică, suedeză (din aia blondă-oaie)? zîmbea fata de catifea?

—Pentru că sînt reci, distante... în vreme ce spaniolele (îi făceam cu ochiul!) sînt pline de pasiune, dulci ca o bomboană, numai sînge inimă și dragoste-n ele!

Marifè rîsese. Îi făcusem „cadou" un poem cu rimă și ritm (cum rar [redacted] compun eu!): „L'Amour d'un malheureux" nu i se potrivea deloc — inițial fusese scris pentru Geneviève, am înlocuit doar numele...! Ce Casanova [redacted] am ajuns!

— Tu ai fi putut să scrii mai bine poeziile tale! m-a certat pe un ton simpatic.

-08.12.89

Măseaua mă supără în continuare. Cred că cititorul o să se îmbolnăvească de dinți citindu-mi jurnalul!

Din nou la doctor. Îmi omoară nervul, care nu moare, durerile persistă!

În urma contestației către Ambasada Americană din Atena, [redacted] Labă Ruptă este acceptat și el! Peste o zi, două, va face vizita medicală în Istanbul.

Appointment cu Frank la Institut. Îl prezint pe Nea Faruk, care încearcă marea cu degetul: ajutorul englezului în obținerea vizei [redacted] de emigrare în Marea Britanie. Deși doar cu patru ani mai vîrstnic ca mine, toți colegii îl strigă Nea Faruk, în timp ce pe mine unii mă alintă cu [redacted] Florinel.

[redacted] Tentativa mea de a-l sprijini pe bietul nene Faruk eșuează, Mister Frank bătînd, diplomatic ca un anglo-saxon, în retragere.

Am asistat, cu intermitențe, la două filme franțuzești sexi: „Passe ton bac d'abord", de Maurice Pialat, și „La Collectionneuse", de Eric Rohmer. Deși realizate în urmă cu numai zece-douăzeci de ani, aveau iz învechit [redacted] datorită modei care s-a perimat (perciuni și păr lung la băieți, minijupă la fete).

Frank rîdea, nemulțumit, că traducerea filmelor se făcea în engleza americană și nu britanică.

„La Collectionneuse" a avut și-un sfîrșit fără sfîrșit, à la Umberto Eco, acest italian ajuns milionar prin eseurile sale despre opera deschisă.

-09.12.89

Am colindat cu Ismail prin piețe [redacted] și magazine. Ah, anotimpul ploios, ce urît [redacted] e! Ismail mi-a mărturisit că lui îi place mai mult decît vara.

Ne tîram cu sacoșele și umbrelele după noi, înnămoliți pînă la genunchi...

Seara, am prăjit pește, dat prin făină, moartea colegului meu! El a plătit [redacted], nu m-a lăsat să pun un pfant. Dar n-am putut mînca din cauza măselei. Dacă-mi mai face na- [redacted] zuri, o scot, o arunc afară!

-10.12.89

Am ajuns la jumătate de drum: 35 de ani, ziua mea de naștere, pe care n-am sărbătorit-o în nici un fel! Aș fi băut o bere... mi-era o seteee...

— Ismaile, fac cinste. My birthday. Bem ceva?

— În situația ta?... Renunță!...

A fost o zi mai obișnuită decît toate celelalte, mai monotonă și dureroasă.

– m-a căutat Puiu Dumitrescu ca să-i dea „Gazeta Matematică", nr. 5/1989, unde se publică o problemă de-a mea!

Și-acum să meditez nițel: Care este jocul Securității? Eu, refugiat politic, republicat în România? Fie problema este mediocră sau slabă, și-au ales-o special pentru a „demonstra" că aceea este valoarea unui fugar ca mine (vezi cazul lui Petru Dumitriu, ale cărui cărți nu sînt toate trecute la index). Fie vor să infirme interdicția de a tipări, la care fusesem constrîns în Craiova. Fie cenzura a uitat de numele meu (am materiale destule, expediate de ani de zile, în stocul redacțiilor revistelor). Fie încearcă să mă compromită în ochii prietenilor occidentali (mă gîndesc la Bellot, care-mi semnalese prezența-mi în G.M. după ce părăsisem țara!) [redacted] că aș fi un fals [redacted] emigrant politic, rămînînd în complicitate cu regimul actual, [redacted] ca dovadă: continuitatea apariției [redacted] lucrărilor mele în reviste românești (am auzit că și în „Licăriri" mi s-au tipărit probleme), nu e proastă ea, Securitatea, iar chestiunile astea mi-ar dăuna enorm în relațiile mele cu influentul om Liviu Floda și cu jurnaliștii și scriitorii români din exil (V. Frunză, I. Solacolu, V. Ierunca, D. Costescu etc.).

– Mihai, te bucuri că mergi în America?

– Da.

– Jucării îți voi trimite după Anul Nou, cînd ajung eu.

– Te joci cu Bebița?

– Da.

– Ce zice Bebița?

– Păi nu vorbește.

– De ce? Nu vrea el!?... Spune-mi cuvinte pe englezește.

– It's a table. It's a radio...

– Bravo Mihai!

M-a costat 7 500 TL convorbirea, am sunat de patru ori (nereușind multe jetoane dintr-un foc).

Ismail mă [redacted] ia cu sine [redacted] la baie, în oraș. 3000 de lire, dar plătește colegul meu. Curios să văd și eu o baie turcească, să mă simt ca un sultan (fără nici o femeie însă!). Ne oprim în fața unei clădiri cu tencuiala căzută.

Ne dezbrăcăm, fiecare în cabina lui, primim trei prosoape curate.

Sala propriu-zisă, în formă pătratică, are în mijloc un platou, [redacted] înaltat din plăci de marmură, cald, pe care [redacted] ne

așezăm întinși [redacted] cu spatele, [redacted] cu fața, până transpirăm bine, ne frecăm pielea până se cojește. [redacted] Asemănător cu aburii noștri. Foarte pudici turcii, cu prosoape își înconjurau șoldurile și sexul, în timp ce la noi se stătea de-a dreptul în [redacted] aia goală!

Laturile pătratului erau compartimentate [redacted] cu încăperi pentru o persoană, două sau trei. Existau două robinete, unul pentru apă caldă, altul pentru rece, care curgeau într-un mic jgheab din piatră, semisferic, din care luam apă cu cofe de plastic și turnam pe noi.

La ieșire, băiatul ne-a înfășurat rapid cu alte prosoape: pe corp, [redacted] pe cap. Așa de bine era! Mă [redacted] renășteam. Simțeam cum respir [redacted] prin toți porii. Păcat de măseaua, care nu mai contenea să mă obsedeze, și de [redacted] teama ca, pe deasupra, să nu răcesc în ploaia de-afară!

[redacted] Greu s-a îngăimat discuția pe drum, între mine și Ismail, îl sâcâiam cu „ce-nseamnă cuvântul ăsta?", încât am reușit să-l enervez:

—Să-nveți engleză! s-a răstit deodată la mine.

- 11.12.89

?

-12.12.89

Ieri? Nici nu știu ce-am făcut ieri ca să scriu în jurnal! Treptat-treptat voi abandona această corvoadă...
Totuși, se pare că ieri am stat în cameră și-am completat jurnalul pentru zilele dinainte. Iar rămăsesem în urmă!
Este jurnalul, oare, un exemplu de narcisism, de megalomanie, sau de meloman-ie?

Abces la măsea, culmea durerii! De ce nu m-oi fi dus acum o lună la doctor? Scumpul mai mult păgubește!
Șerban mă sfătuise un tratament natural: în fiecare dimineață cînd mă scol, pe nemîncate, să-mi clătesc cavitatea bucală cu un amestec de [redacted] mălai (o lingură), sare (o lingură) și apă (un pahar) lăsate de seara. Învățase de la Valeriu Popa, prezentat în „Flacăra", mereu, ca inginer specialist în metabolism. Am urmat exemplul, și-am ajuns la ... puroi!
Doctorița [redacted] zicea să-mi scoată măseaua, pînă nu mi se umflă toată falca. Dar n-am vrut. Încerc întîi s-o tratez. Ca atare, mi-a prescris Ampisilin, din șase în șase ore, și Novalgin, de trei ori pe zi. Plus două radiografii la măseaua răzvrătită. Dacă [redacted] pînă joi ~~nu se constată semne de ameliorare~~ mi-o dă afară, gesticulează, dișimi çektirdim!

A-nceput să-mi placă viața asta de vagabont, trubadur prin lume, fără nici un căpătîi, nepurtînd grija nimănui. Sînt cel mai liber om din lume! N-am casă, n-am masă. N-are cine mă fura. Nu sînt legat de nimic.

În ziarul „Hürriyet", din 10 decembrie, se face reclamă pentru autoturisme și furgonete românești, „Dacia" și „Oltcit", precum și tractoare. Românii vînd orice, și-n pierdere(!), numai să vîndă. Foamea de valută? Nevoia de recunoaștere pe plan internațional?

-13.12.89

Ismail afirmă că mă doare măseaua din cauză că stau mereu supărat (a auzit el la radio).

Appointment with Frank at twelve o'clock. Îmi propune să-i vorbesc englezește ca să-mi exersez limba. La cîte-o expresie de-a mea rîde:
–Asta e cam [redacted] pretențioasă, cine te-aude...

te consideră un înfumurat!
Îi arăt încercările de poeme, cu intenția de a mi le corecta:
-Oh, strîmbă din nas, e prea americănește.
Eu habar n-aveam, copiasem expresiile din dicționar, fără să dau importanță dialectului.
Dejeunăm împreună (mănînc din nou carne, chiar și o prăjitură), ne plimbăm printr-un ger de ne clănțăne[redacted] dinții-n gură:
- În viața mea n-am tras un asemenea frig, exclamă gentlemanul mai mult retoric.
[redacted] am uitat și de măsea și de tot. Merg cu fularul ridicat la gură, ca un școlar în clasa-ntîia primară, capul în jos, gîtul țeapăn, mîinile în buzunarele congelate ale jachetei de vinilin, fesul tras pe frunte pînă peste sprîncene.
Accentul lui britanic îmi cade greu la urechi, sunetele alunecă pe timpan și zboară fără să le diferențiez...
- Speak slowly, please!
A luat-o mai rar, înțeleg un pic, [redacted] dar nu-mi pot concentra atenția pînă la capătul propoziției, rămînînd în brațe cu [redacted] un cuvînt sau două percepute.

-14.12.89
Rendez-vous avec Rijoche. Ratat! Deși lăsasem un mesaj secretarei de presă că-l voi căuta la 15h, am așteptat o oră și-un sfert în holul Ambasadei Franceze. Jurnalistul nu s-a prezentat nici la slujbă! (Ceea ce face el în prezent se numește cică „servici militar", în comparație cu România unde eu am fost efectiv sub arme!)
Poate c-a vrut să se descotorosească de mine? Sau îi era teamă să nu-i solicit vreun ajutor material, și atunci de ce să se lege la cap? Am ajuns un parazit pentru prietenii (cunoscuții) mei, o corvoadă.

-15.12.89
Los Angeles mă informează că la 14h trebuie să ne strîngem toți la UNHCR și „să facem gălăgie" [redacted], pentru a ne mări ajutorul social, întrucît au crescut prețurile și nu putem ține pasul cu inflația.
- Cineva să-i mobilizeze și pe cei de la Menekșe.

Müdürlü, un fel de administrator al hotelului, mă pisează la cap, de cîteva zile, să-i plătesc pentru

jumătatea de lună rămasă, dar eu îl amîn de azi pe mîine, tot sperînd că ne va chema Madam la Istanbul în așteptarea avionului spre America.
Ne jucăm de-a șoarecele și pisica!

Ieri și astăzi am organizat un ciclu de <u>poeme-desenate</u> (!) și altul de <u>poeme-ciornă</u> (!!).
Omul care n-are ce face... Dar spiritul creator mi-a fost ațîțat de scrisoarea redactorului Lévenard de la „Florilège" (Dijon), care a dat o interpretare surprinzătoare experiențelor mele anterioare („Avant-garde lyrique"). Am impresia că i-au plăcut, dar și-a storcit mult creierii.
Noi idei îmi trec prin cap, [redacted] însă de realizat pe deplin este mai greu. Nu știu cum să-mi mai împart timpul!
Poemele-ciornă sînt cotidiene, prozaice, banale, reprezentînd sentimente și figuri [redacted] care în general sînt confuze în imaginație (amintiți-vă un vis), dar mintea vine și le mai clarifică. Sînt scrise cuvinte în opt limbi (română, franceză, engleză, germană, italiană, spaniolă, turcă, poloneză) nu de dragul unui babel lingvistic, ci [redacted] pentru că [redacted] m-am izbit de ele în pribegia mea; nici din pedanterie (ultimele cinci limbi îmi sînt complet opace).

Contrabandă cu opere de artă, din România spre Occident, făcută de ... Securitate! Îmi povestește Șerban cum proceda Ofițerul M. din București: Mai întîi se pusese în relații amicale cu personalul din consignații (fie mituindu-i, fie prinzîndu-i cu ceva la mînă, fie împărțind profitul). Ofițerul de Securitate M. se specializase în traficul de artă, deci putea aprecia valoarea unei lucrări. Era des oaspetele consignațiilor, vînzătorii îl cunoșteau și-l anunțau imediat cum [redacted] achiziționau vreun lucru important, M. îl cumpăra pe loc, la preț de nimic, [redacted] ca obiectul să [redacted] fie expus înainte clientelei ordinare. Dar, pentru ca numele lui să nu [redacted] apară în registru, deoarece operele de artă fac parte din Patrimoniul Național și sînt conservate, Ofițerul M. șantaja [redacted] cetățeni simpli: vreun țăran care vindea în piață cu 50 de bani

mai scump roșiile, vreun bețivan luat la hartă într-un local, vreun bărbat homosexual pîndit în veceurile publice... Scotea legitimația, iar victimele înghețau la auzul cuvîntului „Securitate", asemenea unei broaște „hipnotizate" de șarpele care se apropie s-o înghită. Ofițerul M. le propunea alternativa de a cumpăra, pe numele lor, obiectul specificat de el, dîndu-le apoi drumul. M. purta banii într-o pungă de plastic (!) neagră, ca să nu se vadă, umbla îmbrăcat prost. Achita suma, iar victimei îi băga în cap să răspundă — dacă cineva întreabă — că de exemplu „vaza s-a spart"! Nimic mai simplu pentru un muritor de rînd care se vedea scăpat ușor.

Cum Ofițerul de Securitate [redacted] ieșea [redacted] mereu în străinătate, și aici e cheia: geanta sa diplomat trecea vama necontrolată datorită legitimației, M. scotea opere de artă pe care le plasa la un om de legătură, încasa partea cuvenită, iar opera de artă urma periplul filialei de vînzare. După care, Securistul se-ntorcea frumos în țară cu marfă cumpărată, pe care o negustorea prin țiganii din rețeaua lui. Acționa din umbră, ca să [redacted] se poată [redacted] acoperi; vorba [redacted]ceea: nici usturoi nu mîncat, nici gura nu mirosit!

Ar trebui să mă pun cu burta pe engleză, dar n-am tragere de inimă.

-16.12.89

Cît sînt eu de aiurit, dezordonat, neglijent, murdar, [redacted] Ismail mă-ntrece! M-am luat însă după el, păturile aruncate grămadă în vîrful patului, hainele împrăștiate pe unde se nimeresc, cărți pe jos, pe fereastră, dorm îmbrăcat cu același pulovăr (singurul de altfel!) în care stau și ziua...

Ah, emigrare, emigrare! M-am săturat într-atît, că-mi vine să m-arunc pe fereastră! [redacted]

-17.12.89

În prezent capul meu nu mai produce nici măcar mătreață! Niște poeme chinuite, avortoane, reziduuri sentimentale. Spirit maladiv.

Pe bețivii ăștia nu-i mai doare nimic, iar eu am din nou abces. Nu [redacted] îmi dă măseaua pace, nici nu pot să lucrez.

Cuvîntul „conducător", din română, a intrat în franceză, engleză. (De obicei limba română împrumuta [redacted] din limbile de circulație internațională, dar s-a întors roata. Noțiunea de „conducător", intraductibilă, definește tipul românesc de dictator.) Petit Larousse îl citează alături de numele mareșalului Ion Antonescu, iar Frank l-a întîlnit în ziare britanice referindu-se la Nicolae Ceaușescu.
Este singurul cuvînt pe care-l cunoștea londonezul din limba românească.

Narcis mă cheamă sus, la 310. Los Angeles și familia ei pun la cale o strategie de luptă cu invizibilele (scrise și nescrise) legi de emigrație. Să-mi aduc contribuția.

1. Luni, pus bani, mînă de la mînă, și telefonat Ambasadei Americane din Atena (curios, dar nu depindem de cea din Ankara!): Domne, cît aveți de gînd să ne mai țineți aici? Avem medicale, vize, de ce ne [redacted] fierbeți atîta? Birocrație și la voi ca la comuniști?!
2. Marți, la 14h, cînd trebuie să ne prezentăm [redacted] în Çankaya, la UNCHR, [redacted] pentru a deconta banii pe pașapoarte, să ocupăm sediul organizației și să nu ieșim pînă nu ne rezolvă plecarea grabnică.
3. Chemat ziariști turci [redacted] care să scrie despre mizeria în care trăim și timpul îndelungat de așteptare pentru a emigra.
4. Trimis scrisoare [redacted] către Primarul Ankarei, în care să cerem permisiunea [redacted] de a organiza o demonstrație [redacted] pașnică de la sediul [redacted] UNHCR pînă la Ambasada Americană, [redacted] deoarece ni se întîrzie emigrarea spre SUA.
5. Expediat mai multe scrisori ~~pe~~ la ziare turcești (în turceste), englezești, franțuzești, la Națiunile Unite (Geneva) etc. în care să explicăm situația grea [redacted] ce o suportăm.

Ce „democrație" au și turcii ăștia! Ca să faci demonstrație, trebuie să obții aprobare! O spoială de libertate, de ochii lumii. Constat, deziluzionat, că și

capitalismul este un totalitarism mascat (de dreapta). Dar are propaganda mai convingătoare. Politrucii occidentali sînt mai buni de gură, mai colțoși, mai diplomați.
Pleava societății este tratată cu aceeași indiferență ca în comunism, cu același dispreț — dovadă nerăspunsul la nici una din misivele noastre către diverse organizații internaționale, chiar la plîngerea colectivă semnată de 37 de inși.

-18.12.89
Probabil ne chinuie atîta prin lagăre (perioada a devenit obligatorie de cel puțin nouă luni) pentru a simți din plin greutatea vieții iar saltul în lumea dezvoltată să ne apară ca o intrare în paradis. Probabil.

Gică Moldoveanu se-amuză. La Istanbul i-a propus patronul să se convertească la mahomedanism, i-a oferit 50 000 000 TL, iar Gică să-și aducă nevasta și copiii, stabilindu-se în Turcia.
— Poa' să-mi dea jumate din Istanbul, și nu rămîn! [redacted] hohotește de rîs Moldoveanu.
De religie, Gică este [redacted] catolic; mai rar printre români.

— Profesore, constată Poarta Albă, tu te hrănești ca cămila... dai o raită pe la prietenii tăi: francezi, englezi, spanioli, te umfli bine-n burtă, și-ți ajunge o săptămînă... timp în care mănînci numai iaurt cu pîine și cu ceapă... ca ursul în hibernare... apoi [redacted], iar îți faci plinul!... pentru încă o săptămînă...

[redacted] Soția lui Mihai Traducătoru a sosit și ea în Turcia, acum două luni, doar ce emigrase Mihai în Australia, dar a fugit cu barca [redacted] cu motor din România <u>împreună</u> cu colegul ei de servici, două perechi erau. Iată româncele ce curajoase sînt! Soția lui Mihai Traducătoru s-a cuplat cu altul („Las, c-am auzit eu ce făcea și el pe-aici!... Nu mi-a dat decît de două ori telefon într-un an de zile!...”), cît a stat în <u>San</u> ținea banii împreună cu colegul ei, mîncau împreună, se plimbau împreună, împărțeau patul împreună...
— A fost la Ambasada Australiană, unde i s-a confirmat că în trei luni [redacted] primește pașaport de emigrare la bărbatul ei. Dar a refuzat! Femeia dorește să plece cu amantul în

America.
Ochi Albastri [redacted] nu concisese inițial să-i facă actele nici pentru Statele Unite, dar a cedat în urma unei certe violente.
Din Șan, poliția i-a mutat la Colum, un alt oraș, nu Bolu unde se credea [redacted] că s-ar înființa un (nou) camp.
Cealaltă „cucoană", companioană, și-a lăsat băiețelul de cinci ani închis în casă, și a fugit cu un tip care era în divorț cu nevasta (și doi copii).
Familii destrămate ... Lume de emigranți ...

Bulgarii muncesc și beau.
Eu nu muncesc, dar nici nu beau!

Nu se poate, Domne, ca o gîgîlice de țară să sfideze o lume-ntreagă! Un dictator pitic să țină în genunchi un popor întreg!

Narcis mă strigă:
— Domn Florin!
Eu nu răspund. Lumina este aprinsă. Fierbe oala cu cartofi. Cartofii au devenit mîncarea mea de bază.
Narcis bate la ușă:
— Domn Florin?
Eu nu răspund.
Narcis pleacă. Se aud pașii.
Domn Florin preferă să-și continue poemele avangardiste. Dar, ce dracu să mai inventeze? Cum să se mai joace cu forma?
— E bine că-ți place să scrii poezii, zice Ismail.
— Nu e bine, îngăim, fiindcă ești cu capul în nori, visător. Viața e practică, trebuie [redacted] s-o trăiești pe pămînt. Din poezie nu cîștigi bani, hai s-o spunem brut, ca din topor.

Scriu poezii politice dezarticulate, netematice, cu titlu forțat, dar în vervă, bete de cuvinte, repetiții bîlbîite, semi-punctuație („A bas le dictateur", „Je cherche la „liberté", „Le poème de la liberté"). Sub impulsul evenimentelor de la Timișoara. Într-adevăr < se mișcă țara >. Mă bucur, simt un fior cald prin vene, o mulțumire sufletească iscată dintr-o scînteiere plăcută.
Cum o fi reacționat Pachia al meu? Ce satisfăcut mi-ar fi povestit dacă ne-am fi întîlnit după aceea! Prietenul meu, oltean timișorean, poet din generația '70.

În buletinul de știri, de la Radio Ankara, în limbile: turcă, engleză, franceză și germană, se anunță despre tulburările de la Timișoara (numele orașului se deslușește clar), aud chiar de morți și răniți.
Încercînd să prind „Europa Liberă" sau „BBC"-ul, ascult aceleași informații pe posturi (incidental) bulgare, portugheze, sîrbe (îmi sare în timpan, din conglomeratul de sunete incomprehensibile, cuvîntul neaoș „Timișoara"; parcă și ceva de „roman" ori „romanski" ori „Romania" îmi trece pe la ureche).
Tătucului Nicu i-a sosit sfîrșitul. Nu zicea el că nu-l merită poporul? Ca atare, poporul vrea să-l schimbe! Fiindcă poporul n-are nevoie de „prea genialitatea" lui născocită.
Părerea mea este că, la demonstrații de stradă, românii ar trebui să procedeze ca cehii, ungurii, est-germanii: cu tablourile lui Gorbaciov, cu lozinci-Gorbaciov... cerînd libertate. Înțeleg că rușii sînt nesuferiți la noi (în principal din cauza Basarabiei și Bucovinei de Nord), dar în acest caz Gorbaciov ar constitui un paravan! Fluturînd portretul imperatorului, [redacted] miliția ar ezita să intervină așa de brutal, pentru că ar vexa Uniunea Sovietică.

– 19.12.89
Sîntem buni de vorbă, dar grei de faptă! Toate planurile noastre, de la „consfătuirea" de duminică, s-au năruit: nici telefon, nici scrisori, nici demonstrație de protest! Sîntem dezuniți ca-n țară. N-o să facem nimic pe unde-o [redacted] s-ajungem! Ușor e de planificat, dar pînă la realizare...

În vizită la Frank Gelly, pastor protestant, Koza Sokak, Gazi Osman Pașa, Çankaya. Destul de dificil am găsit adresa, două ore m-am învîrtit prin stații. Cu autobuzul 12 m-am descurcat, în fine!
Am ascultat Mozart, am băut [redacted] „Ouzo", am mîncat fursecuri. La plecare: o cafea-ness.
Mi-a prezentat revista italiană „Paramita", în care publicase un articol teologic despre Alan Watts (budist).
Normal, Frank se pronunța împotriva ateismului comunist, nu mă sfătuia să mă convertesc la altă religie, regimul dictatorial din România îl dezaproba („Ceausescu est un grand cochon!") situîndu-l în [redacted] vecinătatea Albaniei.

-20.12.89

Mi-a sosit, de la Ambasada Australiană, application-ul. Pînă mai ieri n-aveam nimic, [redacted] astăzi pot s-aleg [redacted] o țară din trei.

Gérard pleacă la noapte în Franța. Șerban i-a [redacted] făcut cadou cîteva cartoane pictate.

Nicu Ceaușescu [redacted], matol, și gașca prin București. Un vlăjgan din garda lui:

– Nicule, uite, ăștia stau la coadă să cumpere carne.

– Vor carne, ai? Las' c-or să mănînce [redacted] ei, la anu', ghindă! a răspuns sadic răsfățatul fiu prezidențial.

Strînși la Sedat, șapte-opt inși, ascultam, cu urechile lipite de aparat, printre paraziții intenși, știrile despre România. Apoi „Actualitatea Românească", de la 22h10, în reluare. Cînd am auzit înregistrarea strigătelor mulțimii, și a puștilor trăgînd, a tancurilor trecînd peste trupuri de copii, ne lăcrimau ochii. Mă gîndeam la cunoscuții și prietenii-mi timișoreni, Ion Pachia Tatomirescu, Titu Andreescu, Dorel Mihet, apoi foști consăteni Marinescu Gabriel, Diaconescu Damian, Bîrchi Ion etc.. Să fi pățit ceva?

Televiziunea turcă a prezentat, la 20h, un comentariu lung despre manifestație. Optzeci de [redacted] tiruri turcești, încărcate cu mandarine, în drum spre Occident, erau blocate la granița cu România. Nu cred că Ceaușescu va trece la înfăptuirea de reforme, fiindcă prima reformă pe care ar trebui să o facă ar fi: să coboare de pe scaun. [redacted] Ceaușescu este incompatibil cu reformele! Însă este de o impertinență uluitoare. Mă mir cum de a recunoscut că s-a tras în mulțime, pentru că din nesimțirea lui putea să afirme: „Nu știu, tovarăși, la Timișoara nu s-a întîmplat nimic. N-am auzit nimic" (!)

Tiranul nu e prost, dispune [redacted] de o inteligență primitivă, dar negativă. Este de un cinism și-o indolență feroce! Sînt sigur că va fi în stare să [redacted] ucidă [redacted] jumătate din popor, să înceapă război civil, ca Franco, numai să-și mențină puterea. Ceaușescu, din încăpățînarea lui nebună, [redacted] va mușca orbește în toate părțile, dar nu va demisiona. Fie va muri de bătrînețe, fie îl va înlătura poporul. Mi-ar place să-l linșeze! Ah, n-am o putere, că l-aș împușca eu cu mîna mea!

[redacted] Ha, haaa, le tîtîie curul acum ceaușeștilor! Prea au disprețuit poporul, prea se considerau zei. Vorbeau cu ură [redacted]

la adresa cetățeanului de rînd, trăiau în [redacted] huzur.
Nicolae vrea să rămînă în istorie atîta îl preocupă, și va rămîne, dar nu cum vrea el, ci ca un satrap, vampir de sînge.

-21.12.89
Aflu că Turcia emite, prin radio, în românește [redacted] de la Ankara (redactorii sînt români-turci).

Sînt emoționat să aud că ar fi izbucnit demonstrații și la Craiova! Familia mea, cunoscuții, prietenii să fi participat?
Am expediat în grabă „Europei Libere" două ziare turcești, cu [redacted] articole despre revoltele din Timișoara: Hürriyet: „Son diktatör>diyorlar" și Bugün, scriind direct pe hîrtia ziarelor:
„Existînd milioane de turci în RFG,
„nu este nevoie să traduc eseurile
„(de altfel, nici nu cunosc turca;
„f.f. vag). Felicitări pentru intensa-vă activitate!",
ca un fel de epistolă pentru Gelu Ionescu și Emil Hurezeanu.
La [redacted] adunarea de astăzi, din București, se striga „Ceaușescu-pace", și drept urmare a acestei păci, după adunare, au început să patruleze tancuri pe străzi [redacted], și să [redacted] detune focuri de armă!

-22.12.89
Ce zi, Dumnezeule! Ce spectacol! Ce [redacted] sărbătoare națională! [redacted] Ziua cea mai lungă, a ținut cît un secol! Nu-mi vine să cred, este oare adevărat? A căzut dictatorul? Îmi crease impresia că despotismul său va ține veșnic. Că după moartea lui naturală, la o vîrstă cît mai înaintată (să nu uităm că Andruța a depășit bine 80 de ani), va urma fiu-[redacted] său. Că va moșteni tronul României neamul ceaușeștilor. Ah, Doamne, le-a venit și lor rîndul! Prea ne călcaseră în picioare! Prea își țineau [redacted] nasul pe sus! Prea ne desconsiderau! Le-a venit și lor rîndul, fiindcă orice naș își are nașul său! Se considerau nemuritori? Istoria îi va judeca! Istoria îi va pedepsi! Au jefuit țara. I-au supt sîngele. Au profitat cît au putut. [redacted] Poporul, pe care l-au călărit ca pe-un cal, [redacted] i-a zvîrlit nărăvaș de pe el. S-a scuturat de ceaușești ca de rîie, ca de păduchi paraziți.
Mă simt eliberat, ușurat, mulțumit. Este o stare ciudată pentru

mine, [redacted] fiindcă nu sînt obișnuit cu această satisfacere sufletească, mereu învățat cu stresul și [redacted] încordarea.
Sînt mîndru că sînt român. Îmi sclipeau ochii de lacrimi ascultînd azi Radio București, <u>altfel</u> decît pînă acum. Reporterii vorbeau normal fără clișee, fără sintagme [redacted] repetate ca pe poezie.
A venit la timp această eliberare națională. Îmi voi lua <u>repede</u> soția și copiii, exact cum [redacted] preziceam, mai ales că Ion Iliescu a citit în platforma-program și libera circulație în străinătate a cetățenilor. Dacă pînă mai ieri acest articol era un privilegiu, astăzi a devenit un drept.
Ce voi face eu? Îmi voi continua emigrarea spre America. (Am început un lucru trebuie să-l termin.) Voi păstra dublă cetățenie. Voi continua să public [redacted] în revistele [redacted] din România, cel puțin matematice. Cît șoc! Voi încerca să-mi editez chiar cărți la București, sau să-mi joc vreo piesă de teatru — în funcție de gradul de libertate care va exista, dar voi locui în SUA. Măcar pentru o perioadă de timp, pînă stăpînesc bine engleza. Să mă aleg cu ceva din exilul meu!

Cîtă bucurie ne-a cuprins pe toți emigranții români! Ne strînseserăm la Șerban puhoi. Se băteau palmele, ne îmbrățișam, am jucat o horă oltenească. Dan Cumnatu se dădea cu mîinile de pămînt:
— Unde ești, Ceaușescule, să te belesc!
— I-aș smulge testiculele cu cleștele, spunea Eugen.
S-a băut, s-a cîntat după melodiile de la radio „Deșteaptă-te, române!" și „Eroi au fost".
„La" [redacted] ora două Nea Vasile intrase la mine, fără să mai bată, [redacted] cu ochii plînși:
— Gata, făcea, s-a terminat cu Ceaușescu, și mă îmbrățișase.
— Minți, zic, minți! E imposibil.
— Dă drumul la radio ca s-auzi.
Prinsesem „Europa Liberă" și ... într-adevăr. Băusem un ceai fierbinte, sărind de bucurie:
— Fi-r-ar al dracu [redacted], cu boșogii lui, îmi dăduse șapte ani condamnare c-am fugit! [redacted] Mi-a <u>scris fata</u>: „Tăticule, cînd o să te [redacted] mai văd eu?"
Mă-ntorc în țară. Mă duc în America, văd ce e pe-acolo, îmi iau moștenirea, și mă-ntorc.
Dimineața încercasem o demonstrație de protest în fața Ambasadei Române din Ankara. Poarta Albă dăduse ideea, Marius G. o pusese în aplicație, luîn-

d-o, un grup de 6-7 oameni, din hotel în hotel, unde locuiau români [redacted] ca să-i mobilizeze, de-ast-noapte la unu. Ne [redacted] întîlnisem la Sübe vreo 40 de inși, cam 60% dintre cei anunțați ([redacted] un bun procent [redacted] aflîndu-se la Istanbul) [redacted], dar Poliția refuzase să ne dea autorizație de a demonstra, capete de turci! Ce să le ceri urîților ăstora! Ne amenințaseră că ne expediază pachet lui Ceaușescu, fiindcă tocmai venise Gheorghe Oprea în vizită în Turcia și încheiase stereotipele contracte comuniste de [redacted] „prietenie și colaborare", vorbe care nu spuneau nimic. Seara, cînd l-am văzut la televiziunea turcă, părea ca un blegoman care imita gesturile lui Ceaușescu (dădea din mîna dreaptă „și vom merge înainte" apoi rîdea de gogomănia lui).

Ne [redacted] adunasem în fața Sübelui, la Eminyet Saray [redacted], Daniel Pocăitu chemase ziariști de la Turkish Dayly News (apare la Ankara în engleză) [redacted] sosiseră [redacted] doi tipi și-o tipă, ne intervievaseră, ne [redacted] fotografiaseră, susținînd că [redacted] se va insera mîine în ziar un articol despre refugiații românii. Cerusem ca Securitatea lui Ceaușescu să nu ne mai omoare copiii, părinții, prietenii...

S-a anunțat la BBC destul de repede [redacted] privind protestul nostru.

— Ce dracu, bă, rostise Poarta Albă ăia se revoltă sub gloanțe, și noi n-avem curajul în libertate? Au demonstrat emigranții din Belgrad, Viena, Budapesta... iar noi nu sîntem în stare? Am rămas ultimii!...

Toți cu ochii pe televizor la 20h, haberler. Mai traducea cîte-un român-turc. Cînd s-au înfățișat imagini vechi, cu Nicolae și Elena, lumea a început să huiduie și înjure...

— Boul!... Idiotul!... Tîmpitul!...

Toți curioși, l-au prins pe șobolan? Să nu scape! A făcut atîtea victime... Doisprezece mii de morți [redacted] sînt relevați pînă acum. Pfuuu! Mai mult ca la cutremur...

Cînd m-am întors de la Menekse la Çağdaș, Stoianov mă înștiințează că mi-a telefonat cineva de la Ambasada Britanică, am bănuit imediat că Frank vrusese a-mi comunica vestea cea mare, ca să trăim împreună bucuria.

Polonezii m-au felicitat, Jan, Beáta:

— Bravo, Romania! Bravo, Romania!

Sincer mărturisesc, e incredibil! Sînt fericit pîn' la paroxism!!

TRĂIASCĂ ROMÂNIA LIBERĂ!

[redacted]

Postul de radio „Europa Liberă" a constituit, şi constituie, sufletul românului. În timpul Revoluţiei din aceste ~~momente se dovedeşte pionul~~ legăturii cu poporul. O serie de personalităţi, ridicate prin prezentarea în cadrul emisiunilor sale, au devenit cunoscute în lume iar astăzi sînt alese în Consiliul Frontului Salvării Naţionale (Doina Cornea, Ana Blandiana, Mircea Dinescu, Dan Deşliu, Silviu Brucan, [redacted] Dumitru Mazilu etc.). Sincere Felicitări!

Vorbit la telefon cu George Banu. I-am cerut numărul de telefon al „Europei Libere" (Munchen). Primise acum o săptămînă, la Institut, piesa mea F.O.N. de la André Camp. N-o citise. Ezita cînd l-am rugat să mă recomande vreunor edituri sau teatre.
Numărul de telefon al Monicăi Lovinescu s-a dovedit (ori l-am înţeles eu) greşit.

Telefonat soţiei. I-a ajuns, în sfîrşit, pachetul cu medicamente. Nu ştiu dacă s-au spart fiolele.
Mihai plecase la Bălceşti, unde era sărbătoare în urma căderii lui Ceauşescu, tăiaseră şi porcul, vin. Îi plăcea şmecherului!
În Craiova era linişte. Ely avea un moral bun. Participase la demonstraţie întreg I.U.G.-ul, cu Popeci, directorul, în frunte.
Se mai auzea Bebiţă chiţăind.

–23.12.89

Şapte scrisori expediate numai astăzi, pe plicuri am scris extaziat, cu roşu, TRĂIASCĂ ROMÂNIA LIBERĂ, iar cu galben (cariocă) URAAA!!
Poşta turcă, şi nici cele de destinaţie, nu cunosc româna ca să mă creadă [redacted] fanatic. Este un fel de manifestare a bucuriei mele, copilăros, fulgurant. (M-am împrumutat 10 000 la Şerban, pînă luni, [redacted] pentru timbre şi fotocopii, fiindcă sîmbăta băncile sînt închise. Intru în ultima sută de dolari. Mi se apropie falimentul...)

Gheorghe Oprea nu mai are curajul să se întoarcă în ţară.

Ce sistem diabolic a instituit Ceauşescu ăsta!
Ce vremuri trăim! Ce schimbări! Cu cîtă rapiditate se petrec evenimentele! Acum două zile nici nu visam! Am rude şi prieteni la Bucureşti. Cine ştie ce surprize [redacted] ne mai rezervă ziua de mîine!
Nici nu dorm noaptea, cu căştile la urechi. În România s-a aprins vîlvătaia.

-24.12.89

Ajunul Crăciunului. La Radio București, în sfîrșit, colinde pentru Crăciun! Pînă acum era sărbătorit în secret, de oameni, pe la casele lor.

Nicolae Ceaușescu nu rănește, ci ucide. Ultima zvîrcolire a fiarei ceausiste, expresie foarte plastică pronunțată [redacted] pe undele de emisie. Revoluția a trăit din entuziasmul maselor, din însuflețire. Dar cu ce să lupte demonstranții, cu brațele goale? Fericirea s-a plătit cu lacrimi. Dacă n-ar fi făcut greșeala să tragă în mulțime, la Timișoara, regimul ar mai fi durat. Dar, așa, au înrăit [redacted] spiritele. Cei care aveau morți în familie au ieșit din nou pe străzi. Nu mai pierdeau nimic! Păi, mă gîndesc la mine, să-mi fi omorît ceaușeștii copilul sau părinții, eram în stare de orice! Aruncam o bombă în vreo Ambasadă Română. Mă răzbunam cu orice preț.

Ungurii și nemții din țară au fost o șansă pentru [redacted] noi. Mai afla Occidentul ce se-ntîmplă în România, îl durea [redacted] indirect loviturile primite de [redacted] națiunea română sub dictator. Ungurii și nemții mențineau legătura cu exteriorul.

Mă bulversat această Revoluție, nici acum nu cred, e prea frumos ca să fie adevărat! Cum, voi [redacted] putea [redacted] manuscrisele din țară, chiar și cele anti-totalitare? Voi putea vizita România ori de cîte ori doresc? Voi putea [redacted] expedia în voie scrisori?

(să [redacted] iau)

Stau și mă uluiesc, e extraordinar, dar țin în inimă un sentiment de culpabilitate: că nu particip direct în evenimentele istoriei, deși însăși fuga mea a însemnat la vremea respectivă un refuz [redacted] la politica lui Ceaușescu. Oare Geonea și Pilă, văru-meu Bibică (maistru militar), Babanu și alți prieteni, proveniți bucureșteni, s-or fi aflat în miezul învălmășelilor? Probabil și printre eroi... Primul înjura pe față regimul.

De cîtă cruzime a dat dovadă Securitatea! Ce bestie monstruoasă! Cum a reușit Ceaușescu s-o îndobitocească și fanatizeze în scopul său personal! S-auzi, să otrăvească apele, să intre în case și să împuște femei, copii, să incendieze instituții (cică au fost construite de ei!), să încerce aruncarea în aer a centralelor atomice, să ardă arhive (ștergerea urmelor pătate de sînge)!

M-a bulversat această Revoluție!

Nu mă-ntorc în România, din demnitate, din orgoliu. Pentru ce am îndurat un an și patru luni (cît o armată la trupă) în lagăr? M-ar arăta lumea cu degetul, m-ar rîde toți! Vreau să văd și eu America, țăran nenorocit ce sînt! Să dau cu nasul pe la

New York, Phoenix etc.
Macara, C., Nea Victor, Cumnații intenționează să [redacted] revină în țară (Occidentul îi șochează).
Refugiații se frămîntă, o problemă generală se pune: dacă [redacted] se revocă vizele [redacted] de emigrare ale românilor? Am băgat-o pe mînecă! Nu sîntem scutiți de emoții nici în ceasul al doisprezecelea, cînd avem totul aprobat.

-25.12.89
Crăciunul. Cum să-l sărbătoresc fără un ban în buzunar? Fără carne de porc, fără vin, fără atmosfera iernii de la Bălcești?
Am dat-o-n bară cu emigrarea mea! Dacă m-ar fi prins Revoluția în România, n-aș mai fi plecat. Dar, în situația de față, voi merge pîn' la capătul exilului! Ce imensă bucurie o fi la Craiova (Puiu Dumitrescu și toți ceilalți)! Unde e boul de Matei comunistul? Se lepădase de mine, din cauza tinichelei de coadă pe care mi-o legase Securitatea.
Iată că, în principal, ceaușeii — copiii născuți după decretul de interzicere a avorturilor, din 1966, dat de dictator — au protestat și l-au răsturnat pe Ceaușescu. Decretul [redacted] lui s-a întors împotrivă-i!
Mircea Dinescu, poetul Revoluției Române, îl asemăn lui André Chénier, poetul francez de la 1789. (24)
[redacted] Bicentenarul Revoluției Franceze este aniversat în lume printr-o nouă Revoluție: cea Românească.
Cifra martirilor a sărit, [redacted] dacă-o fi reală, de la 12 000 la 60 000. Am rămas stupefiat [redacted] auzind! Cu cît sacrificiul este mai mare, cu atît momentul istoric va fi mai înalt iar clanul ceaușeștilor mai condamnat și [redacted] comparat cu hitleriștii în privința atrocităților. Regimul comunisto-fascist din România s-a sfîrșit prin executarea lui Nicolae și-a Elenei.
Dar, mi-e teamă că [redacted] democrația nu va fi totală, în „guvernul" provizoriu persistă comuniști care-au deținut funcții importante sub regimul trecut, și-acum s-au dat după mînă, cum bate vîntul, lupii-și schimbă părul dar năravul ba! Apoi, rămînerea în Tratatul de la Varșovia și scoaterea lui Ion Iliescu în față înseamnă o temere de ruși (Iliescu a fost coleg de-al lui Gorbaciov). Și, teoria ca teoria, dar practica ne omoară: cum [redacted] se vor aplica [redacted] în societate dezideratele? [redacted]
Cum [redacted] vor întoarce foaia lingăii

de ieri: A. Păunescu, Eugen Barbu, Corneliu Vadim Tudor, „luceafăriștii", Ion Dodu Bălan, D.R. Popescu, Ion Hobană etc.? Inamicul meu de la Rm. Vîlcea, Gheorghe Smeoreanu, care publica în „Orizontul" mărginit al dictaturii poezii patriotice despre Ceaușescu (metaforizîndu-l ca „omul-planetă", „omul-istorie" - dar ce istorie! ... înroșită din cauza comunismului și-a sîngelui ...). Proasta de Calboreanu îi va mai trage cu gura? O să-l dea jos de la Inspectorat acum! Și Mateică, secretarul de partid de la IUG, care n-a acceptat să mă angajeze în 1987 în grupa de cercetare științifică a lui Dini!

Probabil, redactorii de la „Gazeta Matematică" m-au publicat, refugiat politic fiind eu, anul acesta, tocmai pentru a sfida cenzura și autoritățile! În aer răbufnea împotrivirea maselor.

De cîteva zile Ismail s-a mutat în altă cameră, cu un polițist turc. E bine singur, dar e și rău. [redacted] A luat reșoul Ismail, în [redacted] odaia mea s-a așternut frigul. Dorm îmbrăcat în pantaloni și pulovăr, m-acopăr cu trei pături. Rezist. Încă rezist. Doar dinții mi i-am paradit. Cînd mă-ntorc însă acasă, și nu e nimeni cu care să schimb o vorbă, deschid

ușa zicînd:
- Bună ziua, Singurătate.

Grație lui Frank petrec și eu un Crăciun îmbelșugat. La 13 h ne-am întîlnit la el. Venea cu o mașină condusă de o doamnă. M-a prezentat. România era în actualitate. Am schimbat cîteva cuvinte-n engleză.
- Oh, regret cele se [redacted] întîmplă în țara d-voastră, compătimesc poporul român...
- E prețul libertății noastre, îngăim eu.

Vorbea cu părere de rău în glas, cu milă, cumva, și față de mine.
A pornit motorul. Era o englezoaică ciolănoasă. Afabilă.

Intrăm în apartament. Frank îmi face observație:
- Bine, mă, nu te-ai ras nici de Crăciun?
- Scuzați-mă, am uitat!

Nu-mi stă în obicei să mă bărbieresc regulat.
Dau repede și mă „rașchetez" la baie cu lama lui.
- N-am știut că vom merge în vizită la alte familii, că mă echipam și eu mai îngrijit ... aveam o [redacted] pereche de pantaloni de stofă, îmi lustruiam pantofii...
- De, Florentin!

Ne-am deplasat la o familie de diplomați britanici, invitați fiind și cîtiva diplomați belgieni flamanzi.

- Ai să cunoști lumea bună, îmi șoptea Frank, înalta societate.

- Vreau să cunosc toate mediile sociale, de la cel mai de jos în care trăiesc eu, la cel mai de sus în care mă purtați Dvs.

- Uită-te, copiii aceștia sînt tipic britanici, vezi-le comportamentul.

Într-adevăr, îi studiam [redacted] discutînd între ei, cum clipeau ochii, cum gesticulau, și mimica fetei, ca la un film "Forsy Saga". La fel bărbații și femeile. O demnitate în voce, trăiau [redacted] fiecare cuvînt, zîmbeau cu ochii, mișcau într-o anumită poziție capul... Un scoțian avea cinci fiice și numai un fiu!

Am mîncat pînă au început să mă doară măselele. Tot ca să nu mă bucur de dineu!

Am cerut iertare fiindcă mă simțeam jenat de aspectul meu vestimentar, observasem de la început pe fetele lor o întunecare dînd cu ochii de mine...

Peter m-a întrebat dacă BBC ul în limba română este ascultat, deoarece costă scump.

- Desigur, dar foarte puțin în comparație cu „Europa Liberă", din cauza programului redus (două ore dacă nu mă-nșel, pe zi), și-a atitudinii mai puțin critice anticomuniste.

Am dedus că-n lumea elevată [redacted] britanică [redacted] se cunoaște limba franceză. De fapt, ne înțelegeam într-o franglais, fiindcă-n momentul cînd schiopătam la engleză, utilizam franțuzisme!

A doua familie ne-a primit mai indiferentă. Frank a simțit. Un jurnalist de la Financier Time se clătina de băutură, înalt de doi metri, cu barbă, în vreme ce nevasta-sa avea un metru!

Din nou România în prim-plan. Devenisem purtătorul de cuvînt al românilor în Turcia. Le povesteam despre restricțiile mele de a publica însăși matematica, și tare se mai mirau.

- Regele Mihai I, al României, dorește să revină în țară...

- ...Dacă-l vrea poporul! Cum tradiția noastră [redacted] în democrație este slabă: dictatură regală (Carol al II-lea), dictatură fascistă (Ion Antonescu), dictatură comunistă (Gh. Gheorghiu-Dej, Nicolae Ceaușescu) nu prea cred. Apoi, Frontul Salvării Naționale a directivat nealegerea pe viață! Poate un rege decorativ, ca la voi, dar Anglia are vechime trei sute de ani în democrație regală.

Timpul regilor e depășit, [redacted] a rămas [redacted] în povești. Puține țări în lume mai sînt regate, iar unele cam totalitare (Hassan II în Maroc). Și altceva, Mihai I nu este român, nu [redacted] c-aș fi xenofob, dar românii sînt în stare să se conducă singuri.
- Ești anti-regalist.
- Posibil.
Le-am amestecat: șampanie, vin roșu, apoi „Ouzo" la Frank (un fel de răki turc).
Minunată sărbătoare.
Merry Christmas!

- 26.12.89
- Întoarceți-vă acasă! plîngeau părinții la telefon... Torna torna brate...
S-au întors din Iugoslavia, din Ungaria... doctorul Ics din Grecia...
Întoarceți-vă acasă! L-am văzut la televizor, [redacted] e mort Ceaușescu, l-au executat.
- Noi ne vedem de drumul nostru! Noi ne vedem de drumul nostru. Trebuie s-ajungem la destinație. Putem sluji patria și din străinătate. Situația nu este limpede, nu sîntem de acord cu alegerea unor foști comuniști [redacted] cu funcții în vechiul regim: Ion Iliescu, [redacted] Corneliu Mănescu, Dan Deșliu îndoctrinații lui Dej.

Cîtă oportunitate, domne! Nu pînă mai ieri Deșliu proslăvea partidul!? Dar astăzi s-a-ntors roata.

- 27.12.89
Gheorghe Oprea, după cererea de azil politic în Turcia, de altfel neaprobată, a fost trimis pachet în România cu primul vapor. [redacted] Predat poporului!
Dacă pe 21, cînd sosise la Ankara, declarase că în țară situația este „normală" și orice mișcare poate fi înăbușită, la plecare se dăduse de partea învingătorilor, strigînd „victorie" (l-am auzit la Televiziunea Turcă) și ridicînd două degete în formă de V.
Presa și radioul turce relatează zilnic pe primele pagini, cu fotografii relevante de la luptele din țară. Mereu despre „Çavusesku", bîrfele porno din jurul clanului dictatorial...

[redacted]

- 28.12.89
[redacted] Mutat la Menekșe. În cloacă! Plecînd Ismail, se creăse un vid în jurul meu, mă simțeam singur, părăsit, nu mă acomodam [redacted] noii situații, am refuzat [redacted] schimbarea în altă cameră la Çağdaș (208, cu Papu) din cauza unei controverse (moșul s-a pronunțat împotriva mea, [redacted] pe motiv că iaș ține lumina aprinsă pînă la două noaptea!)...
Căratul bagajelor a constituit o nova-

ră. Mă mişcam zece paşi, ca un melc, odihneam, gîfîiam. La primul transport, seara trecută, m-ajutase Serban. Am subapreciat restul de lucruri rămase: cărţile, manuscrisele şi corespondenta — atîrnau ca un pietroi. Mi-am dat sufletul. Am ratat şi întîlnirea cu Frank, mi-am pus o pată pe obraz! Păcat, era prevăzută o după-amiază plăcută: dineu la restaurant, film, plimbare... M-am făcut de rahat, în faţa omului, că n-am cuvînt!... M-am scuzat printr-un telefon ulterior...

Transpirat. Duş cu apă rece. Dureri lombare.

Am mai avut puterea să definitivez [redacted] cele zece (!) scrisori în sprijinul Revoluţiei (poeme în franceză şi română).

-29.12.89

J'ai mal à l'aise! Nu găsesc o traducere fidelă în limba românească. O stare de neîncredere şi frică faţă de viitor. Revoluţia m-a prins pe picior greşit: nici în ţară (pentru a fi scris despre eveniment din interior), nici ajuns unde-mi propusesem — sfîrşind un drum infinit. [redacted] Între ciocan şi nicovală! Hulit de toţi! Desconsiderat şi din ţară, şi din afară!

[redacted] Dimineaţa mi-a curs sînge din nas, semn de slăbiciune fizică. (28)

[redacted] Toată ziua am avut nara stîngă înfundată, plină cu cheaguri negre. Serban, compătimindu-mă, ţi s-au rupt pantofii... umbli cu ăia de vară... îţi dau o pereche de-a mea, [redacted] purtată... şi ciorapi de iarnă...

Şi zicea taică-meu, cît e el de ţăran fără carte, că Ceauşescu n-o să moară de moarte bună, prea şi-a bătut joc de popor, i-a luat şi pîinea de la gură!

În Revoluţie: unii mor şi alţii profită (?). Iacă-tă, Petre Roman, comunist, răsfăţat de regim (studii în Franţa, la Toulouse, cine-a mai pomenit pe vremea dictaturii?; taică-su în C.C. ul lui Gheorghiu Dej), ajuns [redacted] Prim Ministru! Pe deasupra mai e şi evreu. Marin Sorescu, din deputat pentru Marea Adunare Naţională a [redacted] ceauşeştilor se vîrî iute în Partidul Creştin-Ţărănesc al Doinei Cornea, ca să-l consemneze istoria, bît în faţă, [redacted] întoarse drapelul pe dos! [redacted] (În vremi de restriste şi jale n-a îndrăznit nimic politic, Mircea Dinescu i-a luat-o înainte şi literar.)

Particip la Revoluţie cu sufletul, prin scrierile mele, chiar de la distanţă, sînt un ecou al luptelor [redacted] de-acolo.

Libertatea la români vine din religie,
iar la turci este stopată de religie.
Revoluția armată s-a consumat, ur-
mează [redacted] Revoluția ideologică.
Acum e bătaia osului, care prinde pu-
terea. Revoluția economică va fi cea
mai importantă. Economicul va de-
păși politicul.

Povestește Jean Marinaru (din Constanța):
– Bă, verică, și-aveam un prieten...
mă jucam cu el... copii, mă... Va-
sile, îl chema Vasile... Și pe la
unșpe ani îi mor părinții... Rămî-
ne Vasile orfan... La un timp,
dispare Vasile... Unde e Vasile?...
Unde e Vasile?... Prietenul meu de
joacă... Caută-n stînga, caută-n
dreapta... Nimic!... A dispărut Vasile!
Da' casa a rămas. Era acolo...
Cîteodată primeam plicuri miste-
rioase... fără adresă, fără ni-
mic... Bă, să-l dai dracu!... Cînd
deschideam... [redacted]
„Sînt eu, Vasile, ia și tu cheia
asta și du-te pe la mine"... Gă-
seam o cheie... o cheie în plic...
N-aveam nici o adresă [redacted]...
unde să-i răspund?... Cînd crezi
că reapare Vasile?... Peste opt ani!...
„M-au terminat, bă!... O să mor!" zice.
Fugi, bă, Vasile... Ești sănătos tun...

Eu'l încurajam... „M-au injectat"
zicea... Mergeam cu el pe stradă, și-a-
vea momente cînd nu judeca deloc...
Avea minte de copil... Ce zicea?...
Hîîî!... Zicea „nu vreau asta, nu mă
urc în asta, nu fac asta, nu-mi place
asta"... Nu gîndea... Era cu mintea
jos... Cînd îi veneau crizele, trebuia
să-i apăs într-un punct, în spate, îi
băgam degetul [redacted] sub coaste... mi-a-
rătase el unde... Își revenea... Avea
și momente lucide... și-atunci mi
se destăinuia... „M-au terminat ăștia,
bă!... O să mor!"... O ținea întruna
așa... „Bă, Jeane, nu știam nimic de
mine... și mă trezeam prin junglă...
mergeam prin junglă... omoram femei
și copii... intram în casă și-i îm-
pușcam la masă... nu știu cum de
puteam... trăgeam în ei ca-n iepuri...
Dacă-i cunoșteam?... Nuuu..."
În Vietnam, verică, fusese Vasile al
meu... trupe de comando... Băgaseră
sperieți și-n americani... mai dihai
ca armata vietnameză... în trupe
de comando Vasile al meu... Așa
erau crescuți orfanii... Ceaușescu era
tata-lui, Ceauseasca mama-lui...
Cînd îl injectau îl mințeau că
are vreo boală tropicală...
Și-a murit Vasile!... Băi, nenică, în-
mormîntare în regulă... Convoi... Mă
uitam ca prostu'... nu cunoșteam

pe nimeni... moși descoperiți, babe bocind... și ce mai boceau!... Cine mă-sa erau ăștia? Habar n-aveam... Mergeam și eu printre ei... Erau tocmiți special, bă, de-ai Securității... Nu m-au lăsat [redacted] la cimitir... să [redacted] văd și eu groapa, să știu unde e înmormîntat... M-au oprit doi inși la poartă... numai pe mine... Ăilalți au intrat... în doliu...
M-au dus altădată... n-am găsit nici o cruce cu numele lui Vasile... Ce-or fi făcut cu cadavrul? ... Or fi scris alt nume?... L-or fi ars?... [redacted] L-or fi îngropat peste alții?... Dumnezeul știe!

Făcut piața cu Șerban și [redacted] Keuser. 5500 TL am cheltuit.
Zi de gătit. M-au asociat cu Șerban, el se pricepe.
Să mă întrem nițel cu mîncarea!
Sînt, totuși, decepționat de Menekse patru în cameră (Marius G., Daniel Pocăitu, Șerban, Eu), la etajul IV, camera 603. Yilmaz stă la 501, KGBul la 702. Am pierdut, însă, liniștea de la Çağdaș ori Șen, atît de necesară creației, cîștigînd (deși nu sînt mulțumit) căldură, curățenie, [redacted] mai acătării. Chiria
krană
s-a ridicat [redacted] la 100 000 TL lunar!

-30.12.89
Ce parador! Ceaușeii să-l înlăture pe Ceaușescu! I-am văzut că erau altfel la concertele rock, pop... Se manifestau fără rezerve. Nu exista dedublare la ei. I-am văzut că erau altfel, prin felul cum se îmbrăcau, fetele cum se machiau, cum se extaziau la concerte. Influența Occidentului [redacted] a fost uriașă! Dar cum pătrunsese pînă la ei civilizația apuseană? Muzica prin „Europa Liberă" (Dan Voiculescu), prin televiziunile [redacted] din țările vecine (la Timișoara sîrbii dădeau filme sexi, porno [redacted] ungurii din Ardeal aduceau reviste, idei). Se va permite și în România o revoluție sexuală?

Nu se mai aniversează abdicarea Regelui acum 42 de ani [redacted] (adică victoria deplină a comunismului). [redacted] România nu se mai numește nici „Republică", nici „Socialistă", deși rămîne republică. Comuniștii încălcau această noțiune prin acele „alegeri pe viață" (propunere făcută la noi de Gheorghe Cioară).

-31.12.89
Prefer un [redacted] de bună credință (Petre
evreu
Roman) decît un român de rea intenție (Nicolae Ceaușescu). Oltenii îl urau [redacted]

[redacted] pe N.C. mai mult ca moldovenii și ardelenii.

Ce se întîmplă astăzi în țară este un rău necesar: preluarea puterii tot de către foști comuniști. Sper că numai pînă la alegerile din aprilie. Poporul s-a săturat de comunism!

Ziarele turcești sînt pline de obsesiile sexuale ale familiei foste prezidențiale: pînă cînd și moșul de Nicolae se culca cu balerine de paisprezece ani, pe care le ținea cîte două nopți ca să se simtă satisfăcut; baba de Elena își aducea masculi din America pentru pat; Zoe, cînd îi veneau pataramele, se regula în mașină cu cine îi plăcea, [redacted] miliția oprea circulația, un reporter o filma, iar banda înregistrată i-o trimetea mă-si!; [redacted] Valentin a fost găsit filmat porno!; Ceaușeștii [redacted] doreau să urmărească filme americane, sexi [redacted], și mai ales să se vadă pe ei în pelicule porno; o familie de obsedați!; să nu mai vorbim de Nicu, căruia Securitatea îi [redacted] punea pe tavă orice femeie cerută, [redacted] chiar abuza de nevestele miniștrilor pe care le forța în prezența acestora, desigur, nimeni nu îndrăznea să se opună... Nicu nu vorbea, urla: <u>Vreau femei</u>, <u>vreau femei</u>! Pe soția-i legitimă, Poliana [redacted] Cristescu, o [redacted] batjocorea: după ce-o dezbrăca, o gonea... <u>du-te să te fută mama, că ea te-a luat</u>!... Își făcuse, Nicu, harem à la [redacted] dictateur, [redacted] o suită de femei pe care le frecventa cînd îi poftea inima, suită din care trebuia să facă parte și Nadia Comăneci, motiv pentru care a fugit.

Tocmai cînd sînt lipsa banilor, cînd mă îngrijorez mai mult, [redacted] Dumnezeul [redacted] nu mă uită, și-mi cade cîte un plic la poștă cu 5-10 dolari. Suficient să supraviețuiesc de pe o zi pe alta. Îmi mănînc de sub unghie.

Telefonat la Craiova:
- La Mulți Ani!
- pachetul cu medicamente a ajuns întreg (fiolele nesparte)
- am primit scrisoarea lui Ely din 27 noiembrie
- Puiu Dumitrescu și (Traian) Nica să-mi scrie, îi aștept [Ely spune că-i va telefona lui Nica despre eventuala colaborare]
- PCR-ul s-a dizolvat (deci și Ely și Tata au terminat cu membrăria)
- Mihai este la Bălcești, vacanța [redacted] s-a prelungit datorită evenimentelor -

– s-a stat mereu în tensiune (psihică) zilele acestea
– nu [redacted] știe nimic despre rudele din București
– nu mai este nevoie de aprobare pentru expedierea manuscriselor mele prin poștă
– Ely se exprimă: emigrarea va fi foarte simplă
– retelefonez pe 21 ianuarie.

– 01.01.1990!

A trecut un an greu. 1989 petrecut numai în Turcia, în lipsuri materiale, în umilință. Îmi fuge viața printre degete...

Ziarul „Milliyet", din întîi ianuarie, prezintă pe primele două pagini: imagini și comentarii despre viața refugiaților români din Ankara ([redacted] veniseră cu vreo două zile înainte la Menekșe, pentru a ne interoga, trei reporteri cu blițuri).

Eu, cu activitate anticomunistă din ilegalitate...
Sinistra noțiune de „Securitate" a intrat în toate limbile pămîntului: în turcește („Bugiün"), engleză (BBC London), franceză („Le Parisien") etc. Păcat, însă, că limba română a împrumutat lumii cuvinte de tristă amintire („conducator", „Securitate") precum [redacted] germana („führer", „Gestapo"). Ce similitudine zdrobitoare!

În literatură vor [redacted] pierde privilegiile cei care publicau cu nemiluita, care [redacted] foloseau [redacted] editurile de stat ca [redacted] bunuri particulare. Concurența, după reformele Revoluției va spori în artă, în cultură, în știință. Nu vor mai tipări doar Sorescu și Barbu și Păunescu în neștire, iar noi obligați să-i aplaudăm!
Nu vor fi jucați [redacted] pe scenele românești doar [redacted] D.R.Popescu, Dan Tărchilă, Platon Pardău, Marin Sorescu. Nume noi vor apare. Nume noi sînt necesare. Necompromise.

Gellu este disperat. Gellu este pesimist. Gellu mă indispune. Gellu este descumpănit. Gellu este tulburat: „dacă mă refuză America, deși eu accept? fug în Grecia, Italia, Franța..."

N-am ieșit din hotel toată ziua. Stare depresivă. Surmenare. Indispoziție. Anemie (îmi curge „bulion" din nas). Mă lupt cu mine. N-o să mai pot rezista mult în lagăr. Cu durerea în gură. Măsele puroiate [redacted] lanț. S-au răzvrătit împotrivă-mi.

Revelion '90 petrecut la camera 501 cu: Sedat, Keuser, Yılmaz, Nepotu, Poarta Albă.

Serban. Ne-a costat 9000 de căciulă.
Sedat a organizat, Keuser a gătit.
Muzică la casetofon, radio. Poze.
Poante. La [redacted] ora trei ne-am culcat.
Ciorbă. Sarmale. Pulpane de pui. [redacted]
Salată boeuf. Fructe. [redacted] Alune și se-
mințe. Vin alb, pepsi. După ce ne-am
sculat: bere.

Gică Moldoveanu, cu un etaj deasupra,
a făcut scandal. S-a îmbătat, a
spart geamul de la ușa lui (acum doar-
me-n frig), apoi a așteptat-o [redacted] cu
cuțitul pe Aurica să iese din [redacted] veceu:
fă, hai la mine să te f... A sărit
bărbatul fetei... S-a dus la 601 Gică
și-o ciupea pe Magy de țîțe, de fată
cu toată lumea, rușinată [redacted] femeia
s-a retras într-un colț deși se a-
burise bine [redacted] de alcool.
Macara, beat, alerga după fuste... Un-
de e K.? Ai văzut-o pe K.?

Cheful se încinsese, Keuser dansa cu
Șerban. Eu și Yilmaz băteam în masă
și cîntam după casetofon... Cînd au
intrat doi turci de la recepție răto-
indu-se la noi că facem gălăgie,
uitîndu-se urît la românii-turci
care, deși musulmani, beau la cot
cu noi creștinii, sărbătoreau reve-
lionul (islamul le interzicea).
— Ia dă-i dracu, exclama Yilmaz
pe românește.
— Têtes de turques! mă răcoream

și eu.
Ne-au stricat toată buna dispo-
ziție...

— 02.01.90

Schimbări uluitoare și fulgerătoare
în România! De fiecare dată apare cîte
un [redacted] coleg care aduce o nouă știre
un nou decret, o nouă reformă. S-a dat
pămînt țăranilor! [redacted] (Oare
părinții mei or mai avea puterea de
muncă [redacted] pentru a se împroprietări? Cred
că s-au bucurat auzind.) [redacted]
La facultate se va intra fără examen!
(Își vor pierde profesorii-meditatori cli-
entela și veniturile [redacted] rotunjite pînă
acum?) Refugiații români se pot întoar-
ce fără probleme în țară! (Deci și [redacted]
băiatul! Casele de la Bălcești nu le va
mai confisca securitatea. Mihai și
Silviu vor veni în vacanțe în România,
pentru a nu uita limba.)

— 03.01.90

„Epoca" Ceaușescu s-a spart ca un balon de
săpun. Ne înebunise cu „realizările" sale.
Ne scosese sufletul. Parcă nici n-ar fi fost,
deși a lăsat urme de sînge.
În țară îmi crease impresia [redacted] eterni-
tății dictatoriale. De prezent încremenit.
Insanjabil.
Dar s-a dus dracu! Pulberea o să rămînă.
Cît de mult fusesem înșelați și mințiți!
Liderii occidentali și ziarele lor („Le Pa-
risien" de pildă) critică procesul „masca-
radă" și execuția „pripită" a [redacted] lui Ni-

colae și-a Elenei. Dar REVOLUȚIA ÎȘI ARE LEGILE EI. Moartea ceaușeștilor a scurtat războiul civil, a redus numărul morților implicit. Cît erau în viață, constituiau [redacted] un pericol pentru popor, chiar și în străinătate fiind, deoarece reprezentau un imbold pentru Securitate, un ideal al vremurilor pline de privilegii ale acestor cîini roșii cu ochii bulbucați și inima de piatră.

Deci, vreau să accentuez, că nimeni nu poate condamna decizia din 25 decembrie (ziua tăierii porcilor) în numele unei justiții rigide, care nu ține seama de împrejurările istorice. Comparat cu Procesul de la Nüremberg? Dar atunci războiul (al doilea, mondial) se terminase, pe cînd, în ziua Procesului Dictatorilor, Revoluția Română era în toi, periclitată de existența răului în stare pură, Nicolae și Elena, simboluri ale comunismului inuman. Moartea lor a descurajat trupele securiste și a înflăcărat armata, a ușurat populația civilă, înclinînd balanța victoriei.

Tatăl lui Marius G. telefonează din România: „Să-aveți grijă, au fugit peste hotare mulți securiști, sînt întărîtați... să dormiți cu ușile închise... să nu vă băgați în cîrd cu oricine... securiștii vor să se răzbune pe cine nimeresc... [redacted] Luați [redacted] seamă!"

Într-adevăr, aud că mai există cuiburi de securiști fanatici, terorizatori, și că tensiunea nu s-a terminat.

Prevăd, trecerea aceasta de la nedemocrație la democrație, dificilă, deși acum oamenii se găsesc în euforia succesului iar ajutoarele din străinătate abundă. Inflație. Șomaj. Haos (la început). Economia va fi greu repusă pe roate. Privatizarea va dura. Sectorul țărănesc nu mai dispune de forța tînără de muncă, imigrată la oraș; va reveni pe meleagurile natale? Sărăcie prevăd, înaintea înavuțirii normale. Trebuie cîștigată încrederea (în viitor) a poporului.

De-aia-i ziceau „epoca de aur" pentru că familia domnitoare trăia în aur, nu [redacted] cetățeanul de rînd. Sătulul nu-i credea flămîndului, transpusese imaginea sa despre viață (feerică) peste cea a omului obidit [redacted] (mizeră); confuzie voită.

Întrevedere cu Bruno Rigoche. M-a chestionat:

— Vă întoarceți în România?

— Nu știu. Depinde cum evoluează situația politică și economică și socială. Aș putea fi mai util țării din afară decît dinăuntru!

— Cum credeți că vor merge lucrurile în țara d-voastră?

— Criză generală (politică, economică, socială). Trecerea a fost bruscă. Nu va fi ușor (la o asemenea) schimbare (radicală).

-04.01.90

Petre și Sorin propun trimiterea unei scrisori de protest în care să amenințăm cu greva foamei începînd de pe 15 ianuarie dacă nu ni se rezolvă cazurile de emigrare mai repede spre America.

„Așteptăm de doi ani în condiții materiale și morale execrabile...”

Vor avea urechi birocrații [redacted] de la ICMC, UNHCR și Ambasadele Americane din Ankara și Atena să ne audă? Vrem să-i facem de rîsul unei lumi întregi!

M-am asociat imediat, semnînd.

„Attendre à la gare, attendre devant le boulanger, attendre que ça finisse, attendre que l'autre arrive, ou attendre le temps. Quelle patience faut-il pour finir l'attente, et la jeter! C'était Gogot autrefois qui attendait. Aujourd'hui, c'est Florentin l'exilé qui a pris sa place [...]

Mais, l'attente n'est-elle pas une qualité à laquelle le grand guide aura formé le peuple roumain!

Réponse OUI ☒ NON ☐ (cachez la case correspondante).” (Jean)

Reîncep colaborarea la reviste de matematică din țară: Gazeta Matematică, RMT, Gamma. Astăzi am retrimis, după o pauză de un an jumătate, un set de probleme. Ce impresie va face plicul meu (sosit din Turcia!)?

-05.01.90

În lagăr e mai rău ca la pușcărie, acolo știai data eliberării, aveai un program; aici aștepți în [redacted] deznădejde, fără vreun termen.

Am început să disperăm. Gellu vine și se vaită la noi în cameră (la el nu mai are loc), Sorin e nervos permanent (și-a lăsat păr lung, [redacted] legîndu-l la spate în codiță), R. umblă numai beat (ca să treacă timpul), Sedat a renunțat la America (fiindcă ne-a dat cu tifla!) trecînd pe Australia unde i-a venit viza (ca și lui Șerban). Turcii, care sînt mizilicari și găinari în ultim hal, pretind să plătim noi poliției cîte 1000TL de persoană, adică drumul dus-întors la Istanbul pentru două persoane care să ne ducă pașapoartele la ICMC.

Nici în România, nici în America, sîntem ca între două fronturi: ai nimănui! Jigodiile [redacted] de la Organizație ne pasează minge cum vor! Ah, coțoroanța de babă!...

Sînt cu banii pe geantă! Cînd telefonez mai fac cîte o gaură-n buzunar! [redacted] Mi se anunță vremuri sumbre... Brrr brrr! Și e un frig (-10°C), de n-ai dă nici un cîine afar[redacted] din casă! La

Istanbul ar fi fost mai cald.

-06.01.90
Sîntem pe ultimul tampon cu emigrarea. Poate scăpăm pe sub șine...
Madam afirmă, [redacted] cu greață, că pînă la sfîrșitul lui ianuarie nu primim vizele, [redacted] nici în februarie nu [redacted] garantează plecarea „americanilor". Contradictoriu, în decembrie îmi [redacted] (declarase) că am viza!
Masarul [redacted] zice că se va decola în serii spre SUA, [redacted] unor emigranți le-au sosit vizele [redacted] pașapoartele [redacted] le-au fost lucrate.

Ely m-a căutat [redacted] prin telefon la Çağdaș. Liviu m-a anunțat.

-07.01.90
Telefonat la Craiova:
- transmis noul număr de telefon: 3245875
- „De ce te-ai [redacted] mutat?" mă întreabă. / Era frig și mizerie. Aici, la Menekse, [redacted] locuiește majoritatea azilanților români. Este mai îngrijit hotelul.
- am primit o felicitare de la rebusistul Ioan Dănilă (care încă nu știe de fuga mea; sau mi-a scris tocmai pentru că știe?), plus [redacted] scrisori banale (publicitare)
- Ely nu a luat legătura cu Nica
- toate manuscrisele, carnetele de jurnal, registrul, caietele de adrese, plicurile se află în posesia soției; i-am cerut să-mi expedieze fotocopii pe adresa lui Bellot (în Spania)
- [redacted] „Cînd pleci odată?" / Nu știu. Sper măcar în februarie. Sîntem și noi disperați!
- „Te sunasem ca să-ți transmit dorința mamei tale să te întorci în țară, că ea e bolnavă..."
Am amuțit. Parcă m-a lovit cu leuca în cap! Presimțisem. Le spusesem băieților înainte de a merge la poștă.
Încerc s-o conving pe Ely că nu e momentul să mă înapoiez. De ce să ratez [redacted] ocazia [redacted] de a emigra în America?

Iese puroiul din rana deschisă a comunismului!
Tocmai terminarea bulevardului „Victoria Socialismului" a dus la prăbușirea socialismului în București.
Dacă eram în țară mă înscriam în Partidul Național Creștin Țărănesc, în onoarea [redacted] arborelui meu genealogic, țărani din moșii moșilor.
Limbajul actual de la radio și televiziunea română nu-mi place. Prea sună a ceaușism!

„Autonomia" Transilvaniei, de fapt un pas în dezlipirea ei de România, cerută de etnicii maghiari, [redacted] ar însemna o treaptă înspre „alipirea" ei Ungariei.
Libertatea, care se întrezărește la noi, să nu ducă la haos și dezbinare... Pentru că oamenii sînt stricați, prea oportuniști, curve...
N.C. a fost un ghinion adăugat altui ghinion, [redacted] chiar și fără el România sub comunism ar fi suferit o cădere, dar mai lentă, precum ungurii, polonezii sau est-germanii.
Răul care persista în [redacted] socialism a constituit un exemplu pozitiv pentru occidentali, care ne arătau cu degetul: îi vedeți în ce rahat au intrat? nu faceți ca ei fiindcă tot așa veți ajunge! Acum, cînd acest rău este pe punctul de a dispare, Occidentul se întreabă: ce este de făcut? care va mai fi termenul nostru de comparație?
Este greu de schimbat întreaga structură economică, văd că destui boși au rămas pe loc, în funcție. Însuși miniștri! Situația în țară e tulbure...

Claudia, care fusese [redacted] predată autorităților române de către poliția turcă, după ce stătuse vreo lună în camp, în toamna trecută, a fost eliberată din pușcărie [redacted] în urma legii de amnistiere a deținuților politici dată de FSN. Se plîngea la telefon lui Sorin că în închisoare [redacted] a fost maltratată.

-08.01.90
Am venit destul de tîrziu în poezie, iar [redacted] pe deasupra mai scriu și prost, neconvingător, anost.

Nu mai am nici un respect pentru americani, stimam de cînd eram copil America, dar realizez că totul nu era decît o demagogie, reclamă suprarealistă, propagandă derutantă...
La mijloc [redacted] stăteau doar interese. Interesele dirijau, nu că [redacted] ajutor umanitar, tromboane...
Ar fi mai bine să mă întorc în România, deși... nici acolo... să văd iar mutrele îngîmfate ale lui Calboreanu, ale redactorașilor de la „Ramuri" [redacted] de care va trebui din nou să mă rog să-mi publice o poezie din joi în paști!?
Ca emigranți vom fi sclavii Americii: cele mai grele munci, cele mai neplătite. Cei mai desconsiderați, fără drepturi politice...

-09.01.90
Mă obișnuiesc să rabd, să aștept și să aștept. Mă autosugestionez să nu mă împiedic doar la vederea obstacolului. (Poate că) așa vrea Dumnezeul ca eu să rămîn în tranzit în tranzit... să nu mă știu aranjat la casa mea, să nu mă știu consacrat, să nu fiu realizat...
Am declarat doliu în cameră (împreună cu Daniel): nu se mai ascultă mu-

zică, BBC, știri... Liniște...
[redacted] Zvonuri deosebit de proaste pentru America. Plecăm în... martie!... Poate!!
Sorin a telefon la Ambasada Americană din Grecia. Greu de ajuns la delegatul nostru, Lascaris, ca în „Castelul" lui Kafka. Nimeni nu [redacted] de cine depinde emigrarea, nimeni nu bănuie cînd o să scăpăm de-aici, nimeni nu [redacted] poate descurca [redacted] labirintul [redacted] azilanților...
Poliția Turcă se eschivează... n-am mai avut cazuri... pașapoartele nu sînt gata... trebuie să le semneze Șube 1... Șube X... dracu, lacu...! Madam nu cunoaște (mai degrabă nu vrea să cunoască) nimic!

-10.01.90
- Nu vrei deloc să muncești, mă înțeapă KGBul.
- Eu muncesc mai mult ca tine. Ce, lucrările alea se scriu singure!?
M-am simțit în postura lui Martin Eden din romanul cu același titlu, al lui Jack London, ponegrit de toți [redacted] care desconsiderau literatura.
- Hîî, [redacted] pufăie KGBul, poezii... Ce e aia?!! Ți-aduc bani?... Du-te colo, să tragi la saibă!...
- Ce te faci, Profesore, în America? O să te-nduri tu cu sacii-n circă? Te-ntorci cu coada colac în țară, mă atacă Poarta Albă.

- M-ați băgat la mijloc, și? Nu-mi duceți voi mie grija!
- Florinele, tu ești ruda săracă a francezilor! Ai căzut pe capul lor. O să iei sapa de coadă pe unde ajungi.
- Eu pot oricînd să iau sapa, dar tu creionul meu din mînă... nu cred!

Lucrează și turcii ăștia... ca ochiul mortului! De-o săptămînă trebuia să fie gata ikametul meu la Poliție, dar [redacted] o dată mi s-a răspuns că [redacted] dosarul [redacted] s-a rătăcit, altă dată să revin [redacted] săptămîna următoare, iar astăzi au [redacted] pretins [redacted] încă patru poze.
Nu că-mi fac probleme, dar vroiam să-mi iau un ghimpe de pe inimă, să nu mai pierd vremea pe [redacted] drumuri. Dacă muncesc în ritmul ăsta, or să se dezvolte mahomezii de turci la sfîntul așteaptă!

De douăzeci de ori am fotocopiat piesele de teatru antitotalitare, le-am expediat ca un habotnic peste tot! Nimeni nu dă doi bani pe ele, suflă mucii pe manuscrise! Am încercat și-n lună și-n stele!
Doar o rază de speranță vine din Franța, de la familia Balout.

-11.01.90
Scumpiri de prețuri, pîinea s-a făcut 450 lire

Jurnalul meu nu este exhaustiv, n-am putut cuprinde toate faptele, toate ideile ce mi-au trecut prin minte — cît m-am ținut eu cu dinții...
Ar fi însemnat să nu mai termin niciodată, să scriu ca un nebun!

Daniel a făcut AMRul pe calendar, ca în armată! Pînă în luna martie...

Zice Sedat: parcă nu mai am nici o bucurie acum, cînd plec, după doi ani jumate, fiindcă am [redacted] zăbovit prea mult. Dacă venea la început, acceptul pe Canada era altceva!
[Pentru 23 ianuarie Sedat și Keuser și-au cumpărat bilete de avion spre Australia, la companiile cele mai ieftine: THY pentru zborul Istanbul-Singapore, apoi QUANTAS pentru Singapore-Sydney. Tătari-români, au împrumutat bani de la rude din Turcia, pentru bilete: 650 $ de persoană, ca să nu mai aștepte [redacted] una-două luni după capriciile Organizației.
Analog Sabahhatin cu doi de has.]

Selatin, bulgar-turc fugit, plănuie [redacted] s-o-ntindă la greci, [redacted] fiindcă [redacted] Poliția vrea să-l oprească aici.
Nici turcii nu iubesc turcia!!

- 12.01.90
În [redacted] România ticăloșii încep să se cearnă!
Dar, de ce s-au dat intelectualii la o parte din politică? Din egoism, din indiferență. Doar interesele lor meschine, mărunte, îi preocupă.
Însăși Ana Blandiana s-a declarat apolitică! Simbol al Revoluției merită Doina Cornea să fie, care atacase pe față dictatura și care luptă în continuare [redacted] pentru democrație.
Intelectualii asistă la scena politică, din cînd în cînd făcînd pe arbitrii: tu faci bine, tu faci rău...
România [redacted] a devenit singura țară din lume care a răsturnat comunismul din rădăcini (scos în afara legii!). Care în cîteva zile a realizat cît n-au putut altele (URSS cu Gorbaciov, Polonia cu Solidaritatea, [redacted] Cehoslovacia cu Carta 77, Ungaria) în ani!
Se avansează spre o democrație de tip occidental. Procesul este ireversibil.
Nu înțeleg, însă, reținerea mass mediei din țară față de posturile de radio străine („Europa Liberă", BBC, „Vocea Americii", Deutche Velle etc.) chiar față de exilați (mă refer la personalități, în primul rînd). Aș dori o uniune mondială a tuturor românilor. Spre o românitate accentuată să ne îndreptăm.

-13.01.90

Doctoriței, care se-ncotoțenise cu Doru Golanu, i-a venit soțul cu fetele. S-au întîlnit la Istanbul. Oare, cum o da obrazul cu el??

Sînt într-o groapă în Turcia. Mă plafonez pe zi ce trece, [redacted] ocupat de [redacted] chestiuni neimportante. Deja am învățat turcește mai mult decît trebuie! Nu-mi încarc memoria de cunoștințe nefolositoare.

Mi-am dereglat sistemul respiratoriu. Sforăi noaptea! Am început să sforăi. Destul de neplăcut, Marius Traducătoru mă scoală:

—Întoarce-te pe partea cealaltă...
Schimbă poziția...
Mă trezește, și nu mai pot să adorm.

Revoluția m-a dat peste cap: nu mai pot să studiez, să creez... Mintea îmi e subjugată de evenimente. Camera se umple de colegi care ascultă la radio, comentînd, strigînd...
Iar eu nu mai am stare!!

[redacted] -14.01.90

E un frig afarăăă! Și n-am mînuși. N-am batistă. N-am palton. Mă încalț cu pantofi de vară.
Iar, la Ankara, iarna mai ține încă două luni.

Prin fesul meu suflă vîntul!

Emigranții (români) își așteaptă familiile să-i viziteze în lagăr (Poarta Albă, Marius Traducătoru). Mie, unul, mi-ar fi rușine să mă vadă [redacted] Ely, Mihai sau mama în cel hal am ajuns!
Nu m-aș fi așteptat la atîta libertate în România, într-un timp așa de scurt!

Parcă s-a aprins lumina-n casă, după căderea dictaturii, și ne-am trezit dintr-un vis urît.

-15.01.90

Din nou mă consider în afara istoriei,
Revoluția a trecut pe lîngă mine, am fost simplu spectator,
m-aș fi avîntat în jarul luptei, entuziasmat la maxim, nebun,
din nou mă consider în afara istoriei,
n-am fost pe baricade,
alții au eliberat țara nu eu,
mă simt vinovat, [redacted] poltron și fugar,
mulți refugiați gîndesc ca mine
de aceea nu îndrăznesc să se-ntoarcă,
încerc să recuperez pe plan spiritual:
lucrările-mi antitotalitare [redacted] constituie o dovadă.
Sînt vinovat în fața istoriei?

Culegere din folclor [de la Șerban Nerejii din Vrancea]:

„Tigăița"

Vai, săraca Tudorița,
I s-a stricat tigăița.
Și-a 'uzît de Nicolae
'Mare meșter de tigaie.
Nicolae, 'meșter bun,
Lucrează 'fără cărbuni.
Și s-a dus și Tudorița
'Să-i repare 'tigăița.
Să uită la Nicolae
Cum se suie, cum să-ndoaie,
Pune coadă la tigaie.
Iar se-asuncă, iar se-ndoaie,
Pune coadă la tigaie.
- Fi-i-ar dracu' Nicolaea
Tu mi-ai găurit tigaia.
- Ba să fii tu, de nebună,
Tigaia ta n-a fost bună.
Tigaia ta e bătrînă
Nu mai ține la fiertură.
- Așa bătrînă cum era
Îmi făceam treaba cu ea.
Îmi prăjeam cîrnați [redacted] colea,
Mai făceam și ciulama.
Și era tigaia mea
'Nu mă știa nimenea.

„La Vîrtoape"

La Vîrtoape, la Vîrtoape,
Fetele sînt curve toate,
Nevestele jumătate,
Babele a treia parte.
Și-ogăi neică, neiculiță,
'Cînt te vezi stăpîn pe 'tîță,
Cu piciorul sub rochiță,
Cu mîna la vereriță. (Refren)
Dar o babă mai bătrînă
Făcea dragoste nebună.
-Fugi de-aicea, hodoroagă,
De ce-mi ții 'calea la hoagă?
Că tu ai îmbătrînit
Nu ești bună de iubit.
-Ba eu n-am îmbătrînit
Mai sînt bună de iubit.
Mă duc vinerea la tîrg
Și mă dau și eu pe spate
Mai bine ca celelalte.
(Refren)
-Geaba o tragi la maidan
Dacă nu mai vrea bălan.
Pune mîna pe mînzoc,
Dă-i în cap la mormoloc,
Să vezi cum o ia din loc.
(Refren)
-De cînd nu m-am mai iubit
Iarbă-n prișă mi-a crescut.
Chemai doi boboci de gîscă
Să-mi pască iarba din prișă.
Și-așa bine ce-mi făcură
'De 'buric mă ciugulîră
Și pe loc mă potolîră.

„Cine-mbătrînește omul"

Cine-mbătrînește omul
Țuica, vinul și cu romul,
Băuturile spirtoase
Și femeile frumoase.
Hăi, tac, și iar pac,
Pîn' la ziuă praf te fac! } (Refren)
Cîte femei am iubit
Pe toate le-am mulțumit,
Și tînără și bătrînă
Și p-aia ~~cu-n~~ [redacted] dinte-n gură
Ce mai mișcă ~~dintr-o~~ vînă
O dată pe săptămînă.
(Refren) -
Am o mîndră-n Similească
Cînd mă vede, taie vaca.
- Ia la tata de mănîncă,
Uiti perna de te culcă.
De te-o vedea cineva
Să nu spui la nimenea
C-ai dormit în casa mea.

Și mai am una, Florica,
Cînd mă vede taie curca.
Taie curca și curcanul
Și dezvelește bulanul.
Vino bade sîmbătă
Că mă găsești singură.
Mama-i la biserică,
Tata îi la cîrciumă.
Ia-mă-n brațe, strînge-mă,
Și pe pat aruncă-mă.

Mai am una-n Bolentin
Mă spirtuiește de vin.
Mai am una-n Voluntari
Și mă mănîncă de bani.
(Refren)

„Pe la noi prin grădiniță"

Hăi, turai, pe la noi prin grădiniță
Pătrunjelu-i pîn' la pulă.
Pătrunjelu-i mărunțel
Nu te pot' chișa dé el.
Delelele, și tra la la
Tra Ion cu cetera...

Hăi, turai, și la lelea sub rochiță
Este un smirc [redacted] di veverița,
Și la mine în izmene
Este un pui fără pene.
Cum aș face, măi, leliță,
Să bag puiu-n veveriță.
De le le le na na na
Tri li li și tra la la...

Ghicitoare:
Am tăiat pe roșia și-am băgat-o-n neagra. Și, deasupra, am pus ploptîcul. Peste ploptic am pus zvigănosul. S-a venit răsflocosul și întunecosul. S-a dat jos zvigănosul și ploptîcul. S-a mîncat pe roșia de neagra. S' eu cînd am văzut... am luat zvigănosul, și cînd am dat în răsflocosul... răsflocosul a fugit și întunecosul!
[Răspuns: (decodificare):

rosia = carnea
neagra = oala
plopticul = capacul
zvîgănosul = lingura
răsflocosul = motanul
întunecosul = coșul (sobei)]
{Com. Nereju, Jud. Vrancea}

Ghicitoare:
Burtă-n burtă,
Păr în păr,
La mijloc un bețișor.
Ghici ce e?
[Boii cu jugul și tînjeala]

Ghicitoare:
Blănița de dinainte
'I frumoasă [redacted] s-ii cuminte.
Carne vie bag în ea,
Carne vie ~~scot~~ din ea.
[Manșetă de damă în care se bagă mîinile]

Ghicitoare:
O bag tare
Si-o scot moale
Și din cap îi curge bale.
[Cînepa la topitoare]

-16.01.90
Mers în grup la UNHCR ca să ne plîngem de insuficienta banilor. Petre a organizat protestul. S-a participat în număr restrîns: români, polonezi, bulgari.

Nici douăzeci de persoane. Babay a intrat, [redacted] împreună cu Catrinel și un polonez care mai știa engleză, la Bahar. Dar, funcționara ONU s-a fofilit, n-a vrut în ruptul capului să ne adauge o centimă [redacted]. „Scrieți la Geneva", se dezvinovățea. Ne vorbim să amenințăm cu greva foamei, dar există dezbinare, unii fac mișto...

Întîlnim, curios, un metis din Madagascar, Jean-[redacted] Claude, care vorbea... românește! Studiase la Institutul de Petrol și Gaze din Ploiești. Căsătorit cu o româncă, are doi copii în România. Doarme, de o lună de zile, la terminal, în stație, și mănîncă doar o pîine pe zi! [redacted] Îmi povestea (goala) scene de groază: în fiecare dimineață găsesc cîte unul mort. Ieri, un [redacted] puștan leșinase de foame... Au strîns, mînă de la mînă, cîțiva bănuți, și i-au cumpărat niscai mîncare. Și-a revenit băiețanul.

Metisul nu știa nimic ce se-ntîmplase în România, pe care-o părăsise la 20 decembrie, speriat de evenimente. L-am dus la Institutul Francez să-i arăt presa. Era bucuros. L-am sfătuit să se întoarcă [redacted] în Ploieștiul nevestei și...

La Ambasada României, pe Strada Bükreș, ne-a întîmpinat o figură încruntată, plictisită. [redacted] Inscripția la poartă [redacted] fusese schimbată, [redacted] dispăruse „Republica Socialistă". Dar, tipul dur! Nici nu ne-a băgat înăuntru, am discutat în frig...

Cică:
- nu se admite să avem dublă [redacted] cetățenie;
- nu se eliberează pașapoarte (sau documente analoage) pentru ina-[redacted] în România;
poiere
- mi se confirmă că [redacted] au fost refugiați care au completat formulare de „cetățeni români cu domiciliul în străinătate"; în prezent costă 175 $ această procedură;
- de la Istanbul s-au format două autobuze speciale cu repatriați români, muncitori fugiți din Irak și Iran și Siria, fără pașapoarte, fără bani; [redacted]
- [redacted] putem oricînd [redacted] (reveni) în țară noi, refugiații; [redacted] nu ni se [redacted]va întîmpla nimic (numai dacă nu sîntem urmăriți penal).

La despărțire, Șerban, pios cum e, nu a pregetat să-i întindă 2000 de lire metisului:
- E pomană, mă.

Regretam că la Ambasadă nu exista nici un ziar nou românesc. Tare curios aș fi fost să-l citesc! Aud că-n țară e coadă la chioșcurile de ziare, mai ceva ca la carne! Se bat pe ele! O [redacted] s-o rog pe Ely să-mi trimită unul prin poștă.

Dar imaginea-mi rămăsese la „Paris Match"-urile din ianuarie, unde România începea încă de pe copertă. Fotografii simbol, deosebit de plastice și sugestive, fără comentarii! Una, anume, m-a impresionat pînă la lacrimi, eram fericit pentru poporul meu cu adevărat revoluționar: un copil de 12-13 ani, blonduț, cu părul în dezordine, îndîrjit, înfășurat în drapelul național, [redacted] copil supranumit de reporterul francez Le gavroche de Bucarest... Extraordinară similitudine cu Revoluția Franceză!

Cine zicea că Securitatea Română este puternică și invincibilă? Iat-o, s-a prăbușit ca o casă [redacted] de șindrilă! Praful și pulberea s-a ales de această instituție care [redacted] semănase panică și moarte în sufletele noastre.

Petrecere la Sedat în cinstea plecării [redacted] la Istanbul (iar peste-o săptămînă în Australia).
Șerban a cîntat „Țigăița". Am băut [redacted] peste măsură vin. Comentam Revoluția, întîlnirea cu prietenii și rudele din țară, emigrarea. Poante. Vorbeam întruna. Rîdeam.
Am dormit cu capul greu și cu gust amar în gît.

-17.01.90
Conferință la Institutul Francez, „La Marionnette contemporaine", de Dominique Le Parc. [redacted] Cinci spectatori în sală! 1h 20 min. Ne vorbește despre teatrul de figuri, o noțiune care ar merita să ia locul celei de „teatru de păpuși".
Pentru moment IFA este fereastra mea spre Occident. Mai respir nițel.
Vorbește despre instituționalizarea acestui -

teatru în Europa de Est, spre deosebire de Europa de Vest.
Dominique pregătește o piesă într-un pahar (!), cu marionete de 5 cm, dar public restrîns: doisprezece spectatori ~~în jurul unei mese rotunde~~, în același timp audiind muzică.
Rămîn impresionat de o piesă care, în loc de marionete, folosește figuri geometrice (triunghiuri, pătrate, cercuri), dar decodificarea imaginilor este dificilă. Pictorul Kandinsky este autorul, inspirat din propriile-i tablouri.
Brelege despre istoria teatrului de figuri [început prin sec. IV î.e.n. la [redacted] greci, cuvîntul „marionetă" își are [redacted] etimologia din cultul Virginei Maria ... mari în sec. XV], despre semiotica și spațiul teatral, elementele componente ale unei piese [plastic, dramatic, cinetic], școlile de marionetiști.
Să nu uităm că directoarea Institutului Internațional de Marionete [redacted] (din Franța) este o româncă: Nicolescu M.

–18.01.90–
E rece afară, dar în camere [redacted] duduie reșourile. Merge până și păpăcitul nostru [redacted], cu șamota spartă, și rezistența înădită în zece locuri, fixat pe două cărămizi roșii.

Nu știu dacă merită America asta un an jumate pierduți din viață?
Cînd am venit aici, eram tînăr...
Ah, prețul ultimului tren"!
Dacă ne-au ținut în "lagăr atît de mult, probabil nu au nevoie de noi.

Într-o democrație nu au ce căuta „condamnarea la moarte" și „punerea în afara legii a [redacted] vreunui partid". Dar, aceste decrete antidemocratice (pentru o perioadă de [redacted] tranziție) au rol democratic în România, unde Revoluția nu s-a încheiat.
Ah, ce rău îmi pare că n-am prins în țară căderea lui Ceaușescu, să fi sărbătorit evenimentul cu prietenii și rudele!
Pentru stîrpirea răului din rădăcini să folosim orice mijloace?

„Coup de dent", tragi-comedie pentru un actor și cinci marionete, scrisă și interpretată de Dominique Le Parc.
M-a impresionat plasticitatea [redacted] marionetelor:
Moartea = un schelet rujat pe buze
Poporul = mai mulți păpușoi, [redacted] legați de un băț manipulator, cărora le zdrăngăneau mîinile
Piticul Galben = avea niște picioare și mîini ca de răgacie, iar cocoașa ca o carapace

Patronul = avea dinți de fiară.
30 de spectatori, mari și mici. Subiectul cam pretențios, copiii au ieșit din sală neelucidați. Din dorința de a inventa, în scopul avangardei, Dominique a depășit (sau nu a ținut cont de) gradul de accesibilitate al publicului său infantil.
Scene nonconformiste, de exemplu: Moartea, chemată de Patron să-i facă de petrecanie Necunoscutei care-l irita, are alte gînduri și nu-și îndeplinește menirea [asemeni [redacted] unei piese a lui Georges Astalos în care: Liberatorul, fiind în concediu (!), nu poate să le elibereze pe Prizoniere].
Sfîrșitul este indecis. Cortina nu cade. Precum Brecht, Dominique reduce distanța manipulator-marionetă, mînuind [redacted] în văzul tuturor păpușile sale.
Mi-a acordat un autograf.

-19.01.90
Parcă e gară [redacted] în camera 603: unul vine, altul pleacă. Mă întrerup mereu. Ah, cît timp mort! Nimeni n-o să mă-ntrebe mai tîrziu cum mi [redacted] s-au dus anii, ci: arată-ne lucrările făcute (indiferent în ce condiții create!). Numai așa sînt judecați oamenii.

Primul redactor [redacted] de carte, al meu, Constantin Gheorghiu ([redacted] volumul „Formule pentru spirit") a intrat în neființă... Aflu din libera „România Liberă", primul ziar pe care-l văd după Revoluție (din 13 ianuarie).

Mi-amintesc discuția asupra versurilor mele ținută în mașina lui — voia să fim în liniște — lîngă Casa Scînteii, încurajările [redacted] amabilului Gheorghiu dar și cenzurarea unor metafore aluzive, telefonul său la IUG, Biroul OPM (unde lucram; mai bine zis: mă [redacted] perpeleam) cerîndu-mi să [redacted] adaug un poem, să scot altul...
Acum 9-10 ani mă chinuiau vise de „poet", astăzi mă depărtez [redacted] nepăsător... c-un rece ochi de mort...

Cărțile semnate cu nume real le simt mai aproape de inimă, mai ale mele, decît cele cu pseudonime, parcă străine.

-20.01.90
Pregătiri pentru serata cu public, a lui Gérard, de la Institut. [redacted] Luat cremă de la Daniel, perie de la Șerban să-mi lustruiesc pantofii (nu-i fac decît din joi în paști!). [redacted] Împrumutat geaca neagră de piele a lui Daniel și vesta roșie a lui Șerban. Un fular albastru, pentru că nu știu prin ce împrejurare m-am trezit că posed două, l-am făcut cadou lui Șerban. La patru m-am întîlnit cu Frank. La cinci a început tămbălăul. Șerban și Liviu au apărut imediat.
Au cîntat: corul lui Gérard (numai la la la-uri... pe patru voci, semăna cu lătratul unor cîini, dintre care unul eram eu în persoană!), o formație amatoare tur-

cească mixtă cu două instrumente saz și bzalama (un fel de cobze-ghitare), secretara Huguette (solo-voce în engleză, germană, franceză: Aux Champs-Elysées), niște turcoaice, Ali Profesorul de Franceză, Șerban („Sa', haida roată, măi flăcăi, / Hai dir li dir li dir la, / Și jucați bătuta măi, / Hai dir li dir li dir la ...")... Ce vesel a fost, și antrenant! Nu mai mă durea nici măseaua, nu mai eram nici exilat...

S-a jucat și dansat, fiecare cum se pricepea! Gérard punea cîte-o casetă, urlau difuzoarele, Christianne și Geneviève porneau cîte-o hora franțuzească, apoi se mai prindea cîte-un turc și, spre hazul tuturor, era în contratimp: ca ultimul vagon al unui tren care face discordanță de [redacted] restul convoiului... hîța, hîța...

La dans a fost mai caraghios! Pentru că rămăsese Christianne fără partener, m-am oferit eu, destul de neinspirat.

— Doi pași la stînga, doi pași la dreapta, și învîrtit... dans scoțian, [redacted] mă învăța fata.

Pe dracu! Pînă să număr eu... rămîneam în urmă... cînd o lua [redacted] Christianne într-o parte, eu [redacted] trăgeam în cealaltă... apoi mă-nvîrtea rîzînd. Eu, [redacted] țeapăn ca bolovanul! Mă suceam pe călcîie, [redacted] mi-alunecau pantofii...

— Je m'excuse... Je suis anti-talent à la danse...

Christianne rîdea mai tare. Amețisem.

„Cum să scap?... O să cad... Uite, uite, cad!" Nu mai făceam nici un pas, doar mă lăsam răsucit de fată. Mijlocul rigid.

Pe margine Frank rîdea cu gura pînă la urechi. [redacted] Cînd am întrerupt, și m-am reașezat pe scaun, [redacted] mi-a zis pastorul:

— Bravo, te-ai comportat [redacted] „eroic"!

Și-a sărit Șerban, ca din pușcă, pe ea. Au încins un dans, de s-au dat toți la o parte! N-a mai ținut cont de nici un pas [redacted] Șerban. A luat-o pe românește. Sîrba.

— Aaa!..., s-a sesizat fata.

Dar s-a adaptat repede. Parcă erau pe cărbuni. Belise Gérard niște ochi! Lumea bătea entuziasmată din palme. Șerban se-ntărîta se Christianne se-nvîrtea pe [redacted] sub mînă, românește. Rămăseseră singuri.

— Te-am răzbunat, [redacted] mi-a zis colegul.

Surpriză, la petrecere se afla și un reporter turc, Rahmi Gündüz, de la „Turkish [redacted] daily news", care ne intervievase pe 22 decembrie cu ocazia protestului [redacted] anticomunist al emigranților români din Ankara.

— De ce nu ați scris nimic, așa cum promiseseți, în ziar despre noi, refugiații români?

— Pentru că numai la două ore după eveniment Ceaușescu [redacted] a căzut. [redacted] Își pierduse actualitatea. Șeful meu m-a pus să refac articolul.

— Dar să fi adăugat măcar două

linii despre noi. [redacted]
Ați fost cenzurați din cauză că poliția nu [redacted] ne dăduse aprobabare să demonstrăm?
– Nu. Sîntem liberi să scrim orice.
– Totuși, în Turcia nu există o democrație reală.
A încuviințat din cap. Mi-a înmînat o carte de vizită. Prietena lui era franțuzoaică.
[redacted] Frank a plecat mai [redacted] devreme, pregătea slujba [redacted] de duminică dimineața. Se interesase la UNHCR despre situația refugiaților, în special creștini, știa dificultățile prin care trecem. S-a oferit să ne ajute cu sfaturi, consolări.
Către ora nouă am servit: prăjituri, [redacted] uscături, vin (alb și roșu). Am făcut cunoștință cu Jácques Laffort, oenólog:
– Nu contează [redacted] cît vin bei, ci cum îl bei. [redacted] Vinul se bea puțin, dar bine.

-21.01.90
Mirosul de cîrnați [redacted] și friptură de porc, de pe hol, îmi face o poftă! Mai ales că n-am gustat, [redacted] de două ierni, carnea de porc!

Telefonat acasă:
– mama a primit scrisoarea-mi de pe 7 ianuarie;

– Ely [redacted] s-a trezit cu un pachet expediat din Franța de Pierre Charvieux, fost coleg-profesor [redacted] în Maroc (Lycée Bir Anzara, Sefrou); i-a mulțumit;
– [redacted] scrisoarea de la Balout-și sosise de asemenea, în care francezii se ofereau [redacted] să o ajute cu ce are nevoie; Ely le-a răspuns că nu dorește nimic. am insistat să le scrie din nou, nevasta refuza;
– nu [redacted] a fotocopiat [redacted] nici o pagină pentru Bellot;
– am solicitat un inventar al tuturor manuscriselor mele din țară;
– „[redacted] Dar cînd pleci odată?" / „Nu știu, poate în martie."
– retelefonez pe 25 februarie [am împinso peste cinci săptămîni];
Pînă să vină Mihai la receptor, mi-a înghițit cîteva fise automatul.
– Mihai, să o rogi pe mama să le scrie francezilor să-ți trimită trenulețul. Dacă nu [redacted] acceptă, spune-i lu' Maia s-o oblige.
– Nu [redacted] mi-l cumperi ma-ta?
– Eu am vorbit cu francezii. Cum a fost la Bălcești?
– Bine.
– Ce mai face Bebiță?
– Bine. Vrei să ți-l dau la telefon?
(!)

KGBul ne-anunţă că în Bucureşti securiştii ar fi lansat manifeste, pentru a băga panică în populaţie, că [redacted] de ziua lui Ceauşescu [redacted] va fi câte un mort în fiecare familie: aşa se va aniversa 26 ianuarie!
Cît a reuşit să-i fanatizeze, tiranul!

Directorul Institutului Francez m-a felicitat ieri pentru Revoluţie.
– Nu m-am dezlipit de televizor, nici de radio tot Crăciunul.
Acum românii se simt ca nişte copii orfani care şi-au găsit, după 45 de ani, în sfîrşit părinţii. Sosesc ajutoare de te miri unde.
– Băă, ce-o fi cu francezii ăştia, ne-au copleşit cu darurile! [redacted] a exclamat tata lui Daniel Pocăitu din Tîrgovişte.
Mă gîndesc: ce să fac, ce să fac... Mă voi întoarce în ţară, dar [redacted] în prezent nu este momentul.
Occidentalii trăiesc bucuria alături de noi.
Pînă mai ieri am fost emigrant politic, de astăzi sînt economic.

O săptămînă încheiată în care n-am primit nici o scrisoare. Lucru mai rar!

– 22.01.90
Stare puternică de depresiune. Îmi vine să mor. Abătut. Demoralizat. Cît mai stau?
Văd o oftică pe turcii ăştia! N-o să mai calc prin Turcia nici ca turist! Să nu-i mai zăresc în ochi!
Am luat o muie... pentru două vieţi! E băşinoasă emigrarea noastră. O să mă sclintesc ca S., [redacted] o să albesc ca N.

– 23.01.90
Starea de depresiune continuă. Mă uşurez de anxietăţi scriindu-i lui Claude Le Roy.
Mă recreez ascultînd caseta împrumutată sîmbătă de Christianne, cu muzică bretonă:
SONERIEN DU, „Gwerz penmarc'h" (Vol. 4): cinci bărboşi ca din era primitivă, şi bascoşi, haioşi. Iar din bruta şi aspra lor înfăţişare iese o muzică atît de cristalină.

Nu-e de revenit în ţară, FSNul monopolizează puterea, pe lîngă indeciziile pe care le ia de la o zi la alta.

– 24.01.90
Rolul PCR l-a preluat FSN. La radio se pomeneşte (numai) de Front, se critică [redacted] doar ultimii 25 de ani (nu 45), se îndrugă continuu mulţumiri la adresa Moscovei, nu se blamează pe faţă comunismul ci dictatura lui Ceauşescu.
Perversitate şi [redacted] totalitarism, cenzură.

– 25.01.90
Rescriind (din motive de stilizare) memoriile-mi-jurnal de cînd predam în Maroc, „Profesor în Africa", îmi reactivez

momente plăcute din viață, retrăiesc sentimente și emoții uitate.
Frumos era, și exotic pentru mine!
Ce clipe minunate, de neuitat!
Si cît de vesel mă simțeam, cu sufletul însorit! [redacted]
Ar putea fi [redacted] asemănătoare începuturile-mi pe meleagurile americane?

Un alt ziar, venit din țară, „Gazeta Sporturilor", face turul românilor din hotel. Din mînă-n mînă. Ce interesante și substanțiale sînt acum [redacted] publicațiile românești! Revoluția și Revoluția. Primesc și „Micro-Magazinul" din New York.

- 26.01.90

Atît nu mai cred în plecare, încît în momentul cînd o să ne-anunțe Madam despre biletele de avion — data și ora exactă — cred c-o să fac infarct.

În straturile de jos țara s-a liniștit. Se luptă acum sus, pentru putere. Mi-e silă de [redacted] politică! Profită [redacted] (oportuniștii) de pe Revoluție.

Măgari sînt și americanii ăștia!
Păi, bine domnule, cu rude de gradul unu [redacted] să te țină [redacted] doi ani prin lagăre?! Babay are pe feciorul-său la New York, George are un frate la Columbia University, Rodica s-a că-

[redacted] sătorit cu un american dar e obligată să aștepte în campul din Austria.
Măgari sînt și americanii ăștia! Drepturile omului, despre care pălăvrăgesc atîta, le interpretează în folosul lor. Democrația americană este sub cea franceză. Clar!

Ieri am participat la o Conferință „La chanson française depuis 1950", de Ève Griliquez. A venit Televiziunea [redacted] să filmeze, au intervievat-o pe Mme Griliquez.
Pînă să-nceapă, am conversat cu Marie, pe poștițe, scriam pe „maculatorul" meu. Am făcut puțină meditație la matematică, chestiuni simple, de finanțe: procente, regula de trei simplă, progresii aritmetice și geometrice. Se machiase cu verde pe la ochi, zîmbea, dar [redacted] rece.

- Où pourrons-nous faire les cours de maths? / Dans la neige!
- Veux-tu que je t'écrive encore? / Ça dépend de ce que tu m'écris. / O.K.!
- J'aimerais te voir plusieurs fois. Pour... ma joie.
- Pourquoi rit Line? / De cette dame-là. / J'ai cru qu'à cause de nous deux!
- ~~Pourquoi te méfies-tu de moi?~~ / (?)
- Je me sens bien à côté de toi.
- Je suis très timide. / Oui.
- Je voudrais seulement discuter, parler,

[redacted] se sentir proches. Ça va? / Oui.
- Je suis amoureux de... la littérature française!... et de t..!
- Pourras-tu venir en Amérique? / Money!?
- Le 12 février, où allons-nous nous rencontrer? / Je ne sais pas.

Eve Griliquez caută să apere [redacted] cîntecele franțuzești de invazia muzicală anglo-saxonă. S-a schimbat moda la cîntăreți: mai întîi se înregistrează pe [redacted] discuri, apoi cîntă pe scenă (deci, se taie spontaneitatea). În conferința de la Istanbul, [redacted] Mme Griliquez povestea că un spectator [redacted] îi caracterizase pe cîntăreții francezi ca „rigoleurs"; aș traduce prin: glumeți, neserioși, producînd creații ușoare, neprofunde.
[redacted]
Muzica franceză nu trebuie confundată cu Mireille Mathieu!
Surprinzătoare mi s-a părut personalitatea lui Boris Vian.
Marie, care stătea lîngă mine, s-a ridicat:
- A venit cineva.
La sfîrșit, am aflat că era soțul ei, un turc cu ochelari, care nu știa franceză. Am bolborosit cîteva [redacted] propoziții colțuroase în turcă, iar cu ea am glumit în franceză.
- Ți-a rupt bărbatu-tău scrisorile mele?
- N-are voie! Le țin în geantă.
- Eh, și nu poate să caute?!
- Hîîî... Proprietate privată.

Astăzi am căutat-o, special, pe Mme Griliquez. Cînd ne-a văzut, directorul ~~a exclamat:~~
-Ahaa, voi discutați în română! Las' că v-aud eu...
Eve Griliquez este fiica unor emigranți evrei-români în Franța. În prezent: comediană și producătoare de emisiuni poetice și muzicale la Radioul și Televiziunea Franceze. Mai reținea cuvinte [redacted] și expresii românești: „Ce face?", „Face bine!", „Bine făcută", „La revedere". Părinții ei vorbeau, însă, idiș [redacted] acasă.
Am mers în sala de spectacol; un tehnician pregătea proiectoarele.
Ne-am întreținut „poetic". Mme Griliquez mi-a mărturisit că l-a intervievat pe Tristan Tzara, l-a cunoscut pe Tudor Arghezi (pe care l-a și recitat), este prietenă cu Marcela Saftiuc (emigrată în Franța de 5-6 ani). Mi-a scris un autograf pe un pliant:
„A un poète roumain
Florentin Smarandache
à l'occasion d'une rencontre à AnKara".
I-am lăsat destule poeme (în fotocopii), n-a exclamat în nici un fel la inovațiile mele lirice: „Poeme în nici un vers", „Poeme fără poeme" (pagini goale!), Poeme-desene, Poeme-ciornă... A rîs cu poftă

la citirea poeziei (parodie de scrisoare) „Cher Monsieur Florentin," (LE SENS...):

-Da, da, îmi place stilul umoristic.

-Dacă puteți folosi din ele..., încercam să-i forțez mîna, deși sfios.

-Desigur, desigur...

Am chestionat-o despre diferența dintre <u>modernism</u> și <u>postmodernism</u> privind forma și fondul, nu etimologia:

- Eu sînt mai mult comediană, decît [redacted] specialist în lirică.

Mi-a dat adresa, i-am promis să-i scriu din America.

Seara, recital de poezie „Paysages humains", 40-50 persoane [m-așteptam la mai puțin!]. N-a fost plictisitor. Visam, pierzînd firul, reveneam ca pe valuri, Marie mi-apărea în memorie. Printre poeți, și un român: Binjamin Fondane, cu „Préface en prose", apoi doi renumiți" lirici turci (Karacaoğlan, trubadur din sec. <u>XIV</u>; și Nazim Hikmet, poet celebru [redacted] contemporan, făcut public în spațiul francofon de însăși M<u>me</u> Griliquez). Timp de o oră am ascultat versuri, printre altii, de: Philippe Soupault, Robert Desnos, Cesar Vallejo (Peru), Pablo Neruda, Pierre Seghers, Maria Elena Walsh, André Frédérique, Bernard Haillant, France Lea, Clarisse Nicoidski, Chaval, Guillevic.

-27.01.90

Luni vine delegatul de Canada, pe guvern. După un an jumate! Aștepți atîta, pentru un interviu de cinci minute! <u>Doar cinsprezece inși participă.</u>

Am zile cînd m-apucă, așa, cîte-o tristețe profundă —ca astăzi— din care nu-mi mai revin ușor. Mă adîncesc în nemulțumire și cearta cu soarta. Posac. Încruntat. Nu privesc pe [redacted] nimeni în ochi. Mă simt rău de la suflet. Îmi doresc să am o cameră, singur, să scap de lichelele și invidioșii de-aici, să-mi pot desfășura în voie programul de studiu. Mă enervează toți! Nu mai suport pe nimeni.

O nouă versiune (Doamne, cine mai crede!): în jurul datei de 23 februarie decolăm spre America. Și-n această situație, <u>fericită</u>, tot nu mai am răbdare! M-am săturat pînă-ngît de emigrare! Am trăit ca la pușcărie. Am plecat din Craiova bou, și-o s-ajung [redacted] în Phoenix vacă! Un an [redacted] și șase luni mi-am pus pielea la saramură în lagăr. Și parcă o să mă văd prin SUA cu o foame-n glandă! Mi se rupe inima-n două, cînd mă gîndesc [redacted] că n-o să fiu în stare să-mi hrănesc copilașii. Nevastă-mea va pune piciorul-n prag, nervoasă. Avem de-ndurat!

-28.01.90

Prea multe greseli a [redacted] comis FSN pentru numai o lună de guvernare!

Iliescu, se vede [redacted] după mecla lui [redacted] că [redacted] este un ipocrit, nu prezintă încredere. Iar Petre Roman: [redacted] un oportunist, pervers, lacom de glorie (să rămînă în istorie își dorește, ca ceausescu); norocul lui cu francezii care, stiindu-l francofon, l-au ridicat în slăvi. Silviu Brucan e un porc comunist.

Cine i-a ales pe ei? S-au numit singuri în posturi cheie! Dar, acum le fuge pămîntul de sub picioare...

Îmi scrie Ely:

„În ce te priveste, eu consider că e bine să faci cum te trage inima, ba chiar as [redacted] vrea să putem pleca din atmosfera asta de nesiguranță, dacă în altă parte trăim omeneste."

Dar „as dori să fim cît mai repede împreună că, uite, trece timpul, copiii cresc fără tine, desi le-ar trebui si lor să te simtă alături, pentru echilibru psihic, iar noi stăm despărțiți într-o perioadă cînd încă mai sîntem în putere!

Părinții, și ai mei și ai tăi, dacă pînă acum vedeau cît de cît justificată plecarea ta, în prezent, cînd ai dreptul să te întorci, de vreme ce ai stat atîta timp acolo fără să rezolvi nimic, insistă să te chem înapoi."

Ce decizie să iau, Doamne? Luminează-mi calea!

Dacă mă-ntorceam în țară, as fi regretat. FSN începe să-și dea arama pe față. [redacted] Mi-as fi făcut o mie de nervi! Unii au luptat, si alții au cîstigat! Drumul meu va traversa oceanul. Scurt pe doi.

-29.01.90

Telefonat Madamei:

- săptămîna aceasta sosesc vizele americane
- pe 12 februarie aflăm cînd vom pleca în SUA
- vizele australiene [redacted] veniseră de săptămîna trecută
- pe 5-6 februarie să telefonăm din nou privind Australia.

De la Poliție am reusit să-mi scot, în sfîrsit, ikametul, prelungit pînă la 05 martie 1990. Am văzut o listă cu 61 de persoane, pentru America. [redacted] Nu m-am putut înțelege cu polițistii. Dar, am mirosit că sîntem pe picior de plecare.

După 22 Decembrie, mai mulți emigranți români din Canada, care trecuseră prin lagărul din Turcia, au depus cereri de întoarcere în România: Croitoru Machedonu, Omer cu nevasta, Turcul M. cu fetele, Liliana Profesoara etc.

Ce parodii de demonstrații își organizează Frontul, aplauze și urări ca pe vremea lui

lăcustă-vodă Ceaușescu. Se-agață cu unghiile de [redacted] guvernare, - vorba maximei: dă-i omului putere, ca să afli cine e! Functia îl schimbă pe om. Dar nu se vor lăsa partidele din opoziție: țărăniștii, liberalii, social-democrații. E groasă la curul frontului! Nu-i văd pe căposul de Iliescu sau vedeta de Roman sau berbecul de Brucan [ultimul are și-un nume bătut în cap], nu-i văd, deci, să renunțe de bunăvoie la scaunele lor. Iar se va lăsa cu nasoale! Ah, puterea, îi metamorfozează din oameni în neoameni...

-29.01.90

S-a-mpuțit treaba în țară! Ptiu! Păcat de morții degeaba! Orice cap se ridica deasupra lui Ceaușescu dictatorul îl reteza. Metodă învățată bine de Iliescu. Nu datorită mișmașurilor lui, din cauza popularității crescînde a lui Dumitru Mazilu, l-a silit pe acesta din urmă să demisioneze? Mi-e silă! Politicienii ăștia sînt oameni murdari.

FSN, stăpînul radioului și al țării, difuzează interviuri care susțin decizia [redacted] de a participa la alegeri, precum Ceaușescu se acoperea de aprobări din partea a terțe [redacted] lichele [redacted] (pe 20 decembrie) privind masacrul de la Timișoara. Cei care [redacted] s-au repatriat își dau cu pumnii-n cap! Ce fiasco aș fi pățit și eu! Frontul le-a băgat pumnu-n gură celorlalte partide. Le-a pus călus.

Poporul nu e pregătit pentru democrație, într-adevăr. Iar democrația nu poate fi înfăptuită cu o economie centralizată. Privatizarea se dovedește dificilă. Muncitorii se tem de șomaj. Nu le au cu inițiativa personală. Nu știu, din comoditatea în care s-au complăcut, ce-i aia concurența de piață.

În vreme ce Iliescu revine spre comunism!

-31.01.90

Cîntă Maria Cornescu, și m-apucă o nostalgie, de să dea dracii! Am umblat destul teleleu! Mi s-a acrit de pribegie...

Cum [redacted] va fi cînd m-oi întoarce în vizită la Bălcești? Ah, aș da o masă în cinstea tuturor, să beau cu prietenii mei, să cîntăm la restaurant, să ne-mbătăm, să povestim...

Apoi să stau la gura sobei țărănești, la taifas cu Tata Lecu, lîngă oala de pămînt cu vin roșu ca cristalul și rece, cu [redacted] pîrjoale [redacted] de porc, discutînd, și motanul gros și leneș torcînd la căldură...

Efort peste puteri de a trimite medicamente [redacted] mamei: 10 fiole „Synacthen", adică 70 000 lire (după tocmeală), plus 4500 lire poșta. Am rămas pe drojdie, voi economisi [redacted] pentru ziua de mîine la maxim.

Dar m-am întors liniștit, bucuros că pot fi și eu folositor părinților.

-01.02.90

Am visat ast-noapte că trebuia să mai aștept încă zece ani pînă la emigrarea în [redacted] SUA!

Ely, dezamăgită, îmi spusese c-o să se mărite! [redacted] Că se lipsește și de America și de tot!!

Sînt, literalmente, torturat de neputința plecării, de tocirea nervoasă și morală din lagăr, de ratarea mea ca matematician. Din ce-o să trăiesc, dacă ajung vreodată, în State ce-o să lucrez (dacă mă voi pricepe)?

Sulfă mare și Dinescu ăsta! La început, ca să se afirme (pe plan intern), elogia pe Ceaușescu.

Mai tîrziu, ca să se afirme pe plan extern (în Occident în special), l-a criticat pe Ceaușescu!

Și i-au reușit (toate). Interesul a purtat fesul. S-a mutat, de fiecare dată, cu lingușitul și scuipatul, acolo unde a fost un os mai bun de ros.

...I-au mai retezat din nas emigranții români de la Paris (vezi „Libération", din 29 ianuarie).

Și Dinescu n-are decît liceul!

Preotul Mihai Anghel, din Australia, a expediat șapte saci cu haine pentru refugiații români din Turcia. [redacted] Dar atît de jerpelite...

Le-a împărțit Labă Ruptă.

Eu n-am luat nimic. M-ar fi interesat o pereche de pantofi și-o geacă. Papu [redacted], care-a prins [redacted] niște ghete, încearcă să le vîndă prin oraș. Se pare că și Labă Ruptă a mai comercializat din ele. Plus că, fiecare trebuia să plătească, simbolic oricum, dar trebuia să plătească 1000-2000 de lire [redacted] dacă [redacted] își însușea din obiecte. Labă Ruptă susține că a cheltuit pe taxi, plus chitanța de ridicare a coletului de la poștă.

Au trimis nemții, nenicule, acum doi ani — eu n-am apucat —. Dar ce lucruri! Scurte de piele, blugi... purtați, [redacted] purtați, dar buni!

-02.02.90

Se golește Menekșe-ul. Refugiații se retrag la Istanbul. Se-aude că în luna aceasta [redacted] vor pleca „americanii". Chiria s-a umflat la 130 000, iar la Çağdaș 150 000 lire. Sîntem disperați de scăderea continuă a nivelului de trai. Dezorientați. Mai am 35 $ în buzunar! Și, dacă februarie voi rezista, nu știu ce [redacted] mă-sa mare voi mînca în martie, și unde o să mă culc! Am

să iau exemplu de la Jean-Claude din Madagascar... să dorm la unchiu...-n gară!...

Pe 7 februarie se face un nou interviu pentru America, la Istanbul. Tot cu Lascaris. [redacted] Refugiații sosiți în toamna trecută vor intra la delegat.

O biserică ortodoxă din Sydney a colectat bani, 350$ USA, pentru Șerban, ca să [redacted] poată plăti avionul. Fiindcă, dacă ar fi să se lase după toanele Madamei... ar avea de [redacted] așteptat, taică!

După reunirea Germaniei, Europa va vorbi germană. Va cădea franceza pe locul trei?
Ce forță va fi Comunitatea Europeană întreagă! Contrabalansă rușilor, americanilor, și japonezilor.

S-a spart gașca. Așa-i [redacted] întotdeauna: cînd eu vin, lumea pleacă! Daniel Pocăitu s-a mutat de la Menekșe la [redacted] Cenkiz, [redacted] pentru că este mai ieftin. Mi-a lăsat o pereche de adidași [redacted] negri, aproape noi, iar de la mine a rămas cu pantalonii „de terorist" (cum rîdeau Sedat și Ömer de băiatu' în camp!).
Marius Traducătoru s-a aliat cu Liviu,

familia de bulgari, o familie nelegitimă de români de la [redacted] Çoru, Doctora Catrinel și Ingineru Vali, închiriind toți opt un apartament de trei camere plus salon: 300 000 TL pe lună. Convenabil. Numai că, la [redacted] semnarea contractului, trebuie să plătească dinainte chiria pe februarie și martie, în afara depozitului (o sumă garanta): 500 000 TL. Apartamentul, în Gazi Osman Paşa, gol fiind, locatarii vor mai băga bani în cele necesare: masă, pat etc. Dar se aranjează pentru șase luni.
Ce pustiu pare Menekșe! Doar în patru camere, la etajele IV și V, mai găsești cîte-un român, [redacted] doi, răzleți.

Vești din țară (prin scrisori și telefoane):
- femeile sînt înnebunite după Roman, Primul Ministru, care e bărbat bine;
- Revoluția a fost înfăptuită de copii inconștienți, care s-au expus pericolului în stradă; pe cînd „patrioții" au stat ascunși după perdele, iar apoi au ieșit, au preluat conducerea și s-au proclamat „eroi"!
- FSN i-a amăgit pe muncitori, baza lui de susținere: minerilor le-a dublat sa[redacted] lariul, le-a redus programul de

lucru la 6 ore pe zi și 5 zile pe săptămînă; minerii sînt amețiți de schimbări și susțin Frontul cu înversunare; exact cum [redacted] declara Brucan: dă-le proștilor pîine, și te vor urma orbește!

- intelectualitatea s-a lepădat de Front, [redacted] depistîndu-i adevărata fațadă;
- la demonstrația de la [redacted] 28 ianuarie, din Piața Victoriei, s-a scandat:

„Cine-a stat cinci ani la ruși
Nu poate gîndi ca Bush"
(à propos de Iliescu);

- prin orașele țării mai circulau biletele-manifeste, ale Securității, pentru a menține panica în rîndul populației:

• „La fiecare casă
Cîte-un mort pe masă"

• „Încep ei, copiii, școala!"

• „Crăciunul a fost al vostru,
Paștele va fi al nostru";

[la sate este mai liniște].

De cînd sînt mutat la Menekșe, constat o scădere a activității mele creatoare (jurnal, epistole, proză) cu 15%.

-03.02.90

Șenol, profesor și ghid, m-a [redacted] băgat gratis la Muzeul de Civilizații Anatoliene. [redacted]

Obiecte rămase [redacted] de la popoarele care s-au perindat pe teritoriul Anatoliei: asirieni, hittiți, frigieni, urantu, greci, romani, [redacted] turci, din paleolitic pînă în vremea gloriei otomane: vase din ceramică și cupru, [redacted] oglinzi, mărgele, ștampile, secere, ace, brice, cuțite ... și multe, multe figurine înfățișînd femei... obsesia bărbaților! Păcat, exclamă Șenol, că astăzi nu [redacted] avem dreptul la mai multe neveste! (!)

[redacted] Tatăl lui Șenol a trăit în Cadrilater, cunoaște românește, apoi [redacted], cînd teritoriul a trecut la bulgari, a învățat bulgărește. La opt ani [redacted] ai lui Șenol, familia a emigrat în Turcia. De aceea îmi povestește [redacted] anecdota:

„Ce face un bulgar dacă e bogat? (Își ia o casă.) Dar dacă e și mai bogat? (Își mai ia încă o casă.)

„Ce face un turc dacă e bogat? (Își ia o femeie.) Dar dacă e și mai bogat? (Își mai ia încă o femeie!)

Cerbul reprezenta un simbol al bogăției.

Vulturul și leul: simboluri ale puterii.

Svastica lui Hitler este împrumutată din-

tr-un model [redacted]
solar de-acum cîteva mii de ani
înaintea lui Hristos.
Nostime erau scrisorile cuneiforme,
din Mesopotamia, pe tăblițe de argilă,
~~băgate în plicuri!~~ (tot de argilă).
Se simțea influența egipteană în stilizarea figurinelor. Femeia trecea, ca importanță, de la fecunditate [cînd era înfățișată grasă, cu sîni mari și lăsați, năs-cînd] la frumusețe [mai subțirică, finuță]. Forma [redacted] prima [redacted] culorii [doar cafeniu și negru].
Obiecte sepulcrale cu care erau îngropați regii, [redacted] mistice... Basoreliefuri cu scene [redacted] cotidiene [de la soldatul de rînd pînă la [redacted] șeful poporului]... Animale metamorfozate (grifoni)... Arborele vieții... [redacted]
În final, spre onoarea românilor, bustul împăratului Traian.
(Nu sînt muzeograf — nici nu mi-ar place! — dar prea frig trăgeau pietrele alea uriașe, cu inscripții [redacted] hieroglifice etc.)
„Toate-s vechi și nouă toate" (Eminescu)
și semnul crucii [redacted] era cunoscut cu zeci de mii de ani înaintea creștinismului: l-am observat la salbele de mărgele asiriene.

-04.02.90
[redacted] Sînt numărați pe degete cei rămași în Ankara. Dobrogenilor le [redacted] vin rudele, și s-au dus să-i întîmpine la Istanbul. Mie
n-are cine să-mi vie... Încă ard gazul de pomană!

~~Ceartă cu Marius~~ Traducătoru. [redacted] Îmi luase, fără știre, o pătură și-o dăduse Soniei, o bulgăroaică frumoasă dar usuratică. Eu țin în mine, mă înveninez, pînă explodez ca Revoluția Română!
Balamuc. A sărit și Bcaitu [redacted] de partea [redacted] Marius-ului. Oamenii cu barba roșie sînt răi! Mă cam săturasem de nesimțirea lor: lăsau vasele [redacted] slinoase (să le spăl eu cu Șerban!), împrumutau de la noi (legume, pîine, jetoane) și „uitau" să ni le restituie (și asta aproape zilnic)!
~~Pe deasupra~~, Marius se [redacted] purta și distant, rece, abscons, diversionist.
Nemaiputînd să-l suport, m-am dus val-vîrtej la müdürlü (director) să-mi dea o cameră cu două paturi, dacă nu, schimb hotelul. Pînă seara ne-am mutat la 705, etajul V, cameră mai răcoroasă dar liniștită: Eu cu Șerban.
Dar nici aici n-am scăpat de el, că tot [redacted] vine să ne ceară cîte ceva! [Ne-am găsit beleaua!]

-05.02.90
Deschid Radio București și mă indispune. Aceiași [redacted] tipi, care ovaționau regimul Ceaușescu, latră acum contra lui. Și scrîitorașii au schimbat placa! Au altceva de lins și tras în piept...!

Of, apa la hotel: cînd este [redacted] oprită, cînd nu

curge!

Băieții lui Nea Victor, veniți din țară, ne [redacted] povestesc:

- Iliescu și Roman s-au agățat de putere și nu renunță în ruptul capului!
- Roman este marioneta lui Iliescu;
- pe ziduri [redacted] se scrie:

„Iliescu = Ceaușescu";

- altă lozincă strigată [redacted] la manifestațiile populare:

„Ceaușescu, nu fi trist,
Iliescu-i comunist!"

- Octavian Paler a fost mazilit de la conducerea „României libere".

[redacted] Pastorul Frank m-a vizitat la Hotel Menekse. Vroia să cunoască în ce condiții trăiesc refugiații est-europeni. S-a mai întreținut cu Șerban, Colonelu care e maior, Gelu, Sorin despre emigrare, capitalism, religie. S-a arătat dezolat de camera în care locuiesc:

- Ăhăă, exclam, acum stau foarte bine, să mă fi văzut în baracă de șaptezeci de persoane, ori în bakausul cu șobolani și apă printre paturi și miros de la veceu, ori în hambar cu moșul care [redacted] horcăia și scuipa pe jos!... Ăhăă, hotelul ăsta e cel mai confortabil dintre cele în care [redacted] se află cazați refugiați (Șen, Șark, Çağdaș, Cenkiz, Yat)...

Frank a gustat, din politețe, [redacted] puțină [redacted] cafea, apoi nu s-a mai atins de [redacted] ceașcă. Sorbea cu noduri.

- Dacă și-n [redacted] mizeria asta poți crea..., remarcase pastorul, înseamnă că ești om tare, Florentin! În America o să ai motoarele-n plin, cele mai mari posibilități de a te afirma. O să-ți văd într-o zi numele, scris cu litere groase, pe pagina întîi a ziarelor...
- Glumiți!
- Tu vei avea un destin literar.
- M-aș bucura. Deși toată lumea spune că din artă nu se poate viețui.

Arătîndu-i dosarul cu copiile scrisorilor, peste 600 (ținuse minte cifra), m-a caracterizat (drept un) industriaș creator.

- Mai tîrziu, cînd o să fii celebru...
- Ha, ha, ha! am rîs.

Dar, aruncîndu-și ochii pe două epistole în engleză, s-a desumflat repede:

- Sînt pline de greșeli!... [redacted] însă inteligibile.
- De ce natură sînt greșelile?
- Nu știu cum să-ți explic, parcă scrise stîngaci, pe dos, întorsături greoaie ale frazei... ca un om care se scarpină după urechea stîngă cu mîna dreaptă!

Descoperind o misivă către Marie (care în [redacted] acele clipe nu mai îmi trezea nimic, ca o piatră rece), face comparația:

– Este vorba de o dragoste reală, precum Petrarca față de Laura, sau imaginară ca Dante Alighieri față de Beatrice Portinari?

Frank îl admira pe Borges. Întrețineam conversația la întoarcere, trecînd prin Kizilay Parki, pe la Hittite, continuînd pe „Atatürk" Bulvar. Am pătruns într-o locantă: Kebab, salată, plus trei beri. M-amețisem, dar eram fericit. Mi s-a deschis limba. Frank perora despre absurdul vieții, apoi despre absurd în literatură.

Ca pastor, Frank s-a pronunțat împotriva obscurantismului (ghicitul în cafea, în cărți, în palmă – apropo de Șerban și Nea Nicky), a sectelor (nici pe penticostali nu-i [redacted] înghițea – aprapo de Daniel Pocăitu, [redacted] fiindcă interpretau [redacted] biblia în sens propriu). Considera că biblia trebuie înțeleasă în mod simbolic, figurativ, metaforic. Că, de exemplu, dacă s-a spus că Moise a despicat Marea Roșie cu toiagul, iar apele s-au dat la o parte [redacted] pentru a trece poporul său, afirmația trebuie privită retoric.

Eu țin la lucrările mele trudite. Le iubesc. Sînt sucul și mierea scurse din sufletul meu. Mi-e drag cînd le răsfoiesc sau recitesc.

– 06.02.90

Am impresia că n-o să pot nicicînd [redacted] să-mi public cărțile într-o editură importantă! Sufăr de nerealizare... Literatura mea s-a născut din criza psihică prin care am trecut adesea (jena de a consulta un psihiatru...). Sînt mai marginalizat decît Barbey d'Aurevilly marginalul, mă compar cu acest mic scriitor francez [redacted] scrutîndu-i biobibliografia: dacă pînă la cei 35 de ani ai mei am creat cît el (la aceeași vîrstă)?

Nu voi fi niciodată recunoscut oficial! [redacted] Ca poet neversificator, posac, mereu îngîndurat, ușor de indispus, destul de nesociabil, slab [redacted] în forță musculară (deși [redacted] cu osînză!)... mă simt diferit de ceilalți. Ca om, sînt șters, fără personalitate, timid, prost... Să-mi iese din condei [redacted] operă de altă natură (viguroasă)?

Frank mă acuza că am lacune în mitologia greacă, iar la figură zicea că semăn a roman (uitîndu-se la o poză și [redacted] cercetîndu-mi bărbia).

Ceea ce fac eu se numește cultură provincială, sau mai rău: cultură în afara culturii! M-am prins în scrieri inutile... Cred că n-am profunzime artistică.

- 07.02.90

Diaree din cauza mîncărurilor [friptură de cartofi, ciorbă lungă trei zile să ajungă, sos tomnat, tocană de pîine goală, ceai la infinit, pireu de salivă, varză acră la stomac ...]!

Umblat din bancă-n bancă, pentru a scoate banii, cu Serban. Dacă n-am înjurat la turci, de le-a sărit smaltul! Cînd descopeream o filială a lui Etibank ne expedia pachet la alta! Îmi ieșisem din țîțîni.

— Teacher, du-te, mă, că pierzi ziua cu mine.

Încăpățînat, n-am cedat, pînă Serban nu și-a scos cecul primit de la Roman Orthodox Church din Australia.

A căpătat, așadar, finanțe pentru tichetul de avion.

Marius Traducătoru a obținut viza canadiană, iar pe 5-6 martie își ia zborul (dispune de „material" pentru bilet). A fost trei luni întîrziat din cauza delegatului quebechez.

Am mai rămas noi, americanii, cei mai năpăstuiți. Ne fierbe [redacted] UNHCRul prin campuri... Și sînt oameni care au depășit doi ani de așteptare!

- 08.02.90

Mă dor ochii de supărare!

Totuși, creez. De dimineață am scris „Acul de siguranță", proză experimentalistică de două pagini. Ideea mi se învîrtea prin cap de-o [redacted] lună de zile, o trecusem pe caietul de proiecte literare, dar n-aveam [redacted] încă nici o tragere de inimă s-o finalizez. [redacted] Însă, astăzi mi-a venit așa, o poftă! Am lăsat baltă și rufele nespălate în mijlocul casei, în ligheane, nu mi-am pregătit nici întîlnirea de diseară cu Frank și Americanca Profesoară [redacted] (făcut pantofii cu cremă, ras, împrumutat o toală bună de la colegi, [redacted] notat întrebările pe care să [redacted] le pun). Să văd dac-o merge jucăria... „Acul de siguranță" își bazează umorul (și plictisul!) pe sinonimia exasperantă a neutilului, o descriere la infinit, în mod naiv, a unui obiect banal.

Datorită tineretului român, căruia îi mulțumesc, a [redacted] succesului Revoluției, voi putea să-mi scot [redacted] manuscrisele din țară.

Culmea, bulevardul Victoria Socialismului din București, odată terminat, a însemnat tocmai înfrîngerea acestui socialism, și chiar a comunismului în general!

Întîlnire, cu Frank și Profesoara Christina, la Turkish-American Association, pe Cina Cadesi. Spațios acest centru cultural, am urcat trei-patru etaje din curiozitate: numai săli fonice pentru studierea englezei

americane (de către turci), și-a turcii (de către anglofoni).
Frank ne-a invitat la barul de la parter, unde eu am băut pepsi cu gheață iar [redacted] partenerii mei cafea.
~~Împreună am vizitat un magazin~~ de covoare. Era o întrunire americană (militari și funcționari de la Ambasadă cu familiile lor) care urmărea expunerea asupra tehnicii țesutului și-a artei decorative. Patronul, Abdül-Kadir Ersoy, autorul cărții [redacted] „Anatolien Carpets and Weavers", publicată în engleză, la Ankara, era un om instruit, protocolar, deschisese expoziție de tapiserie anatoliană în Anglia și SUA, întreținea legături comerciale cu nemți și francezi.
— [redacted] Uite, glumește [redacted] Christina, lasă-te de profesorat și deschide un butic de covoare în Arizona ta! Vei [redacted] forma o filială de-a lui.
Îmbrăcat bine, ras, îmbăiat, mă simțeam și eu altfel. Mereu am întâmpinat un sentiment de teamă față de americani, un complex de inferioritate, dar constatam — și o spun probabil cinic — nu fără oarecare ușurare că au și ei defecte: fizice (femei obeze, bărbați chei), intelectuale (refractari la limbi străine, slabe cunoștințe geografice
— Există în America, întreb timid, vreun rasism contra românilor?

— Oh, nu. Ei [redacted] nici măcar nu [redacted] cunosc unde se [redacted] găsește România! (62)
— ??

[redacted]

Se aflau [redacted] prezente, desigur, și femei trăsnet, blonde-lămâie sau brune-~~senzuale~~, nu știai la cine să privești mai întâi: la violența culorilor covoarelor ~~care-ți~~ dureau ochii sau la machiajul și [redacted] le americancelor, super-femele!!
Christina, cetățeană a Statelor Unite, se născuse în Franța din părinți germani. Bineînțeles că era blondă, dar înaltă, mă depășea. Preda franceza și germana la un liceu militar (Air Force) lângă Ankara, Balgat. Conversația noastră se efectua în franceză, punctată și de [redacted] expresii englezești. Ca să-i fac plăcere, mai băgam câte-un cuvânt nemțesc, deși la această limbă [redacted] eram bâtă! [redacted]
— Ich sprechen nicht deutche.
Ori poate o indispuneam de afirmația mea (negativă!). Însă Christina răspundea cu [redacted] amabilitate, chiar călduroasă, făcându-mă să-mi schimb impresia despre frigiditatea nemțoaicelor.
Abdülkadir, care se prezentase ca businessman, întorcea carpetele pe o parte și pe alta, ne explica într-o engleză cursivă dar cu accent (înțelegeam și eu [redacted] aproximativ 40%), despre în [redacted] deletnicirea lui, ca un magnat maghiar.

Ne-a pus, în continuare, o casetă video cu dansuri, obiceiuri și portul nomazilor din zona Antaliei (lîngă Marea Mediterană), cca 17 000 000 persoane [redacted] incluzîndu-i și pe seminomazi.

Răspunsurile Christenei la întrebările mele (pregătite de-acasă):

- SUA va [redacted] deveni ruina culturilor lumii (pentru că nu există cultură în Statele Unite!);
- siguranța vieții este periclitată: nu poți umbla noaptea pe străzi, e periculos să [redacted] circuli singur chiar și ziua!; americanii, avînd prea multă libertate, nu știu ce să facă cu ea! În Europa, insista Christina, e liniște mai multă;
- publicațiile m-ajută foarte mult să ocup un post în învățămînt, trecînd peste diplomă, deci aș putea preda franceza (literatura) prin franceză;
- mai simplu mă voi putea încadra la universitate [redacted] ca asistent, decît într-o școală secundară (privind recunoașterea diplomei românești) [ceea ce-mi și doresc de fapt]; [redacted] contractul ca asistent este pe timp de un an; după primul trimestru voi da un test, dar în America nu sînt examenele tensionate ca în Europa (mă încurajează Christina);
- pot urma doctoratul (Ph. D.);
- universitățile private sînt mai slabe (în general) și [redacted] plătesc de două ori mai prost [redacted] decît cele de stat;
- universitatea îmi poate asigura locuință (dar foarte modestă);
- străinii licențiați sînt bine văzuți în America (deci, să nu-mi fac probleme).

A murit Ochi Albastri, soțul Madamei. Deși s-a purtat aprig cu [redacted] noi, mi-a părut rău de el, fiindcă îl cunoșteam. Taba Rupta a participat la înmormîntare.

Lozinci strigate în țară (la îndemnul Frontului, activiștii și securiștii fiind cozile de topor ale acestuia): [redacted]

- „Moarte intelectualilor!"
- „Vrem oameni care muncesc, nu gîndesc!"
- muncitorii din fabrici: „Să plece inginerii, ne conducem singuri!"

-09.02.90

La 19h30 am ajuns la [redacted] Christina, o surpriză extraordinară m-aștepta: profesorii americani din Ankara m-au îmbrăcat din cap pînă-n picioare: o geacă de piele superbă, [redacted] alta de ginși, [redacted] un pulovăr, trei cămăși dichisite, două perechi pantaloni ... o jumătate de milion de lire! Mi-a pus Dumnezeu mîna în cap.

– Christina, o îmbrățișez, e un dar al providenței!

– Poate, zîmbește.

– Nu știam că americanii sînt așa de generoși. Credeam că e fiecare pentru el.

-Asta e partea lor bună.
Două pungi mari, de hîrtie, erau însoțite de un plic cu o felicitare de artă (turcească): Bon voyage and a happy future — from the teachers at George C. Marshall High School —, așadar «colegii» și «compatrioții [redacted]» mei de mîine, iar înăuntru, de necrezut, bancnote de 10 și 20 dolari însumînd 100$.
— [redacted] M-ați făcut om, Christina! [redacted] Sînt un emigrant bogat.
— [redacted] Fii serios.
— Trei luni ar fi trebuit să muncesc, zi de zi, ca hamal, să ridic mobilă, pentru cît mi-ați dăruit voi.
— Nu. Tu mai bine să scrii și să studiezi.
— Și dacă mai tîrziu n-o să pot scoate nimic valoros?
— Eh, ceva ceva...
— Vă mulțumesc în genunchi.
— Nu-i nevoie. Și noi am fost emigranți, și tot așa ne-au ajutat cei mai vechi. La fel să procedezi și tu.
Eram extaziat! [redacted] Dedusesem că profesoara de franceză și germană făcuse chetă la liceul american din Balgat. [redacted] Cîtă filantropie! Membră la Unitarian Church, s-a declarat că este altruistă.

[redacted]

Din memoriul [redacted] de activitate (professional profile) am observat că Christina Fuchs-Arthur este poetă și coautoare a îndreptarului „Foreign Language Curriculum Guide" (Baton Rouge, 1981).
Un cîine ciolănos și [redacted] negru, Roby, și o pisicuță neascultătoare, Mosh-Mosh, se tolăniseră pe canapea. Mosh-Mosh îmi sărea pe umeri, iar Roby, cu botul său lung și umed mă [redacted] pupa pe după urechi, mă fixa cu ochii rotunzi parcă vrînd să-mi spună ceva. M-am umplut de peri pe pantalonii mei albi, îmi dăduseră și-n nas, dar mi-erau dragi animalele și le mîngîiam și strîngeam la piept. Mă gîndeam la Felix și Cățelușa, la motanul Mannix cel Mofturos [redacted] din Bălcești copilăriei mele.
Christina m-a servit cu ceai, [redacted] plus pizza rapid [redacted] prăjită în cuptorul cu microunde și program. Ce scule moderne avea, iar noi în camp ce primitivi!
Marți [redacted] voi primi alte haine, și tare sînt curios! Aș avea nevoie de o pereche de pantofi, de șosete, geamantan...
O s-arunc zdrențele, cîrpiturile, vechiturile mele! Mă înnoiesc. Intru și eu în rîndul lumii. Or să moară

KGBul și Pocăitu de oftică! Îi mint că le-am cîștigat la loz în plic, milli piyango!! Am simțit deja invidie în jur [redacted]...

Conversăm despre America:

- Viața este atît de violentă, se vaită Christina, încît păstram două revorvere: unul în bucătărie, altul în salon; și cîinele mă acompania pe stradă, nu puteam să intru în campusul studentesc singură.

Îmi vorbește despre droguri: copiii, atenție, încep cu drogurile de la vîrsta de zece ani [Mihai al meu are nouă!].

Americanii sînt superficiali.

Americanii nu citesc, [redacted] le place doar să [redacted] privească la televizor filme porno, vulgare, muzică zgomotoasă cu volum mare.

Homosexualii și lesbienele nu deranjează, sînt de obicei intelectuali rafinați.

Negrii și sud-americanii formează pătura săracă a societății, de aceea se ocupă de droguri, crime.

Pentru a mă angaja, trebuie să expediez Curriculum Vitae la mai multe universități (să nu-mi fie teamă de a le ataca pe cele [redacted] renumite), și să aștept răspuns.

Se publică la fel de greu și în America precum în Europa. Cărțile tipărite pe contul autorului nu prea au pondere în c.v.

Editurile universitare își ajută profesorii lor să publice, dacă aceștia nu au fost acceptați [redacted] de alte edituri.

În sud salariile sînt mai mici, viața mai neinteresantă.

New Mexico a devenit statul cultural al Americii, aici se strîng toți artiștii, scriitorii.

Orașele mari sînt mai violente decît cele mici.

Nordul studiază germana, sudul spaniola. [Limbile străine [redacted] sînt [redacted] facultative în [redacted] școlile secundare americane. Totuși, pentru un Ph.D. ai nevoie de două limbi străine.]

[redacted]

Poți urma un Ph.D., [redacted] universitatea asigurîndu-ți o poziție de assistentship : adică să te întreții predînd 20h săptămînal și cîștigînd 500$ lunar.

[De luat aminte!]

-10.02.90

Concert simfonic matinal. Christina îmi (confiase) [redacted] ieri un bilet (3000TL) pentru Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, [redacted] orele 11. Dirijor: Karsten Andersen, cu un aer foarte englezesc. Rîndul nostru s-a completat de profesori americani.

În program: F. Martin, Concert de vioară (solist: Tayfun Bozok): nemelodios, zgrunturos; H. Reinecke, Concert de harpă (solistă: Bahar Göksu, îmbrăcată în alb ca o cîntăreață lirică din Grecia Antică, superbă!): romantic, pe placul Christinei; O. Respighi, „[redacted] Pinii din Roma": atît de puternică instrumentația, ciripit de păsărele, uniformitate sonoră pe ton înalt, încît colega mea nu s-a putut abține să nu scrie un poem! Amîndoi, cu foi și pixuri în mîini, „luam notițe" despre starea sufletului.

'Mikail Sebastian avea talent la cronici muzicale, nu eu!

- 11.02.90

- Cei plecați la Istanbul au luat-o-n [redacted] gușă, conchide Nea Faruk! Să dea dracii-n ei dacă nu asta meritau! Hotelul cel mai ieftin costă 5000, hrana este mai scumpă ca la Ankara. Ce să te chinui atîta să dormi prin cosmelii, că să nu plătești [redacted], ca Los Angeles și Nea Mirea, că doar n-ai moșteni pămîntul! Uite Ceaușescu, cu miliardele lui, ce-a luat cu el în groapă? Ce sucăr a fost în țară! Lumea-și răzbuna focul. O să-l dea peste cap și pe Iliescu, ce crede el! Se ciondănesc tare în Front, mi-a spus frate-meu din Constanța. Cică, e un haos! Dacă nu le convine oamenilor de ochii cuiva, îl schimbă. L-au dat afară și pe șoferul directorului la o uzină, fiindcă umbla cu directorul. Îți stă mintea-n loc de ce se-ntîmplă-n România! A căzut măgăreața pe mulți... Ăhă, Florinele, la Istanbul emigranții noștri se luptă cu viața, vericule! Își vînd unii și izmenele din cur, vorbește Nea Faruk parcă-ar da cu bardă. A venit D. și la mine, i-am zis: pardon, du-te și cîntă la altă ușă. Să amintești totul în jurnalul prea intim [Rîde] al tău... Ha, ha, ha! Cum stăm noi [redacted] fără apă la chiuvetă: pe secetosul [Rîde], [redacted] cu lumina tăiată: pe întunecosul [Rîde], și tot așa pe flămîndosul [Rîde [redacted] pronunțat]... Ne-au copt-o ăștia de la ONU, nu mai merge jucăria! Madam ne-a dat bărbi, dar a blestemat-o Dumnezeul pe babă, i-a murit bărbatul, că prea ne-o pătimit prin lagăre. Nu a durut-o nici în urechi de noi! Ne prelungea la maxim așteptarea, ca să stoarcă dolari mai mulți. Ne-a lăuzit! Dar, avem noi grijă să-i plătim polițe, eu o să-i duc un buchet de mărăcini, [redacted] așa cum s-a purtat și ea cu [redacted] refugiații. Dacă n-o să-i trimit eu niște scrisori... să nu-mi zici mie pe nume! Nu m-a băgat la delegat, scîrba, în vara lui '88. Au intrat doctorul și acoliții lui, pe bani. Ah! Dacă te duci pe capul

ei, îți trîntește un răspuns de-ți vine s-o iei la fugă! Nu de-aia i se urcase la creier lui Sabahhatin cu doi de has să se [redacted] pe-un vapor și să fugă în Norvegia? Chiar și-n Norvegia!... Foaie verde nu știu cum / Ni s-a rupt căruța-n drum!... De doi ani jumate emigrez pe loc, în Turcia! Nevasta singură la Iași, copilul nu l-am văzut de-un car de vreme... Ehe, viață! Ne-am împrăștiat ca potîrnichile. Frate-meu mă-ntreabă cum merge treaba?... Strună, bagi bumbac și iese lînă! [Rîde puternic] Ce să facem, măi Florinele, mai glumim și noi, să uităm de necaz. Uită-te la colegii noștri, parcă-ar fi aduși de prund, de apă... jegoși, murdari, fără vlagă... Nu mai au sînge-n coaie!... Colorată lume!!

Italo Calvino și cele șase caracteristici ale stilului literar: lejeritate (exprimare simplă, nu greoaie), rapiditate (economie în narațiune privind spațiul tipografic, timpul lecturării, păstrînd totuși repetiții), exactitudine (proiectul lucrării, evocarea imaginilor memorabile, limbaj precis), vizibilitate (imaginație, meta-reprezentare), multiplicitate (enciclopedic, mijloc de cunoaștere), consistență („Lecții americane").

Proverb bătrînesc: cînd iau bani îmi fată vaca, cînd dau bani îmi moare vițelul.
Am primit ajutoare financiare de la prieteni fără să fi cerut, iar cînd am cerut nu mi-au trimis. Culmea carității!

- 14.02.90
Două zile am uitat de jurnal. Am fost prins de evenimente.
ALALTĂIERI:
Telefonat Madamei, cum rămăsese stabilit. De data aceasta mi-a răspuns cu exactitate, [redacted] nu-mi credeam ochilor, să-mi cadă receptorul din mînă! Am început prin „condoleanțe" și „regrete" pentru Ochi Albaștri, mai mult din politețe, și ca s-o mișc pe babă, nu că [redacted] ne-ar fi produs mie și colegilor compasiune (Șerban și Pocăitu așteptau lîngă cabină, cu nerăbdare). Și-așa, mulți o urăsc, dînd vina duratei prelungite pe funcționarii ICMC.
— Înainte de-a pleca [redacted], înjura Gellu, o s-o scuip!
Concret: „australienii" vor pleca pe 5 martie, iar pe 1-2 să fie la Istanbul pentru a semna la [redacted] Șube Polis; „americanii" [redacted], foarte numeroși, sînt împărțiți în patru grupuri, care-și vor lua zborul pe 16, 19, 23 și

26 martie. În sfîrșit! Trebuie să fim prezenți la Istanbul cu [redacted] două-trei zile înainte. În rest, pașaportul și vizele sînt gata.

Vestea s-a răspîndit imediat printre români, apoi [redacted] s-a transmis polonezilor și bulgarilor. Sărbătoare, deși mai avem încă o [redacted] lună de chinuri.

Spre seară, telefonat lui Georges Banu, la Paris; 99-33-1-42776523:

- Piesa mea de teatru?
- N-am avut timp s-o citesc din cauza evenimentelor din țară. Tocmai acum m-am întors de la București.
- Telefonul Monicăi Lovinescu nu este corect. [redacted] Mi s-a răspuns că e [redacted] „greșeală"!

[redacted]-Numărul ăsta-l am. [redacted]

- Peste o lună o să vă sun [redacted] iar, din America.

Era de-așteptat să nu-mi acorde nici o atenție un critic teatral de talia lui. Un om fără căpătîi, ca mine, brambure-vodă, este depreciat din prima clipă.

Firma îmi lipsește. Asta e!

Dar, cel mai rău mi-a amărît sufletul scrisoarea nevestii-mi:

„Cine este soțul meu?/O scrisoare!
Cine este tatăl copiilor mei?/O poză!
Halal!!"

sau:

„ești același ins, veșnic nemulțumit, veșnic neadaptat. Nu-ți găsești loc niciunde. Mereu e mai bine aiurea. Mereu ești împiedecat în drum spre mai bine, deși tu ești cel care-ți faci drumul, și te-ai bucurat de maximă libertate ca copil și ca soț."

„De la un capăt la altul [în jurnal] o singură preocupare: ființa ta, greu de mulțumit.
Copiii?/Niște întîmplări!
Nevasta?/Un accident!
Vreo obligație față de ei?/Să fim serioși!
Ce dacă Mihai e prea sobru pentru vîrsta lui și veșnic trist?/...!
Bebița?/Nu cunosc așa ceva!
Cei patru ochișori nu te mustră?
Nu-i înțelegi că vor de la tine responsabilitate, maturitate?"

iar [redacted] pe mama o numește „o biată bătrînă fără sprijin din nici o parte"...

Pe alte pagini, cu negru:

„Mereu te plîngi de ceva, chiar și de scrisul acestui jurnal, de parcă te-ar obliga cineva să-l scrii, iar în multe locuri murdărești de-a dreptul hîrtia. Dacă aș fi scris așa ceva, mi-ar fi rușine să recitesc, cu atît mai mult să citească alții. [redacted]

Cînd va intra, printre preocupările tale, și cea legată de întemeierea unui cuib liniștit în care să-ți crești copiii?"

(„Aceeași scrisoare, ediția a 2-a, revizuită")
Are dreptate? Are dreptate.
Sînt un egoist egoist egoist

IERI:

Dureri de măsea toată noaptea. Ah, cînd m-oș trata?
Încercare nereușită de-a mă muta la Çağdaș. Deși seara mă-nțelesesem cu patronul pentru 85 000 pe lună, a doua zi a urcat dintr-un foc la 150 000! Mi-am ieșit de pe fix. Müdürlü, văzîndu-mă cu două bagaje și rucsacul în spate, [redacted] crezuse că m-a prins la mînă și [redacted] n-o să mă pot reîntoarce cu greutăți. Zbieram unul la altul. Eu îl înjuram pe românește, el pe turcește!

Hainele de la [redacted] profesorii americani le țin de bune, doar la ocazii festive.
Pe cele vechi le [redacted] recondiționez, le mai terfelesc pînă plec, apoi o să le-arunc.

[redacted] vernisaj de pictură modernă turcească la Art Gallery, Centrul Cultural American. Nu știu ce să scriu despre [redacted] această expoziție, mă repet, sînt toate la fel, iar eu n-am nici în clin nici în mînecă cu artele plastice! Mă plimb ca vodă prin lobodă pe lîngă tablouri. Mă strîmb, dilatîndu-mi și micșorîndu-mi pupila, privind din unghiuri diferite — ca un caraghios.

Așteptam pe Frank și Christina, dar ora [redacted] fusese [redacted] stabilită eronat. Crezîndu-mă luat pe bombeu, am purces spre apartamentul Christinei.
Mi-am prezentat „cartea de vizită": poze de familie și [redacted] emigrație, cărțile mele, reviste la care am colaborat, jurnalul (pagini [redacted] în care am scris despre [redacted] ... [redacted] Christina însăși!). I-am înmînat două poeme en souvenir: „Émigrant à l'infini" et „Sans moi, que deviendrait la poésie?", primind în schimb „Reality": [redacted] versurile favorite ale Christinei în care își definește lumea viselor ei, precum și „Liaison":

« Inside a pearl I travelled
through a rainbow
the foam [redacted] of sea
was in my hair
and coaled my breath.

The morning mists were sisters
riding by my side
and offering from time to time
a loving kiss. »,

[redacted] am citat în întregime acest poem, ca o floare, dintr-o [redacted] respirație:

« Înăuntrul unei perle [redacted]
printr-un curcubeu călătoream
spuma mării
era în părul meu
și-mi carboniza răsuflarea.

În crepuscul
[redacted] ceața îmi devenise soră
plutind [redacted] pe fața mea
și oferindu-mi din cînd în cînd
un sărut de dragoste.»
(„Conexiune") [redacted]

Poetă onirista („închid ochii și scriu [redacted] ce văd și ce simt, din interior", mi se explică), judică, manifestîndu-se cu reținere, sensibilă, profundă.

În revanșă Christina răsfoia [redacted] placheta mea de antipoeme. Deși melancolică, surîdea, gusta paradoxurile. A citit [redacted] apoi „Inventaire du malheur général" [redacted] (publicat în «Le Chalut», oct.-dec. '89) și m-a întrebat ce-nseamnă în franceză ciboire? Spre rușinea mea de francofon și poet n-am știut! Mai ales că termenul fusese scos chiar din propriul meu text!!

[Acasă, am căutat imediat în Dicționarul francez-român: anafornită (bis), nelămurit m-am repezit la DEX: vas în care se ține anafura. Și, din nou, ce este aceea anafură? Bucățele de prescură care se împart credincioșilor ortodocși la sfîrșitul liturghiei.

Iată, așadar, istoria unui cuvînt pe care nu-l [redacted] cunoșteam nici în [redacted] limba-mi maternă, darmite în străinește! Toate ca toate, dar cum ajunsese el în poezia mea?/ Editoarea revistei belgiene, [redacted] sus amintite, d-na Maguy Thiry-Thiteux, intervenise în corpusul poemului: mai franțuzindu-l...]

Din nou am venit cu lista de întrebări (curiozitatea mă rodea):

– și manuscrisele contează în C.V.
– un [redacted] assistent professor primește aproximativ 40 000 $ pe an (depinde de universitate)
– există gradele universitare:
  - instructor (cu M.D.)
  - doctorand (A.B.D.)
  - assistent professor (cu Ph.D.)
  - full professor (cu Ph.D.)
  în America
– poți ocupa [redacted] o anumită poziție universitară și fără M.D. ori Ph.D. numai dacă ai multe lucrări publicate (ești poet, sportiv cunoscut etc.)
– nu se primește alocație pentru copii, dar beneficiezi de scutiri de impozite
– Christina nu-și impune un program de creație
– americanii ascultă muzică pop la radio și privesc la televizor; nu citesc, nu studiază; trebuie, eventual, scris pentru televiziune (scheciuri)
– colaborările la reviste (chiar mici) au pondere în C.V.

Christina mă-ncuraja că voi reuși în SUA. Dar mie îmi tremură izmenele de frică! Mă voi pierde ca scriitor în exil fiindcă nu mai am rădăcini (de unde să trag sevă?... folclorul [redacted] românesc mă va ocoli... și-apoi:

nu-l vor înțelege străinii). „Uită-te la formațiile noastre de muzică pop «Phoenix», «Sphinx» [redacted] exilate prin Germania sau Dumnezeul știe unde vorbeam cu mine însumi, n-am făcut m-are brînză! Nici nu li se mai aude de nume! Barem pe la „Europa Liberă" ... metronom... Andrei Voiculescu... Nevoie!... Am făcut căcatu-mprăștiat cu emigrarea mea! Cum naiba că eu cad întotdeauna rău. Nu simt momentul."

O relatare la care-mi ciulesc urechile ca de măgar:

- sute de copii dispar din România(!) prin Turcia, spre Țările Arabe, cu înțelegerea probabilă a CFSN, în special fetițe, crescute pentru bordeluri și haremuri;
- comandantul bazei americane de lîngă Ankara speră să dezlege enigma.

Fac ochii-n patru auzind și hotărîrea Christinei de a înfia o fetiță română.

La plecare i-am [redacted] indicat două adrese de poeți editori (T. Pereira și Cl. LeRoy), primind o nouă surpriză: două pulovăre, o vestă și două cămăși din partea directorului Liceului «George C. Marshall».

Iu-haaai! N-am murit eu în Turcia, o să mă descurc și-n America. Eu nu sînt nici Stan Păpușe, nici Roade-Varză. Eu sînt EU!

Azi:

Am cumpărat o geantă voluminoasă, cu rotile, la 5000 de lire, 40-50% din valoarea reală, de la Daniel:

— Dacă te prind că mergi în America cu jerpelitele ălea de genți, pe care le [redacted] tîrăști după tine, strigase la mine, ți le-arunc din avion!

— 15.02.90.

Telefonat la ICMC:

— eu sînt programat pe 23 martie 1990 să zbor spre America; așadar 560 de zile de camp, adică 13 440 ore, sau 806 400 minute, sau 48 384 000 secunde! deci $18\frac{1}{2}$ luni $\approx 1\frac{1}{2}$ ani din viață duși pe copcă...

Voi avea puterea să-i recuperez?

— reprezentanți de la INS ne așteaptă la aeroporturi: atît în New York cît și în orașul de destinație

[redacted]

— ikametul, care-mi expiră la 5 martie, va trebui să-l prelungesc (ca să nu am probleme la scoaterea pașaportului.

— 16.02.90

Coordonatele zborului (obținute de la o agenție de voiaj, în urma cîtorva jaloane aflate de la Madam):

Istanbul —OA 3221→ Atena —OA 411→ New York
09h25 10h35 / 12h40 16h00

Orele sînt locale. Preț: 2 110 000 TL !
Aeroportul din Istanbul: „Atatürk".
Aeroportul din Atena: „Hellinikon".
Aeroportul din New York: „J. F. Kennedy".
Tipul de avion: Boeing 747-450, Passenger. [redacted]
Compania aeriană: OLYMPIC (grecească).
O singură escală ([redacted] în Atena).
Zece ore va dura traversarea Atlanticului. Mergînd în sens invers rotației Pămîntului, cîștigăm o zi (ca-la Jules Vernes!).
Clasele de călătorie: business (J), economic (Y) și turistic (M).
Am [redacted] sosit într-o vineri, plec într-o vineri.
O să expediez zeci de scrisori și vederi ca să-mi anunț prietenii (din New York în special, poate mă întîmpină la [redacted] aeroport) dar și rudele (să stea liniștite).

-17.02.90
Fiecare concert simfonic înseamnă, pentru mine, o porție de visare...
În dimineața aceasta: W. A. Mozart, Concertul pentru două piane în mi bemol major KV 365 (soliste: două surori, Ufuk și Bahar Dördüncü; teatrale), și G. Mahler, care mi-era total necunoscut, Simfonia în Re major „Titan". Dirijor: Alexander Schwinck, neamț.
Am remarcat [redacted] strădania forurilor culturale turce de a-și [redacted] moderniza artele, prin [redacted] contractarea unor personalități străine, în scopul ținerii pasului cu moda occidentală, [redacted] ducîndu-mă imediat cu gîndul la România secolului XIX care-și [redacted] trimetea artiștii, intelectualii să studieze în Franța, Germania.
Nu știu de ce asociez [redacted] melopeei simfonice imaginea unei ape care se zbate, se-nvolbură, se liniștește...

Nu-nțeleg muzica
o simt
visez
mă calmez
uit de mine (ca persoană fizică)
nu pot s-ascult un concert
fără senzația unei stări de reverie
prelungite
dulci
plutesc în/pe/printre sunete
ca un vapor căruia îi place
[redacted] să se scufunde
armonia simfonică este o lume
subacvatică
notele de pe portativ
sînt pești
iar spectatorul un scafandru
nu am cultură muzicală
și nici nu doresc să-mi formez
ce-ar însemna ceea
decît să mă denaturez
de sentimentele altora

Arizona? O să [redacted] aduc pe mama sau soacră-mea.]

– televizorul ocupă un loc primordial în viața americanului de rînd

– cenaclurile literare au puțini adepți

– [redacted] se urmărește profitul imediat (avantajul repede).

Alături de Domnul (cîine) Roby și Doamna (pisică) Mosh-Mosh, tolăniți pe canapea și lucuriind mai bine ca toți turcii la un loc, Christina îmi lămurea „complexul Casanova", o carte [redacted] pe care o începuse.

Am deviat apoi la alcoolism. M-a atenționat că, taică-meu fiind bețiv, sînt înclinat în proporție de 50% spre acest viciu.

– Nu, eu nu, în nici un caz! mă apăr.

– Așa au reacționat toți [redacted] prima dată, mi-o taie profesoara. Alcoolismul este o boală. Și nu înseamnă să bei prea mult, ci să-ți devină alcoolul indispensabil. Sînt unii care beau ca să nu mai fie timizi, alții ca să-și schimbe comportamentul. Fii cu băgare de seamă, e periculos! Așa începe drumul spre prăpastie... Și dacă ținem cont că tu [redacted] consumai vin sau bere ca să uiți, chipurile, de stres...!

Și iar m-aștepta o sacoșă plină cu îmbrăcăminte: haine, pulovăre, pantaloni, cămăși.

– Comandantul are talia ta. (74)

Donațiile Christinei parcă mi-ar fi picat din cer! Nu de-altceva, dar banii trimiși de francezi i-am făcut ~~repede~~ praf, așa, cît ai bate din palme! Curba cheltuielilor e ridicată în primele zile, cînd intri în posesia sumei, apoi scade brusc în următoarele, după care se menține la un nivel constant.

– Aș vrea și pantofi, îndrăznesc.

După una și-alta mai făceam și nazuri!

[redacted]

Precum chelul, care-și pune mîna-n cap singur. Dar, în sinea mea, explodam de bucurie.

– M-ați îmbogățit, constat. Am la țoale, că nu le pot duce!

– 18.02.90

Ne-a servit baba un mistooo...

Nici o logică în distribuirea grupurilor pentru America!

Pe bulgari și polonezi i-a repartizat pe 16 martie, deci are offică pe români (prea multe reclamații și amenințări am trimis noi)... Nici pe mine nu mă are la inimă.

Pe cei, care au venit în urmă, i-a băgat în față!

– 19.02.90

Nimic nou!

-20.02.90

[redacted] Prins într-un val de scrisori. Trebuie să-mi anunț prietenii din Istanbul, New York, și Phoenix despre sosirea mea în aceste orașe. Îmi pregătesc terenul. Fac protocol.

-21.02.90

Altă culegere din folclor [de la Șerban Nereju din Vrancea]:

Spune-i la mîndra cea veche

Trandafir cu frunza verde
Spune-i la mîndra cea veche
Luni seara să nu m-aștepte
Că nu merg flăcăi la fete.
Și-a la lai la la la lai } (bis)
Marți seara nu mă duc eu
Că am alta-n locul tău.
Miercurea mă ceartă sfinții,
Joia mă sfădesc părinții.
Și-a la lai la la la lai } (bis)
Vineri mă duc la Sibiu.
Nu știu mîndră: viu, nu viu...
Sîmbăta mă duc la plug,
Obosit seara mă culc.
Și-a la lai la la la lai } (bis)
Duminica leturghie.
Fete nu-mi trebuiesc mie.
După masă merg la joc,
Vezi tu, mîndră, n-ai noroc!
Și-a la lai la la la lai } (bis)
Hai să-mpărțim dragostea
Să nu știe nimenea!

M-o trimis tata la coasă

De cînd mama m-o făcut
[redacted] Munca zău nu mi-o plăcut.
La treabă nu-s priceput,
Și să vă spun ce-am pătit:
M-o trimis tata la plug,
Nu știu boii să-i înjug:
A' dracului meșteșug, măi!

Eu î-njug cu coadele,
Ei mă-mpung cu coarnele
Ca să-mi rupă coastele,
Parcă-s de-a-ndăratele.
Niște vite chinuite,
Și' bucate rîsîchite,
Și chișoare ostenite.

M-o trimis tata la sapă:
Ce mă fac că tare-i lată!
Și buruiana-i prea mare,
Și tare greu să mai taie,
Sapa-i lată, coada-i lungă,
Mă păleste pesti burtă,
Nu mai vezi parale-n pungă.

M-o trimis tata la coasă:
Ce-oi face că nu-i tăioasă.
Iarba-i mare, nu să taie,
Chișoarele mi să-ndoaie.
Și 'trăsă-i o brazdă, două,
Trăsă-i trei la căpătîi,

Rupsă-i coasa din călcîi!
Dar și tata cu-n sovei
Îmi dădu vreo două, [redacted] trii...
De-atuncea mă hărnicii.

Hai nevastă scoal' la treabă

-Hai nevastă scoal' la treabă!
-Lasă-mă, bărbate, că-s beteagă.
-Scoal' de spală blidele.
- Da' mai ghine mergi și sparge-le.
- Scoal' de paste vasili.
- Măi, bărbate, vinde-li.
- Ghităii zghiară-n ocol.
- Mînși-i lupchii că mi-i somn.

- Scoal' de-mi coasă cămesa.
- las-o măi, bărbate, stea și-așa.
- Scoal' de toarce cîneja.
- Apăi, asta este moartea mea!
Unde văz furca și fusul
Parcă mă mănîncă ursul.
Furcă lungă, moartea mea,
Cusătura tot așa.

- Hai nevastă la prășit.
- Măi, bărbate, n-am înnebunit!
- Scoal' și fă ceva mîncare.
- Bărbătăle, capul rău mă doare.
Ia te uite ce bărbat:
Și mîncare ar vrea să-i fac.
Păi, de ce m-am măritat?

Ca să șed lungită-n pat.

Hărnicuța mamii fată

Hăăăi...
Hărnicuța mamii fată
Trebuiește măritată
C-a pus [redacted]pînza-n datu' frunzii
Și-o taie la S'în' Vasî'
Și-i păru că se grăbi,
Și de lată, cît o spată,
Și de lungă, cît o pungă,
Și de deasă, toată spartă!
Hărnicuța mamii fată.

Și-ai raci,
Și-ai scoici,
Și cobzari, lăutari,
Și ferari,
Colonei, ofiteri,
Cu tot neamul lor.
Pașă Suleiman,
(Refren)
Doi bani lăutari
Cinci bani lobodari,
Zumbai, zumbai,
Zumbai, zumbai.
Ia să-i cos să-i fac izmene
Și cămașă-n patru foi,
Sărut ochii, pe-amîndoi.
Stăi așa și nu mai da,
Săruta-ți-aș gurița
Și tu mie mustața.

Hăăăi...
Mă dusăi la mumă-sa
Ca s-o cer pe fiică-sa.
Și mîncare și-mi dădea?
Lapte acru-ntr-o ulcea,
Mămăligă-ntr-o surcea.
[redacted] Ătu-i muma mume-sa!

(Refren)

Hăăăi...
Măi bărbate, blestemate,
Sui pe sobă să-ți dau lapte,
Să-ți usuc oghélele
Usca-te-ai ca lemnele.

(Refren)

Hăăăi...
Foaie verde busuioc
Astă seară n-ai noroc
C-o venit a' [redacted] nieu zbîrșog,
Stătură de mormoloc,
Șede ghemuit la foc —
Parcă-i ursul pe bîrlog.

(Refren)

Hăăăi...
Dacă văzui și văzui
Dădu-i drumul la ghițăi.
[redacted] Ptru, ptru, ptru,
Și hi, hi, hi,
Pînă-n fundul grădinii

Făcui pofta inimii.
Mă dusăi pe uliță,
Mă trezii în pivniță
Și dădui de-un sac cu cîlți.
Măi, bărbate, fii cuminte
Ia cînepa și mi-o vinde.
De la ac și de la furcă
Nu am cum să umplu-o pungă.

(Refren)

Hăăăi...
Hărnicuța mamii fată
Trebuieste măritată:
Face patru-trei deodată:
Sare pragu,-și sparge capul,
Mulge vaca, dă de-a capra;
Cînd scoate capul pe ușă
[redacted] Cu cinci bănițî de cenușă
Rupse boii și se duse.

(Refren).

Ce bună-i nevasta mea

Ce bună-i nevasta mea
Că muncește și nu bea.
Eu cu munca nu mă-mpac,
La butoi îi dau de hac.
[redacted]
Pot să beau și-o săptămînă
Că nevasta-i tare bună.

De mi-ar fi nevasta rea
Toată ziua aș lucra,
Aș lua coasă de schinare
M-aș duce la coasă-n vale.

Dar nevasta mea-i miloasă
Mi-a plătit oameni la coasă.
O luai cu ghinișorul
Și mi-a (strîns) și fînișorul.
Și mi l-a făcut și clăi
Să am ce da la vițăi.

Zice lumea, dar nu-mi pasă,
Că eu stau numai acasă.
Să mă lase, deie-mi pace,
Că nevasta-sa mă place.
Vara arde soarili
Iarna-nghează mîinili.
Nevasta mea mă iubește
Și de treabă mă ferește.
Ce bună-i nevasta mea,
La treabă se duce ea!

Lunea, martea n-am lucrat
Mai de cînd am apucat.
Miercuri treabă nu se face
Joia-i rău de dobitoace.
Vinerea-i păcat, măi, vere,
Sîmbăta sînt ceasuri rele.
Duminica-i sărbătoare
Și mă duc la horă-n vale.

Vești aduse din țară de turiști:
- pe la toate colțurile vezi cercuri-cercuri de oameni care discută numai despre pașapoarte și posibilitatea de a <u>lucra</u> în străinătate (deci, nu neapărat emigrare)
- lumea nu-l vrea pe Iliescu în frunte [redacted] (președinte) nici măcar interimar! (78)

Arăt obosit (deși nu muncesc!), palid, cu ~~cearcăne. Ochii-s veștejiți ca niște~~ frunze de arțar, mă ustură.
[Remarcă un lipovean venit [redacted] din Tulcea în vizită la K.]

<u>Daniel nu mai lucrează la magazin ca hamal „de lux", cum se autoironiza.</u> Sade acasă pe sacul cu grăunte și ronțăie ultimele rezerve. [redacted]
În New York, [redacted] s-au oferit să-l aștepte la aeroport zece „frați" de-ai săi, penticostali. Pe 26 martie.

<u>Barta Albă se visează milionar în viitoarea Australie a lui:</u>
~~să-și~~ facă o fermă: să crească oi, să [redacted] sădească flori (ca-n Dobrogea unde-a locuit), să strîngă banii ~~la ciorap...~~
Ne face capul calendar cu fumurile lui!
Calcule (pe hîrtie!), ipoteze, numărători...
Ca la el, la nimenea!
Apoi se extinde la fructe: alune, malune.
Își etalează atotputernicia-i:
— Ai înțeles, Profesore?
— Cum să nu, ca cucu-n cioc!!
— Nu vorbi așa, de pamplezir...
Mă gîndesc cît de simplu își închipuie unii că rezolvă cuadratura fericirii! Parcă-ar bate din palme.

Prevăd că țările astea, pe care le „re-colonizăm" noi, [redacted] emigranții, ale „tuturor făgăduințelor", nu vor fi un vis, ci o iluzie!

-22.02.90

Unsprezece scrisori în trei zile, [redacted] să anunț omenirea de [redacted] aterizarea mea în [redacted] New York. Ca pe o altă planetă!
M-am ușurat [redacted] de o povară cînd [redacted] am aruncat, azi, ultimele două [redacted] plicuri.
Îmi stătea ca un nod în gît! Ca un ghimpe-n inimă!

Doina Cornea propusă pentru Premiul Nobel, printre alți rechini: Gorbaciov (care-l merită, într-adevăr, datorită lui s-a destrămat comunismul, sub bagheta lui orchestrală), Bush (pus degeaba pe listă, și-a băgat CIA coada, trebuia un om care a suferit, Bush a dat numai ordine, la căldurică), Nelson Mandela (ăsta da!)... Dintre toți, Gorbaciov ar fi cel mai îndreptățit, după știința mea (analizînd consecințele).

Șerban face cinste: plăcinte moldovenești «Poale-n brîu», cu brînză burduf, late cît o tigaie, prăjite-n ulei, ca în Stațiunea Soveja.

Apoi o sticlă de Gin, pe care-l fierbem pe butelie, cu zahăr și [redacted] piper tos, precum rachiul băut iarna de țărani la gura sobei.
Petrec. Mi se umple sufletul de bucurie.

-23.02.90

George zice:
– Cînd ajung la New York, mă duc la d-na Popovici, la USCC, să [redacted] știu ce obligații are frate-meu ca sponsor față de mine, să i le pretind la milimetru.
– Pînă-acum te văitai că nu te-ajută nimeni, și cînd ți-ai văzut sacii-n căruță... te-ai făcut al naibii!... De-aia [redacted] nu-și prind [redacted] românii din diaspora mintea cu noi să [redacted] ne sponsoreze. De ce să-și bată singuri cuie în talpă?!

Apa de la chiuvetă este atît de calcaroasă, și contaminată aud!... pericol de holeră, Dumnezeule!...
O beau numai fiartă, și-apoi răcită afară. Fereastra camerei dă înspre balcon, devenit „frigiderul" etajului V. Și Gellu, și [redacted] eu cu Șerban, scoatem [redacted] salele învelite în celofane, pe balcon, la frig.

Spectacol de clovni la [redacted] Küçük Tiya-

tro, în Ulus: Compania Mario Gonzalez (interpreți: Vincent Rouche, Normand Fauteux și Marc Proulx).

„Des Clowns" a fost prezentat și în selecția oficială a Festivalului din Avignon 1989.

Asist împreună cu Șerban și Christina. Rîdem la cel mai banal gest pentru că sîntem condiționați (din program [redacted] sîntem „dirijați" sufletește spre comicul burlesc, știm la ce să ne așteptăm). Sînt machiați clasic, dar cînd zîmbesc: arată ca niște schelete! Mi-aminteau de efigiile de pe stîlpii de înaltă tensiune: „Pericol de moarte", înfățișînd un cap de mort!

Umorul se desfășura la două nivele, cum remarcase și Christina: în prima parte: facil, școlăresc (ne-amuzam ca niște copii), în partea a doua umor negru [redacted] plin de simboluri, suprarealist pînă la absurd.

Jocul actoricesc, stilizat, trăda influente din modernismul american.

Am rîs copios, la început de rîsul Christinei, apart, atrăgîndu-și atenția – în vreme ce Șerban urmărea serios ca la o tragedie, spre final pătrunzînd sensurile și comentîndu-le cu vecina mea. Ah, atît mi-ar fi plăcut să-l am pe Mihai lîngă mine, și să-i explic ce vor „nenii" să reprezinte: „uite, ca-n desene animate, aruncă o bilă [redacted] care nu mai cade, a rămas în aer!...

uite, se mișcă cu încetinitorul, ca la unele filme...

uite, îl imită pe Pluto cățelul...

ha, ha, ha!..."

Și Mihai frecîndu-și palmele de bucurie, roșindu-se-n obrăjori de plăcere...

– Ți-a plăcut, Mihai?

" – Da.

– Mai vrei să [redacted] vii și-altă dată?

– Da.

.........."

La ieșire, Christina mi-a povestit ce i [redacted] se întîmplase la întoarcerea de la [redacted] liceu: în fața clădirii, [redacted] în care se aflau apartamentul său și ale altor cetățeni americani, se [redacted] găsea o mașină garată; profesoara a claxonat să-și facă loc, mașina misterioasă s-a urnit ușor – dîndu-i impresia [redacted] că se dă laoparte, apoi a virat înghesuind-o în bordură; un ins a coborît, i-a făcut [redacted] poze la volan, apoi [redacted] Mercedes-ului său cu număr, după care a dispărut.

– Ai grijă, mă avertiza, e bine să fii cetățean american, dar [redacted] să stai cu ochii în patru, că ai mulți dușmani...

Mă gîndeam la urîții ăia de arabi,

ei sînt cu terorismul și amenințările, pe chestia disputei cu evreii...!
Christina mai era nemulțumită că
— Americanii mei, din Balgat, susțin toți că n-ai cum petrece timpul în Ankara, și-a trebuit să găsesc un român [dar ea pronunță „romanian"] ca să [redacted] aibă cine mă-nsoți la spectacole!

-24.02.90
Nu știu engleză, dar fac traduceri! Și de poeme ([redacted] „Reality", de Christina Fuchs-Arthur)! Am «curaj», ce să zic, acolo unde nu trebuie! Plănuiesc chiar să public un volum de traduceri, [redacted] din engleză și franceză în română — mă întind, așadar, cît nu mi-e plapuma... Ceva deloc nelalocul lui pentru mine!

Obișnuitul concert simfonic de sîmbătă dimineața: Ferit Tüzün („Esintiler", ascultat pe la uși, fiindcă nemțoaica de Christina n-a fost nemțoaică, adică punctuală la ora 11^{00}), L.V. Beethoven (Concertul nr. 2 pentru pian, [redacted] solist Hüseyin Sermet), și J. Haydn (Simfonia 101 „Ora"). Dirijor Vladimir Fedoseyef.
Locurile noastre, 18L și [redacted] 18M, se ocupaseră, [redacted] am stat pe unde-am nimerit. (ca stare)
Încercam să nu visez. În fața mea o turmă de capete păroase, mulți elevi și studenți.
Trag cu coada ochiului la Christina: (81) cît este de mare, dezvoltată, are un suflet [redacted] extrem de sensibil, [redacted] melomană patologică: închide ochii și se lasă furată de valurile melodiei... ale imaginației...
— D-ta înțelegi muzica? o [redacted] bîzîise supărător șoferul de taxi.
— Ce să-nțeleg?!... Muzica e muzică! Are limbaj universal... dar [redacted] decodificat diferit, în funcție de structura psihică a fiecărui individ luat în parte.
Scriu ce văd cînd ascult [redacted] simfonii, [redacted] și-atunci mi se deschisese o poftă să-mi notez în jurnal! Simțeam adierea vîntului, boarea răcoroasă a mareei sonore... [redacted] Strîngînd, la rîndu-mi pleoapele, rămîneam singur cu sufletul meu, pe întuneric...
Pe drum o bombardam cu întrebări despre America:
— O să te duci tu în America, și-apoi o să te-ntorci tot în Europa. Vei ajunge la vorba mea! America este pentru puștani de 15-16 ani, tu ești bătrîn pentru emigrare...
... America este în decădere, fără cultură. Tu ești un om cultivat. O să găsești un vid spiritual în jurul tău. Acolo ești important numai dacă ai bani. Comunitatea Europeană va ocupa primul loc. Deja, din punct de vedere economic, Japonia a depășit America.
... Germania Unită [redacted] se va

afla printre primele patru-cinci puteri ale globului. Nemții lucrează [redacted] ca niște habotnici; ei trăiesc [redacted] pentru a munci, nu invers. Germana va ocupa locul doi (după engleză).

... În America trebuie să fii omul momentului: orientare rapidă, cîștig repede... Societatea americană este superficială. Oamenii nu dau pe cultura europeană (sau străină de-a lor) doi bani!

... New York-ul este cheia lumii. Aici se învîrt toate afacerile.

... Franța rămîne culturală. Francezii și nemții sînt cititori efervescenți; americanii nu!

... Einstein, de pildă, dormea o oră, două, pe noapte — în rest cerceta și cerceta. Tinerii americani vor numai să se distreze, și tot ei produc violențe și molestări.

Am vizitat un bazar de covoare, Christina își dorea [redacted] o carpetă, pe verde, în sala de baie. Erau afișate niște prețuri... de mi-era frică să mă uit la ele!

I-am lăsat companioanei o poză, amintire.

— Mai am una, dacă vrei, cu grupul. Dar neras.

— Oh! Să nici n-o văd!

Amintindu-mi de continuele ei cadouri, în valoare de aproape 1 000 000 de lire:

— Christina, tu m-ai adunat de pe drumuri, m-ai scos din noroi ca pe mîța ta Mosh-Mosh!

Cu Nea Faruk traducător, am încercat să schimb sacoul maro, prea larg și lung la mîneci. Eșec! Ne-am dus și la un croitor. Scump!

—25.02.90

Duminică de telefon (în țară):

— pe 23 martie, sigur, plec în America, iar pe 17 la Istanbul; să anunțe și la Bălcești;

— am primit cele patru scrisori ale ei din ianuarie;

— nu știe nimic despre pachetul cu „Synacthen"-uri destinat mamei; a rămas să-mi comunice miercuri, la 22 h, prin telefon, ce [redacted] medicamente anume mai are nevoie mama;

— Ely a scris francezilor pentru rețeta mamei;

— nu înțelege ce e cu „sponsările", „Fundația Tolstoi", și de ce m-ar ajuta pe mine cetățeni americani (în schimbul a ce?)?

— n-a vîndut lucrurile mele;

— i-a scris lui Bellot;

— au sosit cîteva scrisori pe adresa mea: de la Timișoara (indescifrabil; probabil de la RMT), Gane Policarp (cîte exemplare din revista lui doresc), „Feuillets artistiques et littéraires" (Franța; [redacted] redacția

îmi solicită poeme în franceză spre publicare), Yannick (pentru Ely, la rugămintea mea);
– retelefonez pe 22 martie, seara între 6–7, înaintea „îmbarcării" în avion.

Mihai la telefon:
– Săru-mîna!
– Mihai, tati ți-a făcut un pachet cu un trenuleț care merge singur pe șine, cu baterie.
– Și se oprește în gări?
– Nu. N-am găsit de-ăla...
Mihai, în America, unde mă duc eu, sînt mulți indieni cu pene.
– Ce? Indieni <u>cu pene</u>?
– Da. În rezervații.
– Tati, să-mi trimiți un tanc.
– Un tanc? (!)
– Da. Vreau să mă joc cu el.

Poze făcute în oraș (pe stradă), la <u>Kocatepe Cami</u>, în <u>Kizilay Parku</u>, la <u>Halk Bank</u>, în Parcul cu lebede (pe Atatürk Bulvar), într-un bazar, la Cetatea veche a Ankarei (pe pietre) etc. Împreună cu Mimi, un brăilean. Aparat «Zenit», rusesc, <u>dar valabil</u>. [redacted] 24 poziții, rolfilm Kodak, 20 DIN. Timp însorit, excelent.
Băiatul: îmbrăcat elegant (se uitau fetele după noooi...), și chiar ras proaspăt.

Dan Machedonu, nervos:
– Care pleacă 'naintea mea, dintre ăștia veniți în urmă, îi iau gîtul!
~~Și baba de Madam~~, zgîrca dracului, și-a bătut joc de noi, ne-a jucat pe degetul ăl mic cum a vrut! Ce scîrrrbăăă!!

Dan Machedonu pleacă ultimul dintre americani, pe 26. După doi ani și patru luni de camp!
Pe Papu l-a [redacted] (separat) de copii, oarca bătrînă: el pe 26, ei pe 19!
Mă mir cum de n-a despărțit și familiile, o vedeam în stare: soțul într-o zi, soția în alta [redacted] (!)
– N-am găsit bilete, domnilor, ar fi motivat.
E de o perversitate și diplomațieee... din cale-afară!

S-a extins specula și la români. Negoț în floare! Azilanții sînt tampoane între turiștii sosiți din țară [afluența de mașini de Constanța găsești în Istanbul] și turcii achiziționari.
Pînă acum doar polonezii și ungurii o duceau bine la acest capitol.

Cearta cu Serban.
– Bă, dacă nu știi, nu te băga! am strigat la el.
Prea se amesteca în subiecte de discuție, ca musca-n lapte. Pe dinafară!
S-a supărat. S-a întins în pat. N-a vrut să-mi mai răspundă. Se crease o stare de tensiune între noi.
Mi-am cerut, [redacted] într-un tîrziu, scuze că m-am răstit la el. (Măcar să fiu [redacted] eu cel care pierde!...)
Consider, însă, că oamenii, care nu acceptă să fie contraziși, au tendințe dictatoriale. Și grad de cultură scăzut.

Bebiță-al meu e ceausel (din păcate!). Nasterea lui a fost accidentală, pentrucă survenea într-un moment nepriielnic. Nevastă-mea nu-l vroia, în principal, din cauza mea: soț firav, nepragmatic, [redacted] nereprezentînd siguranță, [redacted] nestîlp de familie.

Dacă n-aș fi [redacted] ținut de bani, n-aș fi rezistat atît! Privind în urmă, dacă aș fi știut că aștept un an jumătate în lagăr, aș fi fugit de la început din țară în țară, pînă în Franța sau Spania...

Așadar, privind în urmă, [redacted] sînt uimit de calea scursă.

George s-a mutat la Çağdaş, în concubinaj cu o turcoaică. Familia îi este în țară. Astăzi a primit un telefon la Menekșe.
— George, l-a anunțat X, te-a căutat una dintre soții...!
Apoi glumind:
X: Omul are p.... la nas!!

–26.02.90
Serban: De azi într-o săptămînă sînt [redacted] în avion, la înălțime... O să las o bombă lîngă Madam — drept mulțumire! Prea ne-a frecat pe emigranți.

A venit primăvara (la propriu și la figurat). [redacted] Vagabondez, de unul singur, pe străzi; e soare și veselie.
–Hai, suflete, rîzi de fericire!
Fetele și-au mai dezvelit genunchii, își arată picioarele goale, [redacted] tocurile înalte le fac mai senzuale... pielea [redacted] albă, care a stat la întuneric în zilele de iarnă, iese la bronzat, ca gușterele...
Ce păr negru au turcoaicele! Mai negru decît culoarea neagră. Și fața lor e tuciurie, iar pometii obrajilor bat în roșcat... Se fardează violent.
Încerc să găsesc un dentist, dau tele-

fon Dr. Sungur, [redacted] mi se răspunde să las [redacted] numărul meu de telefon că voi fi programat și anunțat. Dar nu mai am nici un chef!

Mă plimb în hainele mele ponosite, nu mă debarasez ușor de ele, cînd merg la cumpărături sau la doctor (ca să mă pot tocmi la preț!). Hainele bune le port doar în vizite la prietenii [redacted] americani și francezi, la spectacole. Sau cînd fac poze! [redacted] Ne dădeam occidentali, Eu și Mimi, duminică, [redacted] fotografiindu-ne lîngă mașini „Opel" și „Ford", blocuri-turn înșirate (pe fundal)... iar noi: păduchi!! Îmbrăcați bine, se gineau tipele la [redacted] în parc! Ne luau numai cu mister (băieții) și O.K., simțindu-ne americani mai devreme cu o lună. Lui Mimi i se aprinseseră călcîiele după fata în galben, îndrăgostit pînă peste vîrful nasului!

A venit primăvara (la propriu și la figurat).

Așadar, călătoria mea spre imposibil se-apropie de finiș. America se profilează la orizont. Căruța stricată am împins-o cu tot corpul. Pînă aici mi-a fost beleaua!

Fără bani, miroși a prost de la distanță. (Omul sărac umblă cu capul în jos...) Cu bani, fuți în cur pe orișicare!

Emigrant bogat [redacted] există? Coate-goale am fost în Turcia, coate-goale și [redacted] peste ocean?

Parcă nu cred c-o să mă pot sui în avionul de New York! Nu cred c-o să ajung în Statele Unite vreodată, prea se depărtase și devenise incert țelul acesta! Nu cred nici [redacted] că o să mi se ivească măcar prilejul să vizitez acele locuri!... Prea am așteptat [redacted] lung, și în nesiguranță.

Seară de scurt-metraje la Institutul Francez: cinsprezece filme între 4,30–28 minute fiecare. Cap de afiș: „Bérénice", de Georges Mourier, după o povestire de Edgar Allan Poe, muzica de Maurice Ravel. Premiul pentru cea mai bună regie la Festivalul de la Grenoble, 1988.

Regizorul Mourier conferează despre producția și distribuirea scurt-metrajelor (prin „Unifrance Film" [redacted], și Institutele de Studii Franceze și Alianțele Franceze din străinătate). Pelicule de 35 mm, 450 pe an (în Franța).

Scurt-metrajul [redacted] constituie o umplutură pentru filmele de lung metraj de la cinema, ori sînt rulate pe ecranele de televiziune („Canal +" și „Antenne 2", Paris).

În schimb reprezintă o carte de vizită a regizorului care bate la porțile lung-metrajului. De exemplu, Alain Resnais a fost și un excelent scurt-metrajist („Nuit et Brouillard"). Analog: Luis Buñuel („Cîinele Andaluz") și Bogdan Borkowsky („Poemul").

Pentru mine, filmele de scurt-metraj [redacted] în comparație cu „surorile" lor mai mari, [redacted] au menirea prozei (scurte sau a nuvelei) față de roman.

După Mourier, o peliculă de scurt-metraj trebuie să fie o creație complet artistică: nici clișuri, nici pedagogică, nici documentară, ci mica istorie. Ar exista mai multe curente:

1) neorealismul italian („[redacted] noul val" de creatori)
2) fantastic în cotidian, plus lirism
3) sinteză între muzică și imagine (muzicalitatea imaginii)
4) cinism (à la Boris Vian).

„Berenice": pictofilm, tulburent, bizar precum „Cabinetul Doctorului Caligari"; categoria 3; scurt ca o poezie!

„Présence feminine", de Eric Rochant: fantastic blînd, neelucidat, deschis; probabil ca toate pățaniile, care i se întîmplă bărbatului, să nu fie decît halucinații datorate prezenței unei femei străine în casa lui (judecînd titlul)

„Triple sec", de Yves Thomas: scheci; scene simultane, reale, într-un restaurant.

„Le bateau noir", de Alain Levy: mistic, enigmatic; confuzie voită; vapor [redacted] cu pînze negre, femeie îmbrăcată în negru...

„La baie des souvenirs", de Andréas Solymos: multă culoare; fără cuvinte; imagini-imagini, fotografii de nuntă.

„Le porte plume", de Marie Christine Perrodin: scene cotidiene + desene animate: un copil își imaginează un om desenat pe caietul său și păsări care croncăne pe crengi, etc.

„Chet's Romance", de Bertrand Fevre: tot filmul este o romanță; frumusețea (sugestivitatea) lui [redacted] rezidă din urîțenia interpretului.

„La Roue", de Hugues Fontaine: excelent documentar despre viața unor băștinași arabi într-o oază egipteană.

„Monsieur Martin aura 40 ans demain" de Christopha Jullien: Monsieur Martin nu mai ajunge să împlinească 40 de ani mîine, și nici să-și vadă salariul mărit pentru că — după cum anunță naratorul — va muri în această noapte" (!) [Cinism cinematografic.] La auzul acestei replici macabre, s-a rîs în sală!!

„Alger la blanche", de Cyril Collard: cu homosexuali; mi-a fost scîrbă cînd am văzut un bărbat zicînd altuia: „Te iubesc!"...

„Uhloz", de Guy Jacques: cinism din par-

tea (unor) minori [redacted] inconștienți.

-27.02.90

Multă prețiozitate și teatralitate în literatura mea. Scriu strident, fanatic, polarizant. Dar am chemare pentru creație, îmi place, țîșnește din interior.

CREDE CAREVA CUMVA CEVA CONTRA?

Am fost un disident literar,
iar acum atac Franța
cu tancuri poetice
(România m-a dat la groapa comună)
Am uitat limba aritmetică,
în America o să mă duc
dracului cu metaforele mele!
Heee, am un mare instinct
de neconservare
și de menținere a instabilului...
Idealist cum sînt —
în Arizona o să mă trezesc singur
ca lupu-n pădure...
n-o să pot lucra
unde-mi poftește inima!
În zadar am învățat și învăț.
Alții au bătut turca
și-au ieșit mai cîștigați!
Boii ară și caii se plimbă...
Ce putere am
de neseducție,
și ce anti-talent!...
dotat cu simțul nerealității
m-am transformat
[redacted] în poet incurabil —
luîndu-mi un angajament liric

Astea-s părțile pozitive
ale răului care mă bîntuie.
Ah, ce-mi merge mintea
cu autobuzul 13!
Izbutesc, de un an și jumătate,
să nu fac nimic.
În sfîrșit, mi-am regăsit
lipsa de echilibru
semnalînd ceea ce
nu merită semnalat;
mă pasc niște tulburări literare
(„Magnetismul poeziei")

În vizită la Christina. I-am [redacted] remis traducerea (aproximativă) a poemului ei („Reality") în românește. M-a [redacted] rugat să-l citesc, să audă sonoritatea. Foarte atent mă asculta „Domnul" cîine Roby! — Poeziile nu se pot traduce, a exclamat profesoara. Uite, Baudelaire... Apoi mă înspăimînta [redacted] cu americanii: cică nu-i interesează decît: banii, sexul și plăcerile! Am „comandat" un Prokofiev la pick up, mi-a pus „Simfonia [redacted] nr. 5". Christina preferă muzica barocă germană. Sîngele apă nu se face! M-am lăsat în plăcerile ei: Packelbel (simplu [redacted] ca pentru un novice ca mine) și Fasch [compozitori din sec. XVII, mai digerabili; Christina nu-i înghite pe moderniști!]. Conversația a fost săracă în idei. Am răsfoit puțin revista „Life".

[Dar, prea am devenit snob, notînd în jurnal toate căcătişurile, de nu mai timp să fac altceva, să-mi trăiesc viata, obsedat de-atîtea nume şi titluri: încît mi-am transformat carnetelul în enciclopedie de buzunar sau mai rău: în carte de telefon (cu multe... personaje!)... Mereu cu maculatorul după mine în care-mi notez — ca să nu uit — întrebările şi ideile pe care să le abordez cu [redacted] interlocutorul meu, ca şi sarcinile (obiectivele) ce [redacted] mi le propun în acea zi sau pentru o perioadă mai lungă de vreme...]

-28.02.90

Nesperat de repede m-a lucrat Dr. Sungur. [redacted] Din prima şedinţă [redacted] mi-a plombat două carii. Se tot lăuda că are „tehnică americană", „aparatură americană"...

Christina intervenise ieri, fixîndu-mi un appointment, şi [redacted] atenţionînd doctorul că sînt român şi refugiat şi nevoiaş... Cu alte cuvinte: să mai lase din preţ, ce naiba!

Mi-am pregătit de-acasă o listă cuprinzînd [redacted] cuvinte şi sintagme, din vocabularul [redacted] dentistului, în limba engleză. Le repetam pe drum. Era să mă calce maşinile!

root canal [ru:t kə'næl] = canal artificial

crown [kraun] = coroană (pentru îmbrăcat măseaua)

filling [filiŋ] = umplere, plombă

X-ray [eks-rei] = rază x, radiografie

dressing ['dresiŋ] = pansament

pus [pʌs] = puroi

gum [gʌm] = gingie

to break broke broken [breik brəuk brəukən] = a (se) sparge

injection [in'dʒekʃən] = injecţie

to inject [in'dʒekt] = a injecta

brush [brʌʃ] = perie

tooth paste [tu:θ peist] = pastă de dinţi

decay [di'kei] = carie

to spit [spit] = a scuipa, scuipat

spittoon [spi'tu:n] = scuipătoare

to rinse [rins] = a clăti, clătire

to chatter ['tʃætə] = a clănţăni

to swell swelled swollen [swel sweld swolən] = a se umfla, umflătură

mouth [mauθ] = gură

cheek [tʃi:k] = obraz

Alte [redacted] noţiuni le mai ştiam.

Tipul [redacted] studiase medicina în SUA vorbea cursiv, dar m-am descurcat.

Ce bine mă simt cu gura uşoară! Fără durerea surdă care persista de trei luni jumătate încoace. Fără să mă scobesc între dinţi, cu [redacted] aşchii de chibrite, cîte-un sfert de oră după fiecare

masă, spre dizgrația lui Șerban, care afirmase că:

-Dacă-ai fi copilul meu, te-aș bate! Patru măsele am plombate (dintre care două sînt seci (!), adică nervul e mort — deci în pericol să se [redacted] fărîme, precum o casă [redacted] gata să cadă din cauza fundației putrede), iar a cincea: îmbrăcată.

Vineri sînt programat, [redacted] la 13h30, pentru curățirea [redacted] întregii danturi. Vreau s-ajung „ștas" în America, fără să mai necesit vreo reparație!

Toată afacerea m-a costat 100$, exact [redacted] suma primită de la colegii [redacted] profesori americani.

- 1 Martie 1990!

Ninge. Acoperișul [redacted] de țiglă roșie, din fața ferestrei mele, s-a umplut de zăpadă — ca o baltă de sînge inundată de nuferi albi.

Ninge. Ninge în părți.

Șerban își face bagajele. Deseară pleacă la Istanbul în vederea drumului spre Australia. Îi e urît de schimbarea asta din loc în loc.

-Sîntem emigranți, prietene,
emigranți dintr-o țară în alta,
dintr-un continent în altul,
dintr-un stat în altul
dintr-un oraș în alt oraș,
dintr-o casă în alta,
dintr-un hotel în altul...
Sîntem emigranți, Șerbane,
la nesfîrșit —
perpetuum mobile...
Nu ne mai putem opri!

Nea Faruk, după doi ani și cinci luni primește și el un accept! Pe Canada. Nevasta i-a spus că, dacă mai stă mult, o să divorțeze...

În zadar am așteptat aseară [redacted] telefon de la Ely. Cu ochelarii în ochi, priveam lălăiturile cîntăreților turci la televizor. O oră!

Nu de-altceva, dar astăzi iau banii de la bancă [aceeași 160.000TL, dar devalorizați la 67 $], și se duc pe ici-colo, îmi scapă printre degete! [redacted] Vroiam să aflu de ce gen de medicamente ar mai avea nevoie mama, [redacted] ca să i le trimit urgent — să mă achit de-o datorie.

Pe o poză de-a mea:

„Șerbane,
Cînd ne vom mai revedea??
Drum bun în noua viață!
Nu uita acele zile însorite
de la Institutul Francez
serata lui Gérard...

printre norii negri din lagăr...
Cu prietenie,
Florin."
Șerban a plecat [redacted] cu
ora 22 și 30.
Doğu Tren; [redacted] L-am condus
la gară. [redacted]
Mi-a părut rău. Ne potriveam a-
tît de bine! Tăcuți, timizi, sen-
sibili...
Am rămas singur în cameră. Dar
pentru cît timp?
Înainte de-a ne lua rămas bun,
am petrecut. Șerban a fript o gă-
ină grasă, a cumpărat trei sticle
de vin. Ne-a Faruk a făcut și el
cinste. [redacted] Rămășițele [redacted] de
emigranți din Ankara ne-am strîns
buluc la o băută de adio. Colo-
nelu care e maior, Jean, Gellu,
și cei mai sus citați. Spre final
a participat și Nepotu, care venea
de la soră-sa din Izmir.
Cu mulți dintre foștii campiști
s-ar putea să nu mai dau ochii
niciodată... Pentru că fiecare va
fi acaparat de noua viață, cu
probleme pînă peste cap.

-02.03.90
America ne-a adus prejudicii morale ți-
nîndu-ne în lagăr peste limita nor-
mală, satisfăcînd mofturile unor
senatori evrei. Motiv să cerem com-

pensări morale.
Desigur, ~~ni~~ s-ar putea răspunde că
nu ne-a chemat nimeni, că noi ne-am
dus peste ei. Dar vom invoca dreptul
la emigrare, universal recunoscut [redacted]
din timpuri romane (găsim
noi un avocat!). (pe careva că mă (aiurea:
Să [redacted] aud [redacted] pune să muncesc)
[redacted] „Nu, tataie, pardon! M-ați
uitat doi ani [redacted] prin lagăre, ca
pe-un obiect ori vagon abandonat
pe linie moartă. Nu! Vreau despă-
gubiri, nu rîdeți. Vreau ceea ce
vreau eu!"
O să fac pe-al dracu! Și-au găsit
beleaua cu mine!
America nu aparține evreilor. De ce
ne-a [redacted] ținut pe bară în halul ăsta?

Ceasul [redacted] îmi merge înainte
cu pînă la cinci minute (s-a-n-
vechit bateria). Dar m-am obișnu-
it cu el așa, îmi lasă o rezervă
și nu întîrzii la întîlniri. Fiindcă,
după cum mă corconesc eu!

Dr. Sungur m-a rezolvat cu dantura.
Pentru prima dată cînd o curăț în-
tr-un cabinet. Va trebui anual să
repet figura — nu mai des, fiind
nefumător și nebăutor de cafea
sau ceai.
La 13h30, cînd sunasem la ușă,

nici un pîs! Doctorul mă negli-
jase, luîndu-se cu alte treburi.
În fine, [redacted] apăruse încîudat, m-a
lăsase în salon să răsfoiesc „Week-
end", [redacted] supliment al „Turkish
daily news"

La sfîrșit m-a servit cu ness
café, [redacted] relatîndu-mi despre America:
- Phoenixul este un oraș foarte cu-
rat, și nu prea călduros
- America e minunată (și el do-
rește să se reîntoarcă, neplăcîndu-i
Turcia sa)
- în New York te-mpușcă pe stradă
- meserii bine plătite: mecanic, zu-
graf
- tratamentul medical e foarte
scump (dacă nu ai asigurare);
de exemplu, ca să îmbraci o măsea
plătești între 500 și 700 $!

Ca viitor american, eram privit cu
simpatie. Ne întrețineam amical.
- You are a lucky man.
- Perhaps, mă eschivam eu.
Tipul e căsătorit cu o americancă,
[redacted] și au împreună un copil.
- Ce limbă vorbește? întreb.
- Baby language! [redacted] zîmbește,
he's only one year.

A mai continuat cu America:
- indienii și negrii sînt de două
categorii: foarte răi sau foarte
cumsecade
- în sud se vorbește frecvent
spaniola pe stradă.

Am plecat sărind într-un picior
de bucurie: m-așteaptă vremuri noi,
iar cu sănătatea sînt O.K.!

Am vizionat cu Christina două filme
la IFA, și n-am înțeles nici unul! So-
norul estompat, difuz, nedeslușibil. Mă
gîndeam cu totul în altă parte, iar
cînd colega se-ntorcea spre mine să
mă-ntrebe: mă prindea pe picior greșit!
- eu avînd renumele de mai francofon
ca ea, ținînd loc de „consultant teh-
nic"!

Eram absorbit de subtitrarea engleză,
căutînd să prind [redacted] niscaiva
expresii, furat de scris, ori să compar
traducerea (cam grea misiunea!). De
pildă, se folosea un limbaj argotic,
[redacted] necunoscut mie: ya, wonna etc.
you, wont... Umblînd după doi iepuri,
(pentru)
am rămas cu buza umflată!

Lîngă Christina păream crispat, pre-
ocupat să nu deranjez, nenatural, lă-
sîndu-mă în voia ei:
- Tu ești comandantul meu! am glu-
mit.

Fără calcarul de pe dinți, lîngă gin-
gii, mă simțeam mai ușor, în bună dis-
poziție, parcă-aș fi lepădat o piatră
de moară [paralela este exagerată!]!

În pauza dintre filme am fost jos
la bar. Am servit cîte-un ceai

Christina mi-a dat bani de plată, ca să fac și eu pe cavalerul!
[redacted] La sfîrșit m-am uitat în program, [redacted] să știu dracu ce filme am văzut: „Baton Rouge", de Rachid Bouchareb [orașul Christinei, de aceea insistase; pentru mine constituind o introducere în viața americană], și „Le crabe-tambour", de Pierre Shoendoerffer [film de flash-back] — barim să nu mă fac în mă-sa de rîs, dacă mă-ntreabă Gellu sau Nea Faruk, c-am stat ca pămpălăul pe scaun, glugă de coceni! Ori că m-am dus așa, de papagal!

Pe drum: [redacted] răcoare, dar bine. Christina admira vitrinele de lux:

— Uite, jacheta asta de piele maro (de pe manechină) nu se potrivește cu voalul alb de mătase legat pe frunte.

Eu mă pricepeam la modă, ca mița la calendar!

— Nu, îngăim.

— [redacted] Pe cînd astea, mi-arată altceva, se potrivesc.

— Se potrivesc, accentuez și eu.

De cînd intrasem în expoziția de reviste, cărți, și afișe cu benzi desenate, mă chestionase despre copiii bolnavi de SIDA din România.

— Nu știu decît ce-am auzit la BBC, mă scuz. Sînt plecat de mult de-acasă...

Și-atunci, mi-a căzut în minte că și Bebiță al meu are aceeași vîrstă cu nefericiții contaminați... (92)

-03.03.90

În țară e mare destrăbălare! „Și să vezi fetițele / Ridicînd fustițele..." Minijupuri și minijupuri... Occidentul mutat în Răsărit. S-a zis cu interdicții de îmbrăcăminte, de port. S-a dat drumul la dragoste... Libertate sexuală?

Oh, dacă n-ar fi amenințarea din umbră a SID-ei!

Cît timp există numai un partid, conducătorul își ia nasul la purtare. Atenție, Iliescule! Așa s-a-ntîmplat cu Ceaușescu, dracu gol! Dar, acum, a murit monstrul.

Îmi place viața printre străini: conversația în [redacted] multe limbi, schimbul de informații [redacted] cu persoane de felurite naționalități (obiceiuri, maniere, comportament)... Asta-i muzica favorită! Mă consider cosmopolit; [redacted] în viitor [redacted] va ajunge la o internaționalizare; (lumea) iată uniunea europeană; dar, pe cînd o uniune mondială?

Nu regret emigrarea, vagabondajul meu prin viață și artă.

Întrevedere cu Frank. Ne-am întîlnit în Librăria Franceză. Apoi la bar: cîte-o cafea. La masa noastră s-a așezat și Halil. Au mai venit doi turci... sînt foarte băgăreți pe sub pielea omului!... Nu le plac (că) străinii, ci banii lor!

Frank a preferat să schimbăm atmosfera. Ne plimbam pe bulevardul „Atatürk", oameni mișunau ca furnicile, ne ciocneam sau împiedecam de cîte unul. Am intrat într-o cafeteria: «Hamburger», cafea, baklavale, pepsi. Delicioase! Mi-era mai mult sete decît foame.

Frank răsufla [redacted] ușurat, se apropia de final cu piesa-i „Ibn Arabi's Search" (titlu provizoriu), în două acte (90 de pagini), despre sufism (curent mistic musulman). Totuși, niciodată nu mi-a dezvăluit dedesubturi legate de filozofia acestui curent, stîrnind în mine curiozități aprinse, dar n-am avut cum [redacted] să mă documentez.

Ca reverend, s-a exprimat că este investit cu darul profeției, prezicîndu-mi că voi ajunge scriitor.

M-am bucurat, privindu-l totuși cu neîncredere...

Îmi ținea un discurs. Îmi predica. Mă încuraja.

— Nu că faci parte din lumpenproletariat [atunci chiar am simțit că fac!], dar Pier Paolo Pasollini, de pe punctul de a se sinucide, a ajuns [redacted] scriitor celebru, [redacted] foarte popular. Romanul „Viața privată", al [redacted] său a iscat scandal. Nu se știe niciodată de unde sare iepurele. Tu continuă să scrii. Văd că te organizezi bine. Chiar dacă în lagăr. De exemplu, Thomaso Campanella a creat [redacted] în închisoare.

— A scrie nu-i greu, mă apăr, a publica este problema!

— Dar, pentru a deveni scriitor, nu e suficient numai să scrii, mă contrazice.

Ne-am deturnat spre Salman Rushdie, îmbogățit peste noapte pentru că a îndrăznit să demistifice islamul (ori să-l batjocorească?).

— Numai printr-un scandal [redacted] te poți consacra. Sînt atîtea mii de cărți fără lectori! Trebuie să provoci gălăgie în jurul tău. [redacted] Deși, nu mă împac cu sistemul acesta.

— Eu compun în liniște, ca pentru a legăna un copil să adoarmă în pace.

Abordăm relațiile literatură-religie.

— Budiștii nu fac probleme în Occident. Numai musulmanii, care profită de larghețea legislației creștine. De pildă, în

Anglia, liderul musulman a instigat public comunitatea islamică să-l omoare pe Rushdie din cauza „Versetelor satanice" — instigare care este nelegală. Dar oficialitățile englezești au închis ochii, pentru a nu-i supăra" pe musulmani. Speraseră că-i vor integra, dar s-au înșelat amarnic. De aici a luat naștere și rasismul (îndreptat mai mult împotriva arabilor, iranienilor etc. decît [redacted] împotriva negrilor). Păi, eu te primesc în casă la mine, te omenesc, îți acord azil (economic sau politic), iar tu îți faci de cap? Îmi impui mie regulile tale, mă faci să joc cum vrei tu? Schimbi rolurile gazdă-chiriaș?...

Uite, nu există nici o catedrală, ori vreun lăcaș creștin în Ankara, pentru că guvernul turc nu dă autorizație de construire, în vreme ce moschei găsești pe unde vrei și unde nu vrei în Vest! Slujbele creștine sîntem nevoiți să le ținem pe la ambasade.

— Am simțit o ură a musulmanilor față de creștini, îndrug și eu, deși nu i-a căzut bine la inimă preotului anglican, care avea menirea de a împăca sufletele și religiile.

Apoi m-a luat într-un limbaj bisericos, străin mie în [redacted] franțuzește: messe (f), carême (m), abbé (m) etc., că nu știam ce să răspund. Rămăsesem tablou! [Acasă, consultîndu-le în dicționar, am văzut că — de fapt — erau simple, dar nu avusesem ocazia să mă izbesc de ele, să ne lovim bot în bot!]

— Vai, Florentin, ești nul la religie, în ce hal te-a redus comunismul!

[redacted]

O scrisoare-circulară [m-am lenevit și la [redacted] corespondență, gîfîi pe ultima sută, după un maraton de 700 (da, da: șapte sute!) de expedieri poștale într-un an jumătate de lagăr!... o groază de bani și de timp investiți în prietenii și încercări de publicare!... dar creatorul modern nu poate fără PTT, mașină, word processing, amici ...]

O scrisoare-circulară, trimisă la 14 (paisprezece!) reviste literare franceze, într-o nouă încercare disperată de a mă face cu un dram mai cunoscut. Cîți redactori îmi vor răspunde? Cîți mă vor aprecia, și cîți înjura? Cîți [redacted] vor insera texte de-ale mele în paginile lor?

Se merită sacrificiul meu??

Nea Faruk m-a dus la croitor (terzi), să-mi modific haina maro de velură, primită cadou de la Christina, dar foarte largă.

— Măi, omule, n-am bani! mă rog de patron. Dar îți dau altceva în schimb. Am o sumedenie de [redacted] lucruri. [redacted] [Nea Faruk traducea în turcește.] Troc, zic. Ca între pauperi.

Poftim, doresti butelia mea de voiaj? E nou-nouță, mai are și gaz în ea. De când s-a dus Serban la Istanbul, n-am nici un chef să mai gătesc. Până acum, mă-mpingea el de la spate. Dar, de-atunci, mă folosesc numai de résou: un ceai, niște cartofi prăjiți în tigaie ... un covrig de la vreo tonetă din oras...

Mai am și vase, două pături disponibile, un aparat de radio cu cască... Nici asa, să le dau de-a moaca!

Turculețul tăcea ca purcelu-n vrej[redacted]: micuț, [redacted] burtos, și (cu) ochelari de șoricel. Pândea prada, [redacted] precum rechinul peștele cel mare. Zbârciogul de moș!

— Ce zici, măi, omule? insist.

Nea Faruk m-asigurase de la început că, unde pune el obrazul, e lucru bun făcut. Gândise luuung...

Mi-a ieșit tandi pe mandi! Am dat boii și-am luat capra, ca Dănilă Prepeleac, bucuros că nu mai mă trambalez cu butelia în târg.

— Să vină joi, spune croitorașul cel viteaz, bătând palma cu mine.

— Tamam, răspund. Doar mâine nu-i poimâine!

M-am încumetat, fiindcă butelia rămăsese de la Serban. Mi-e nu-mi apartinea nimic, decât mișculam niște tranzacții (primitive, ca ale unor triburi [redacted] din junglele africană sau amazoniană).

-04.03.90

Din cinism (?), [redacted] din complezență (?) ori din infatuare (?), am obișnuit adesea să dezvălui „personajelor" vii ale acestui jurnal că am scris despre ele! M-au privit curioase, puțin intrigate că le-am etalat intimitatea, sau amabile ori indiferente [Yilmaz, Serban, Sedat, Nejot, Bogdan, Monika, Christina, Marifé, Ismail, Frank, Senol, Gérard, Marie, Geneviève, Jean & Marie-Hélène, Micouleau, P. Calderon, Jan Polonezu, Roman Polonezu, Andrzej, Bețivul Campului, Ania, Halil etc.].

Inspirat după mine, Serban Nereju a început să-și scrie memoriile „Copil adoptat", într-un dulce stil moldovenesc; păcat de gramatică și ortografie; a umplut, fără oprire, vreo 50 de pagini A4.

Alții m-au amenințat, că: persoana lor nu trebuie să mă intereseze.

Îmi notam, însă, pe furiș. Mi-era rușine, ca matematician, să afle colegii că fac literatură. Dar, cel mai mult, îmi era teamă să nu fiu bănuit c-aș fi agent de-al Securității, care culege informații pentru a le transmite în țară! Fiindcă, în lagăr, oricine suspecta pe oricine!!

-05.03.90

Ce [redacted] muzică bagă noaptea la radio! Ti amo!... Ritornero!... Ciao! Ah, italienii!

Pe «București» I! Nu mai [redacted] criză e-
nergetică! (există)
Tom Jones... Oh, I love you...
Frank Sinatra... Boau boau boau...
gros și înfundat... ininteligibil.
~~Să ne bucurăm și noi de viață.~~ Ce
fericire. Ce plăcere. Un amore roman-
tico ... Gigliola Cinquetti...
Mă-mbăt, mă dezbăt, mă dau de-a
dura: a dispărut Ceaușescu și tot
neamul lui. Dar [redacted] sechele
comuniste (persistă). De pildă: Iliescu; cînd îl
văd, să nu-l mai văd!
Vin ele, alegerile, și-o să-nceapă
tarantela... Nu am încredere în
Front nici de-aici pîn' la ușă.
Poporul a plătit cu vîrf și îndesat,
dar nu știe ce! Va fi nevoie de-o
a doua revoluție. E strigătoare la
cer această nedreptate făcută de
cel de sus românilor.
FSNul [redacted] stăpîn al țării,
uitînd zicala din bătrîni: nu ri-
dica poalele pînă nu treci gîrla...
Urssul sovietic hibernează. De-aia
putem noi profita, iepurii vecini.
Urssul sovietic o să crape — e prea
bătrîn și bolnav.
S-a [redacted] desumflat „epoca
Ceaușescu" [cacofonie], ca un cau-
ciuc de tractor de la SMT. Pînă mai
ieri, la toate țările murea cîte-un
președinte, numai României nu!

Dar, tot dezvățul va [avea] învăț.
Cu ce s-ar mai [redacted] lăuda o
contemporană Internațională Comu-
nistă? [redacted] A pus-o de mămăli-
gă, gata, comunismul internați-
onal a intrat în reparație capita-
lă. (Pe viitor, politica va dispare.)

Sînt un ins aventurier, [redacted] cu toa-
te că timid și rușinos, personaj pi-
caresc din romanele spaniole ale
secolelor XVI–XVII. Campaniile mele
de poezie, cruciadele literare pe
care le întreprind, tand în Est
tand în Vest, sînt sortite numai
eșecurilor. Mă amăgesc cu un
vers pe ici-colo. Zeul lirei mă
defavorizează...
Îmi voi interzice singur să [redacted]
public, să [redacted] mă ocup de aceas-
tă chestiune. Energie cheltuită
în van! Autopenitență. Voi exe-
cuta un penalty împotriva mea.
Tttt!... Unde-s metaforele mele
devoratoare? Voi scrie ferm, cu
litere de beton ([redacted] precum un profan!).
[redacted] Mă comport ca un
poet posedat, imoral din punct
de vedere tocmai liric, cu con-
știința lipsei de conștiință...
liber de a nu fi liber... Dar
am un apetit creator, pfff!
În Turcia parcă-aș fi legat de
mîini și de picioare, nu pot

scăpa de vidul social și cultural în care am alunecat.
Scriu în gol. Mă impacientez de [redacted] zăbavă și solitudine...
~~Vorba ceea: e mult de azi pînă~~ mîine, dar încă ~~optsprezece~~ zile?
Este 1h34 [redacted] noaptea... teroarea liniștei... claustrare[redacted] poetică... Cutremurul minții...
În lagăr, îmi metahirisesc [redacted] din „plin „profesiunea" mea (= de a nu avea" nici o profesiune!): de cînd mă scol pînă mă culc fac <u>exercitii de</u> gîndire. Nici la mama-n burtă n-am trăit așa! Uit să mai mănînc. Înfulec din mers un corn, un iaurt...
Tarele creației mă obsedează, ca un cui înfipt în inimă. F.S.-Omul se sacrifică pentru F.S.-Scriitorul. Lucrările-mi de pînă acum? / Atît m-a dus pe mine capul! [Niciodată n-o să fiu pe placul dușmanilor (iar dacă-aș fi, nu ar fi bine pentru mine)!] Așa se manifestă nonidentitatea-mi artistică. Dar nu posed forța de a muri pentru litere...
Mă lămentez criticii: ca un copil care, pînă nu plînge, mă-sa nu-i dă țîță. Degeaba m-am dus pe la ușile redacțiilor și editurilor, mi-au închis ușa-n nas!... Tentativă de tentative... Și în final: tentativă fără tentative! Asta-mi este Sfînta Cruce!